

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/2100

av den 15 december 2020

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.2, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Tidigare undersökningar och gällande åtgärder

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 2022/95 ⁽²⁾ (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*) införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat som vid tidpunkten för förordningens ikraftträdande klassificerades enligt KN-nummer 3102 30 90 och 3102 40 90 med ursprung i Ryssland (nedan kallat *det berörda landet*). Efter ytterligare en undersökning, då det fastställdes att tullarna absorberades, ändrades åtgärderna genom rådets förordning (EG) nr 663/98 ⁽³⁾.
- (2) Efter en första översyn vid giltighetstidens utgång och en första interimsoversyn i enlighet med artikel 11.2 och 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 ⁽⁴⁾ införde rådet genom förordning (EG) nr 658/2002 ⁽⁵⁾ en slutgiltig antidumpningstull på 47,07 euro per ton på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland som vid tidpunkten för förordningens ikraftträdande klassificerades enligt KN-nummer 3102 30 90 och 3102 40 90.
- (3) Därefter gjordes en interimsoversyn av produktdefinitionen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96, och genom rådets förordning (EG) nr 945/2005 ⁽⁶⁾ infördes en slutgiltig antidumpningstull på mellan 41,42 och 47,07 euro per ton på import av gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland som vid tidpunkten för förordningens ikraftträdande klassificerades enligt KN-nummer 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 och ex 3105 90 91.
- (4) Efter en andra översyn vid giltighetstidens utgång och en andra partiell interimsoversyn i enlighet med artikel 11.2 och 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 bibehöll rådet genom rådets förordning (EG) nr 661/2008 ⁽⁷⁾ de gällande åtgärderna. Tullen behölls oförändrad utom för EuroChemkoncernen, för vilken det fasta tullbeloppet uppgick till 28,88–32,82 euro per ton.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2022/95 av den 16 augusti 1995 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland (EGT L 198, 23.8.1995, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 663/98 av den 23 mars 1998 om ändring av förordning (EG) nr 2022/95 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland (EGT L 93, 26.3.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 6.3.1996, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 658/2002 av den 15 april 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland (EGT L 102, 18.4.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 945/2005 av den 21 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 658/2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland och förordning (EG) nr 132/2001 rörande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i bland annat Ukraina, till följd av en partiell interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 (EUT L 160, 23.6.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 661/2008 av den 8 juli 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 och en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 (EUT L 185, 12.7.2008, s. 1).

- (5) Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) godtog genom beslut 2008/577/EG ⁽⁸⁾ åtagandena om en kvantitativ begränsning från de ryska tillverkarna JSC Acron och JSC Dorogobuzh, som ingår i Acron Holding Company, och från EuroChemkoncernen.
- (6) Genom sin dom av den 10 september 2008 ⁽⁹⁾, såsom den tolkas i domen av den 9 juli 2009 ⁽¹⁰⁾, ogiltigförklarade tribunalen förordning (EG) nr 945/2005 i den del som berörde JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (nedan kallat *Kirovo*), som ingår i OJSC UCC UralChem (nedan kallat *UralChem*). Genom rådets förordning (EG) nr 989/2009 ⁽¹¹⁾ ändrade rådet förordning (EG) nr 661/2008 i enlighet därmed. För företaget Kirovo gäller följaktligen antidumpningstullen vid tidpunkten för förordningens ikraftträdande (47,07 euro per ton) endast för import av ammoniumnitrat som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3102 30 90 och 3102 40 90.
- (7) Genom beslut 2012/629/EU ⁽¹²⁾ återkallade kommissionen sitt godtagande av EuroChemkoncernens åtagande, eftersom detta var svårgenomförbart.
- (8) Efter en tredje översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽¹³⁾ bibehöll kommissionen genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 999/2014 ⁽¹⁴⁾ de gällande åtgärderna. Denna undersökning kallas nedan *den senaste översynen vid giltighetstidens utgång*.
- (9) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/226 ⁽¹⁵⁾ om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 999/2014 behandlade omstruktureringen av Kirovo som en filial till Uralchem.
- (10) Genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/415 ⁽¹⁶⁾ återkallade kommissionen sitt godtagande av Acron Holding Companys åtagande, eftersom det var svårgenomförbart.
- (11) Efter en översyn enligt artikel 11.3 i genomförandeförordning (EU) 2018/1722 ⁽¹⁷⁾ ändrade kommissionen de gällande åtgärderna. Denna undersökning kallas nedan *den senaste interimsoversynen*. På grundval av detta ligger det fasta tullbeloppet för närvarande på mellan 28,78 och 32,71 euro per ton.

1.2 Begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång

- (12) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden för antidumpningsåtgärderna beträffande import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland snart kommer att löpa ut ⁽¹⁸⁾ mottog kommissionen en begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i grundförordningen.

⁽⁸⁾ Kommissionens beslut 2008/577/EG av den 4 juli 2008 om godtagande av de åtaganden som erbjudits inom ramen för antidumpningsförfarandet beträffande ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland och Ukraina (EUT L 185, 12.7.2008, s. 43).

⁽⁹⁾ Mål T-348/05.

⁽¹⁰⁾ Mål T-348/05 INTP.

⁽¹¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 989/2009 av den 19 oktober 2009 om ändring av förordning (EG) nr 661/2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland (EUT L 278, 23.10.2009, s. 1).

⁽¹²⁾ Kommissionens beslut 2012/629/EU av den 10 oktober 2012 om ändring av beslut 2008/577/EG om godtagande av de åtaganden som erbjudits inom ramen för antidumpningsförfarandet beträffande ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland (EUT L 277, 11.10.2012, s. 8).

⁽¹³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽¹⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 999/2014 av den 23 september 2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 280, 24.9.2014, s. 19).

⁽¹⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/226 av den 17 februari 2016 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 999/2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 41, 18.2.2016, s. 13).

⁽¹⁶⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/415 av den 21 mars 2016 om återkallande av godtagandet av det åtagande som gjorts av två exporterande tillverkare och om upphävande av beslut 2008/577/EG om godtagande av de åtaganden som erbjudits inom ramen för antidumpningsförfarandet beträffande ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland (EUT L 75, 22.3.2016, s. 10).

⁽¹⁷⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1722 av den 14 november 2018 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 999/2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland till följd av en interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 287, 15.11.2018, s. 3).

⁽¹⁸⁾ EUT C 53, 11.2.2019, s. 3.

- (13) Begäran ingavs den 21 juni 2019 av Fertilizers Europe, en europeisk intresseorganisation för tillverkare av gödselmedel (nedan kallad *sökanden* eller *FE*), som företrädare för unionstillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens totala produktion av ammoniumnitrat.
- (14) Begäran motiverades med att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till fortsatt och/eller återkommande skadevållande dumpning och skada för unionsindustrin.

1.3 Inledande

- (15) Efter att ha slagit fast att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång meddelade kommissionen den 23 september 2019 genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽¹⁹⁾ (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) att en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i grundförordningen skulle inledas.

1.4 Berörda parter

- (16) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen sökanden, andra kända unionstillverkare, exporterande tillverkare, importörer och användare i unionen som den visste var berörda samt de ryska myndigheterna om inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång och uppmanade dem att delta.
- (17) Alla berörda parter fick tillfälle att lämna synpunkter om inledandet av översynen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet (Hearing Officer) för handelspolitiska förfaranden.

1.5 Synpunkter på inledandet av undersökningen

- (18) Efter inledandet av undersökningen hävdade den ryska intresseorganisationen för tillverkare av gödselmedel (nedan kallad *RFPA*) att begäran inte innehöll tillräcklig bevisning för att dumpningen eller skadan sannolikt skulle fortsätta eller återkomma om antidumpningsåtgärderna beträffande ryskt ammoniumnitrat upphörde att gälla. RFPA hävdade närmare bestämt att eftersom den ursprungliga begäran om översyn som ingavs den 21 juni 2019 (nedan kallad *den ursprungliga begäran om översyn*) inte innehöll någon bevisning för att inhemsk försäljning skett utanför normal handel var det olagligt att beräkna dumpningsmarginalen baserat på konstruktionen av normalvärdet. RFPA hävdade vidare att det i begäran om översyn av den 21 juni 2019 inte fanns någon bevisning om dumpning som byggde på en jämförelse mellan faktiska inhemska priser och exportpriser och att sökanden lade till sådan bevisning först i den reviderade versionen av begäran på grundval av en skrivelse om ofullständigt svar från kommissionen.
- (19) RFPA hävdade vidare att sökandens kostnadsberäkningar baserades på en överdriven tillverkningskostnad. RFPA hävdade också att beräkningarna av ett konstruerat normalvärde var uppenbart felaktiga, grundade på otillförlitliga, sinsemellan motstridiga, inaktuella och obegripliga uppgifter och enbart uppskattningar från en konsult och att kommissionen inte hade sett över dessa beräkningar noggrant.
- (20) Kommissionen inledde översynen vid giltighetstidens utgång på grundval av den begäran om översyn som ursprungligen lämnades in den 21 juni 2019 och kompletterades med ytterligare uppgifter (nedan gemensamt kallad *den konsoliderade begäran om översyn*). Den konsoliderade begäran om översyn, som utgör grunden för inledandet av denna översyn vid giltighetstidens utgång, lades till de öppna handlingarna och gjordes tillgänglig för berörda parter. I enlighet med punkt 4.1 i tillkännagivandet lämnade sökanden i sin begäran om översyn bevisning för ett normalvärde baserat på faktiska inhemska priser och konstruerade normalvärdet på samma sätt om de inhemska priserna inte skulle anses vara tillförlitliga och återspegla normal handel. Huruvida den ursprungliga begäran om översyn kompletterades med uppskattade normalvärden på grundval av tillgänglig information om faktiska inhemska priser i det berörda landet är irrelevant, eftersom kommissionen inledde översynen vid giltighetstidens utgång på grundval av den konsoliderade begäran om översyn.
- (21) När det gäller otillförlitliga uppgifter som sökanden använt i sina påståenden måste en begäran om översyn innehålla tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av översynen. Kvaliteten på denna bevisning begränsas med nödvändighet av sökandens förmåga att få tillgång till relevant information som i de flesta fall är konfidentiell. Eventuella felaktigheter i sökandens begäran som avslöjats under undersökningen innebär dock inte att inledandet av denna översyn vid giltighetstidens utgång var olagligt, och kommissionens undersökning i detta fall bekräftade i själva verket att inledandet var berättigat.

⁽¹⁹⁾ Tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland (EUT C 318, 23.9.2019, s. 6.).

- (22) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade RFPA ⁽²⁰⁾ sitt argument om att ingen begäran om översyn vid giltighetstidens utgång som uppfyllde kraven i artikel 11.2 i grundförordningen hade inkommit inom den lagstadgade tidsfristen. Enligt RFPA är det den ursprungliga begäran om översyn som utgör grunden för inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång, vilket innebär att kravet om tillräcklig bevisning ska bedömas med avseende på denna begäran. Acron och de ryska myndigheterna framförde liknande argument efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. RFPA hävdade dessutom att unionstillverkarna kunde ha förtydligat den bevisning som lämnats i den ursprungliga begäran om översyn, men att helt ny bevisning om sannolikhet för dumpning eller skada som lämnats in utanför den lagstadgade tidsfristen (dvs. tre månader innan femårsperioden löper ut) inte borde beaktas. I detta sammanhang hänvisade RFPA även till Europeiska ombudsmannens beslut ⁽²¹⁾ om en tidigare översyn vid giltighetstidens utgång och till förhørsombudets rekommendation till kommissionens avdelningar om att lämna ut den ursprungliga begäran om översyn under den föreliggande översynen.
- (23) Kommissionen konstaterar att RFPA inte har framfört några nya argument. Kommissionen erinrar därför om sin ståndpunkt i skäl 20 om att denna översyn vid giltighetstidens utgång inleddes på grundval av den konsoliderade begäran om översyn. Med förbehåll för de klagöranden som sökandena inkom med efter kommissionens skrivelse om ofullständigt svar där sökandena ombads att komplettera sin ursprungliga begäran, anser kommissionen att den version av begäran som ingavs inom tidsfristen på tre månader innehöll tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång. Detta överensstämmer med ombudsmannens beslut, där följande anges i de relevanta delarna av beslutet:
- "16. Ombudsmannen instämmer i att tremånadersperioden har införts av administrativa skäl, eftersom kommissionen behöver tid på sig för att bedöma de upplysningar som lämnats av sökandena innan den beslutar om huruvida den bör inleda ett förfarande för översyn vid giltighetstidens utgång. Det är logiskt att kommissionen i samband med sina kontroller under detta förfarande kan begära klagöranden och även kompletterande upplysningar från sökandena, vilket leder till en konsoliderad begäran om översyn.*
- 17. Dessa klagöranden och kompletterande upplysningar ersätter dock inte innehållet i den ursprungliga begäran om översyn, utan kompletterar den. Detta innebär i sin tur att kommissionen nödvändigtvis kommer att använda dessa uppgifter i den mening som avses i artikel 6.7 i grundförordningen när den beslutar att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång. Faktum är att kommissionen förefaller bekräfta detta när den i yttrandet förklarar att det var begäran om översyn 'tillsammans med de klagöranden som lämnades in i form av en konsoliderad version som utgjorde grunden för (...) inledandet av undersökningen"*
- (24) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade RFPA och de ryska myndigheterna att det faktum att den konsoliderade begäran om översyn utgjorde grunden för inledandet inte styrktes av dokumentationen i undersökningen.
- (25) Den konsoliderade begäran om översyn lades till de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av i inledningsskedet. Det råder ingen tvekan om att begäran om översyn inleddes på grundval av den konsoliderade begäran. Detta bekräftas i avsnitt 4.1, där det tydligt hänvisas till bevisning från den konsoliderade begäran om översyn.
- (26) Med hänvisning till artikel 5.3 i grundförordningen hävdade RFPA att kommissionen inte hade undersökt riktigheten och tillförlitligheten hos den bevisning som sökanden lämnat. I det sammanhanget påpekade RFPA även att både den ursprungliga och den konsoliderade begäran endast innehöll påståenden om sannolikhet för fortsatt dumpning, och att kommissionen inte träffade ett avgörande om fortsatt dumpning.
- (27) Kommissionen konstaterar att detta argument grundar sig på ett missförstånd av syftet med en begäran å ena sidan och syftet med en översyn å den andra. Syftet med en begäran är att motivera inledandet av en översyn vid giltighetstidens utgång på grundval av bevisning som sökanden rimligtvis kan ha tillgång till när det gäller fortsatt eller återkommande skadevållande dumpning. Såsom förklaras ovan innehöll begäran tillräcklig bevisning för detta. Syftet med en översyn vid giltighetstidens utgång är å sin sida att på grundval av de upplysningar som har inhämtats från de olika berörda parterna under översynen fastställa huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. Det är både fullt möjligt och lagligt godtagbart att den bevisning som sökanden har tillgång till visar att det är sannolikt att dumpningen fortsätter, medan det under undersökningen, på grundval av de upplysningar som inhämtas från och kontrolleras med de

⁽²⁰⁾ Svaret på utlämnandet av uppgifter lämnades in gemensamt av RFPA, Eurochemkoncernen och Uralchemkoncernen.

⁽²¹⁾ Decision of the European Ombudsman closing the inquiry into complaint 577/2014/MDC on the European Commission's refusal to grant access, pursuant to Council Regulation 1225/2009, to a request for review concerning the expiry of anti-dumping duties on ammonium nitrate imports from Russia, punkt 14 (nedan kallat ombudsmannens beslut).

berörda parterna, fastställs att dumpningen faktiskt kan återkomma. Därför anger kommissionen i punkt 5 i tillkännagivandet om inledande att "kommissionen har (...) fastslagit att bevisningen för att det finns sannolikhet för dumpning och skada är tillräcklig för att motivera att en översyn vid giltighetstidens utgång inleds. Kommissionen inleder därför en översyn i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen". I tillkännagivandet om inledande anges dessutom att "[s]yftet med översynen vid giltighetstidens utgång är att avgöra om det är sannolikt att dumpningen av den produkt som översynen gäller med ursprung i det berörda landet och skadan för unionsindustrin fortsätter eller återkommer om åtgärderna upphör att gälla". Att det finns bevisning för fortsatt dumpning är således tillräckligt för att inleda en undersökning av huruvida dumpningen fortsätter eller återkommer. Detta påstående avvisas därför.

- (28) RFPA och Acron hävdade, med hänvisning till den rapport från WTO:s panel som överlämnades den 24 juli 2020 ⁽²²⁾ (nedan kallad *DS494-rapporten*), att i) den tidigare översynen vid giltighetstidens utgång i detta fall inte borde ha inletts på grund av att det inte fanns tillräcklig bevisning för sannolikhet för dumpning och att kommissionen därför borde upphäva antidumpningsåtgärderna avseende ammoniumnitrat från Ryssland och ii) denna översyn vid giltighetstidens utgång är behäftad med samma fel som den tidigare översynen och därför inte borde ha inletts. I detta sammanhang hänvisade både RFPA och Acron vid upprepade tillfällen till den begäran om översyn som ingavs den 21 juni 2019 och till brister i bevismaterialet. RFPA och de exporterande tillverkarna upprepade liknande påståenden efter det slutliga utlämnandet av uppgifter.
- (29) RFPA:s och Acrons synpunkter måste avvisas av följande skäl: För det första är slutsatserna i DS494-rapporten föremål för ett överklagandeförfarande och panelens slutsatser är därför inte slutgiltiga. För det andra bygger inledandet av denna översyn vid giltighetstidens utgång såsom förklaras i skäl 20 inte enbart på de uppgifter som mottogs i den ursprungliga begäran om översyn av den 21 juni 2019 utan också på ytterligare kompletterande bevisning som sökanden lämnade före inledandet av undersökningen och som dessutom ingick i den konsoliderade begäran om översyn (som innehöll bevisning för ett normalvärde baserat på faktiska inhemska priser samt ett konstruerat normalvärde ifall de inhemska priserna inte skulle anses vara tillförlitliga).
- (30) RFPA hävdade också att dess rätt till försvar hade åsidosatts på grund av kommissionens vägran att ge tillgång till en fullständig version av vissa bilagor till begäran om översyn.
- (31) Alla begäranden om tillgång till handlingar i ärendet från de berörda parterna, inklusive RFPA, har granskats omsorgsfullt. Kommissionen såg till att reviderade och meningsfulla icke-konfidentiella versioner av de omtvistade handlingarna, inklusive bilagorna till begäran om översyn, tillhandahölls parterna.

1.6 Stickprovsförfarande

- (32) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den kunde komma att göra ett urval bland de berörda parterna enligt artikel 17 i grundförordningen.

1.6.1 Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

- (33) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen urvalet på grundval av den största representativa försäljningsvolym som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande, med beaktande även av det geografiska läget. Tre unionstillverkare ingick i detta urval. De unionstillverkare som ingick i urvalet stod för 40 % av produktionsvolymen för de företag som gett sig till känna i samband med fastställandet av representativitet och för omkring 35 % av den uppskattade totala tillverkningen i unionen. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet.
- (34) Flera berörda parter inkom med synpunkter på det preliminära urvalet. Kommissionen beaktade synpunkterna och redogjorde i den not som lades till den öppna akten den 14 oktober 2019 för skälen till att dessa synpunkter inte kunde godtas. Det ursprungliga urvalet bibehölls därför.
- (35) Flera berörda parter upprepade sina påståenden och lämnade ytterligare påståenden om urvalet av unionstillverkare efter tidsfristen för att lämna synpunkter och efter det att deras inledande synpunkter hade behandlats i noten till den öppna akten.

⁽²²⁾ Twist DS494, EU – Kostnadsjusteringsmetoder II (Ryssland).

- (36) Två berörda parter upprepade sitt påstående att urvalet av unionstillverkare inte var representativt och begärde att två unionstillverkare som i en annan undersökning av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat (det s.k. UAN-ärendet) ⁽²³⁾ hade fastställts lida skada skulle uteslutas. De hävdade att ammoniumnitratlösning var en halvfärdig produkt som används för både ammoniumnitrat och karbamidammoniumnitrat. Därför skulle skada avseende en produkt automatiskt leda till skada avseende båda produkterna. Dessutom produceras ammoniumnitrat med samma utrustning, och därför finns det bara en gemensam produktionskostnad. Om produktionslinjen för ammoniumnitrat underutnyttjas på grund av minskad produktion och försäljning av karbamid och ammoniumnitrat kommer den högre fasta kostnaden följaktligen att påverka lönsamheten för ammoniumnitrat för både fri och företagsintern användning. Det finns därför inget sätt att fördela en enda mikroekonomisk indikator mellan ammoniumnitrat som används på den fria respektive på den företagsinterna marknaden.
- (37) Kommissionen instämde inte i detta påstående. I alla undersökningar fördelas kostnaderna endast på den undersökta produkten. Om det inte fanns några möjligheter att korrekt och på ett rimligt sätt fördela tillverkningskostnaden för vertikalt integrerade tillverkare skulle de uppgifter som lämnas av varje sådan tillverkare i en undersökning kunna ifrågasättas (inklusive de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Ryssland i denna undersökning). Det är därför kommissionens gängse praxis att alla ekonomiska indikatorer tydligt hänvisar till produkten i fråga, inklusive indikatorn för produktionskostnaden. När kommissionen kontrollerade de berörda vertikalt integrerade unionstillverkare som ingick i urvalet såg den därför till att det gjordes en tydlig åtskillnad mellan kostnaderna för varje produkt som tillverkades inom dessa företag. Parternas argument avvisades därför.
- (38) En berörd part hävdade att det inte är vanligt bland unionstillverkarna av ammoniumnitrat att tillverka både ammoniumnitrat och karbamid och ammoniumnitrat. Detta äventyrar urvalet och gör det inte representativt.
- (39) De två unionstillverkare som ingick i urvalet är två av de tre största tillverkarna av ammoniumnitrat i unionen sett till de tillverknings- och försäljningsvolymerna som rapporterades i samband med fastställandet av representativitet. Detta faktum motsäger påståendet att tillverkning av både ammoniumnitrat och karbamid och ammoniumnitrat inte är vanligt förekommande bland EU:s tillverkare av ammoniumnitrat och inte skulle vara representativ eller typisk för unionsindustrin. Partens argument avvisades därför.

1.6.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

- (40) För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval ombads alla icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande.
- (41) Inga importörer gav sig till känna för att lämna in de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande.

1.6.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare*

- (42) Med tanke på det uppenbart stora antalet exporterande tillverkare i Ryssland angav kommissionen i tillkännagivandet om inledande att den skulle kunna komma att tillämpa ett stickprovsförfarande.
- (43) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt, och i så fall göra ett urval, ombad kommissionen alla kända exporterande tillverkare i det berörda landet att lämna de uppgifter som efterfrågades i tillkännagivandet om inledande. Bland dessa ingick försäljningsvolym och värde, produktionsvolym och produktionskapacitet. Kommissionen uppmanade dessutom Rysslands delegation vid Europeiska unionen att nämna och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna ha intresse av att delta i undersökningen.

⁽²³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1688 av den 8 oktober 2019 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater (EUT L 258, 9.10.2019, s. 21).

- (44) Åtta exporterande tillverkare i det berörda landet, som stod för praktiskt taget hela den ryska tillverkningen av ammoniumnitrat, lämnade den begärda informationen och gick med på att ingå i urvalet. Enligt artikel 17.1 i grundförordningen valde kommissionen ut tre exporterande tillverkare som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Dessa tillverkare var både de största tillverkarna och de största exportörerna under översynsperioden.
- (45) Enligt artikel 17.2 i grundförordningen genomfördes samråd med alla kända berörda exporterande tillverkare och myndigheterna i det berörda landet om urvalet. Inga synpunkter lämnades. Kommissionen beslutade därför att behålla det preliminära urvalet och alla berörda parter informerades om det slutgiltiga urvalet.
- (46) Kommissionen valde ut följande tre exporterande tillverkare för urvalet:
- Uralchem JSC (inklusive Berezniki Azot och Kirovo-Chepetsk Chemical works) (nedan kallat *Uralchem*)
 - Eurochemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot) (nedan kallad *Eurochem*)
 - Acron-koncernen (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh) (nedan kallad *Acron*)
- (47) Urvalet stod för 65 % av den rapporterade ryska tillverkningen av ammoniumnitrat i volym under översynsperioden, baserat på svaren på stickprovsfrågeformulären. I urvalet ingick två exporterande tillverkare, Acron och Eurochem, som hade exportförsäljning av den produkt som översynen gäller till unionen under översynsperioden. Det tredje företaget i urvalet, Uralchem, exporterade endast ammoniumnitrat till EU som tillverkas av dess filial i Kirovo som inte omfattas av de åtgärder översynen gäller, såsom förklaras i skäl 6.

1.7 Frågeformulär och kontrollbesök

- (48) Kommissionen sände frågeformulär till alla unionstillverkare som ingick i urvalet, till alla exporterande tillverkare som ingick i urvalet och till alla kända intresseorganisationer för användare som gav sig till känna efter inledandet.
- (49) Svar på frågeformuläret inkom från de tre unionstillverkare som ingick i urvalet, de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet och två användare av den produkt som översynen gäller.
- (50) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för fastställandet av sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och därav följande skada och för fastställandet av unionens intresse. Kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i grundförordningen genomfördes i följande företags/intresseorganisationers lokaler:
- a) Unionstillverkare:
 - AB Achema, Litauen
 - Grupa Azoty Zakłady Azotowe Pulawy SA, Polen
 - Yara France SA, Frankrike
 - Intresseorganisation i unionen:
 - Fertilizers Europe, Belgien
 - b) Exporterande tillverkare i Ryssland:
 - Eurochem Group AG (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot (Nevinka), Joint Stock Company Azot (NAK) och den inhemska handlaren Eurochem Trading RUS LLC)
 - Acron-koncernen (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh, inhemska handlare – Agronovas)
 - c) De exporterande tillverkarnas närstående handlare.
 - Eurochem Trading GmbH, Schweiz och EuroChem Agro GmbH, Tyskland
- (51) På grund av covid-19-pandemin och de åtgärder som vidtogs för att hantera utbrottet (nedan kallat *tillkännagivandet om covid-19*) kunde kommissionen dock inte genomföra kontrollbesök på plats hos alla exporterande tillverkare och deras närstående företag. I stället genomförde kommissionen dubbelkontroller på distans av den information som följande företag lämnade via videokonferens:
- a) Exporterande tillverkare i Ryssland:
 - Uralchemkoncernen (inklusive Berezniki Azot, Kirovo-Chepetsk Chemical works och Uralchem Trading House LLC)

b) De exporterande tillverkarnas närstående handlare:

- Uralchem Trading SIA, Lettland
- Acron Switzerland AG, Schweiz

(52) Utöver dubbelkontrollerna på distans dubbelkontrollerade kommissionen de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna mot klagomålet och kontrollerade uppgifter från unionsindustrin och andra berörda parter.

1.8 Översynsperiod och skadeundersökningsperiod

(53) Undersökningen av fortsatt eller återkommande dumpning omfattade perioden 1 juli 2018 till 30 juni 2019 (nedan kallad *översynsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2016 till och med utgången av översynsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. PRODUKT SOM ÖVERSYNEN GÄLLER OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Produkt som översynen gäller

- (54) Den produkt som är föremål för översyn är densamma som i den senaste interimsoversynen, nämligen gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3102 30 90, ex 3602 00 00, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 och ex 3105 90 20 (Taric-nummer 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10) och som har sitt ursprung i Ryssland (nedan kallad *den produkt som översynen gäller*).
- (55) Ammoniumnitrat är ett fast kvävegödselmedel som är vanligt inom jordbruket men det används också för industriella ändamål som tillverkning av sprängmedel (t.ex. för gruvdrift). Både ammoniumnitrat för användning inom jordbruket och för tillverkning av sprängmedel omfattas av de gällande antidumpningsåtgärderna. Båda typerna av ammoniumnitrat har samma tekniska och kemiska egenskaper, kan lätt bytas ut mot varandra och betraktas som den produkt som översynen gäller.
- (56) Två berörda parter hävdade att produktdefinitionen i denna översyn vid giltighetstidens utgång och åtgärderna borde ses över. Enligt dessa parter ogiltigförklarade domen i Kirovo-målet⁽²⁴⁾ förordning (EG) nr 945/2005 som utvidgade produktdefinitionen⁽²⁵⁾ jämfört med den ursprungliga undersökningen. Det fanns därför ingen rättslig grund för att fortsätta att tillämpa antidumpningstullar på dessa produkter. Eftersom ingen skada eller dumpning någonsin hade fastställts för dessa ytterligare produkter (nedan gemensamt kallade *stabiliserat ammoniumnitrat*) fanns det ingen grund för att undersöka sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning. Dumpning eller skada fastställdes aldrig för stabiliserat ammoniumnitrat och därför kan varken dumpningen eller skadan fortsätta eller återkomma. De hävdade vidare att det inte fanns tillräcklig bevisning för att genomföra en översyn vid giltighetstidens utgång när det gäller import av stabiliserat ammoniumnitrat, eftersom kommissionens bedömning och definition av unionsindustrin missade tillverkarna av stabiliserat ammoniumnitrat. Efter utlämnandet av uppgifter upprepade Acron argumentet att produktdefinitionen för denna översyn vid giltighetstidens utgång var olaglig eftersom den omfattade blandningar eller stabiliserat ammoniumnitrat.
- (57) Genom domen i fråga ogiltigförklarades förordning (EG) nr 945/2005 endast i den mån den berörde en rysk exporterande tillverkare, vilket klargjordes av förstainstansrätten i mål T-348/05 INTP⁽²⁶⁾. För alla andra ryska producenter fortsätter den tillämpliga produktdefinitionen att vara den som angavs i förordning (EG) nr 945/2005. Partens påstående avvisas därför.

⁽²⁴⁾ Förstainstansrättens dom av den 10 september 2008 i mål T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mot rådet, EU:T:2008:327.

⁽²⁵⁾ För att även täcka ammoniumnitrat med tillsats av näringsämnen fosfor och/eller kalium (s.k. smutsigt eller stabiliserat ammoniumnitrat).

⁽²⁶⁾ Förstainstansrättens dom av den 9 juli 2009 i mål T-348/05, INTP, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mot rådet, EU:T:2009:261.

- (58) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade flera berörda parter ⁽²⁷⁾ påståendet att det inte fanns någon rättslig grund för att tillämpa antidumpningsåtgärder på stabiliserat ammoniumnitrat, eftersom dessa produkter enligt tribunalens dom ⁽²⁸⁾ inte ansågs vara likadana produkter till produkten i den ursprungliga undersökningen.
- (59) Såsom tribunalen klargör i mål T-348/05 INTP ⁽²⁹⁾ rörde tribunalens dom av den 10 september 2008 i målet T-348/05 endast en rysk exporterande tillverkare (sökanden). Upphävandet av den förordning som sökanden bestrider begränsas således till sökanden. Påståendet avvisades därför.
- (60) RFPA hävdade dessutom att kommissionens bedömning alternativt var felaktig eftersom den inte beaktade stabiliserat ammoniumnitrat i sin analys. Om stabiliserat ammoniumnitrat hade inbegripits i den produkt som översynen gäller och den likadana produkten skulle kommissionen enligt RFPA ha kommit fram till helt andra resultat vad gäller sannolikheten för återkommande dumpning och skada.
- (61) Det erinras om att till följd av domen i målet T-348/05 omfattas inte stabiliserat ammoniumnitrat som tillverkas av Uralchems filial i Kirovo av de gällande åtgärderna och ingick därför inte i kommissionens analys av dumpning och skada i det aktuella ärendet. Bortsett från den produkt som tillverkas och exporteras av Kirovo omfattade kommissionens analys i det aktuella ärendet hela den produkt som översynen gäller enligt definitionen i skäl 54, där stabiliserat ammoniumnitrat ingår. RFPA:s påstående måste därför avvisas.
- (62) En annan berörd part hävdade att begäran om översyn för första gången under de år då tullarna tillämpades avser tillverkarna av ammoniumnitrat av industriktvalitet och att tillverkarna av ammoniumnitrat av industriktvalitet i unionen borde ha ingått i den påstått skadelidande inhemska industrin under den ursprungliga undersökningen. Eftersom de inte ingick i den inhemska industrin vid den tidpunkten konstaterades ingen skada vid något tillfälle för tillverkarna av ammoniumnitrat av industriktvalitet i unionen. Inga antidumpningstullar bör heller tillämpas på ammoniumnitrat av industriktvalitet. Ammoniumnitrat av industriktvalitet bör också uteslutas från den produkt som översynen gäller.
- (63) Detta påstående är ogrundat. Ammoniumnitrat som används för industriella ändamål, och därmed den industri som tillverkar det, har hela tiden omfattats av undersökningarna och åtgärderna i den mån som det motsvarar definitionen av den produkt som översynen gäller. Det faktum att produkttyperna kan ha olika slutanvändning är irrelevant så länge produkten fortfarande omfattas av definitionen av "den produkt som översynen gäller". Detta påstående avvisas därför.

2.2 Likadan produkt

- (64) Undersökningen visade att följande produkter har både samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:
- Den produkt som översynen gäller.
 - Den produkt som tillverkas och säljs på hemmamarknaden i Ryssland.
 - Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.
- (65) Kommissionen fastställde att dessa produkter är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. SANNOLIKHET FÖR ATT DUMPNINGEN FORTSÄTTER ELLER ÅTERKOMMER

3.1 Inledande anmärkningar

- (66) I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen undersökte kommissionen om de gällande åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till en fortsatt eller återkommande dumpning.

⁽²⁷⁾ RFPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot), Uralchem JSC, PJSC Acron och dess närstående företag.

⁽²⁸⁾ Tribunalens dom av den 10 september 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/rådet, T-348/05, EU:T:2008:327, punkt 64.

⁽²⁹⁾ Förstainstansrättens dom av den 9 juli 2009, INTP, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/rådet, T-348/05, EU:T:2009:261, punkt 8.

3.2 Sannolikhet för fortsatt dumpning

- (67) När det gäller unionens export sålde de exporterande tillverkare som ingick i urvalet endast obetydliga volymer till kunder i unionen under översynsperioden. Som nämns i skäl 47 var det endast Acron och Eurochem som hade exportförsäljning till unionen under översynsperioden. Denna försäljning skedde antingen direkt eller via närstående handlare som var etablerade i Schweiz och i unionen. Den tredje tillverkaren som ingick i urvalet, Uralchem, exporterade endast stabiliserat ammoniumnitrat till unionen som tillverkas av dess filial i Kirovo och som inte omfattas av de gällande åtgärderna.
- (68) När det gäller konkreta volymer gällde merparten av importen till unionen från Ryssland under översynsperioden, som uppgick till [50 000–100 000] ton enligt de uppgifter som rapporterats av Uralchem och i linje med de uppgifter som hämtats från databasen ⁽³⁰⁾ enligt artikel 14.6, stabiliserat ammoniumnitrat som inte omfattas av EU:s antidumpningstull.
- (69) Den totala importen av den produkt som omfattas av antidumpningsåtgärderna (och av denna översyn) uppgick således till [38 000–43 000] ton under översynsperioden, vilket motsvarar [0,4–0,8] % av förbrukningen i unionen och [0,3–0,5] % av den ryska tillverkningen av ammoniumnitrat under översynsperioden. Dessutom begränsades denna försäljning till ett litet antal kunder i Baltikum, Finland och Sverige.
- (70) Dessa undersökningsresultat grundades på kontrollerade uppgifter från de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och utdraget ur databasen enligt artikel 14.6, och de överensstämmer med RFPA:s inläga om att importen av ammoniumnitrat från Ryssland minskade till försumbara nivåer.
- (71) Till följd av detta ansågs den ryska exportförsäljningen till unionen inte vara representativ för det pris (och de kvantiteter) för vilket de exporterande tillverkarna skulle sälja den produkt som översynen gäller till unionen i avsaknad av åtgärder. Under dessa omständigheter anses unionsförsäljningen under översynsperioden inte kunna användas för att bedöma om dumpningen sannolikt skulle fortsätta om antidumpningsåtgärderna upphörde att gälla.
- (72) Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade RFPA och Eurochem med hänvisning till artikel 11.9 i grundförordningen att eftersom den ryska försäljningens struktur inte hade förändrats borde samma metod som tillämpades för att fastställa tullnivån under den senaste interimsoversynen ⁽³¹⁾ (dvs. på grundval av Kirovos exportförsäljning av stabiliserat ammoniumnitrat till unionen) ha tillämpats för att fastställa sannolikheten för fortsatt dumpning i detta ärende. Enligt samma linje hävdade Uralchem att om Kirovos stabiliserade ammoniumnitrat i genomförandeförordning (EU) 2018/1722 behandlades som den bästa och enda tillgängliga bevisningen för att fastställa tullnivån för Ryssland generellt, måste kommissionen göra detsamma i detta ärende enligt artikel 11.9 i grundförordningen. Uralchem tog även fram en separat dumpningsanalys som begränsades till dess försäljning av stabiliserat ammoniumnitrat.
- (73) Kommissionen påpekar att dessa påståenden grundar sig på ett felaktigt antagande, eftersom kommissionen inte tillämpade exportpriset för stabiliserat ammoniumnitrat för att fastställa nivån på åtgärderna i den senaste interimsoversynen. I båda fallen låg export till tredjeländer till grund för kommissionens slutsatser. Eftersom det saknades användbara uppgifter om rysk försäljning på unionens marknad i interimsoversynen, vilket innebär att kommissionen måste beräkna skademarginalen på grundval av försäljning till unionen, ansågs Kirovos försäljning av stabiliserat ammoniumnitrat vara det bästa tillgängliga måttet för att göra en prisjämförelse som kunde användas för att fastställa den nya tullnivån. För att göra detta mått jämförbart med användbara uppgifter om rysk försäljning till unionen justerades Kirovos priser för stabiliserat ammoniumnitrat för beräkningen av prisunderskridande och målprisunderskridande. Detta krävs inte i en översyn vid giltighetstidens utgång, där bedömningen av sannolikheten för att dumpning återkommer kan baseras enbart på faktiska transaktioner för försäljning till tredjeländer. Kommissionen konstaterar även att den metod som tillämpades i denna översyn följde samma metod använda export till tredjeländer i bedömningen av sannolikhet för återkommande dumpning som användes i den senaste översynen vid giltighetstidens utgång. Kommissionen har följaktligen fullständigt respekterat artikel 11.9 i grundförordningen. Dessa påståenden avvisades därför.
- (74) Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade Acron och Eurochem dessutom att deras försäljning till unionen var stabil och skedde till representativa priser och tillräckliga volymer under översynsperioden för att möjliggöra en dumpningsanalys och att ingen dumpning förekom.

⁽³⁰⁾ Månatlig importstatistik baserad på faktiska uppgifter som lämnats av tullmyndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med artikel 14.6 i grundförordningen.

⁽³¹⁾ Genomförandeförordning (EU) 2018/1722.

- (75) Detta påstående måste avvisas. Såsom konstateras i skäl 67 sålde de exporterande tillverkare som ingick i urvalet endast obetydliga volymer till kunder i unionen. Den ryska exportförsäljningen ansågs inte vara representativ och kunde därför inte heller användas för att bedöma huruvida det var sannolikt att dumpningen skulle fortsätta om antidumpningsåtgärderna upphörde att gälla (se skälen 69–71 för närmare uppgifter).

3.3 Sannolikhet för att dumpning återkommer

- (76) Mot bakgrund av övervägandena i skälen 67–71 analyserade kommissionen om det fanns bevisning för att dumpningen sannolikt skulle återkomma om åtgärderna upphörde att gälla. Kommissionen analyserade följande faktorer: exportpriset för försäljning från Ryssland till andra destinationer, produktionskapaciteten och den outnyttjade kapaciteten i Ryssland som helhet, samt unionsmarknadens och andra marknadens attraktionskraft.

3.3.1 Export till tredjeländer

- (77) Alla de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna exporterade betydande kvantiteter till tredjeländer och lämnade detaljerade uppgifter om denna export. I avsaknad av representativa exportvolymer till unionen beaktades exporten till övriga tredjeländer vid analysen av sannolikheten för återkommande dumpning om åtgärderna skulle upphöra att gälla.
- (78) Kommissionen konstaterade att de exporterande tillverkare som ingick i urvalet sålde nästan 50 % ⁽³²⁾ av sina totala försäljningsvolymer till marknader i tredjeländer under översynsperioden. Över 70 % av denna försäljning på tredjelandsmarknaden gick främst till Latinamerika (Brasilien, Peru, Colombia, Ecuador) men också till länder som Förenta staterna, Kazakstan, Marocko, Azerbajdzjan och Zimbabwe. Exportvolymerna till övriga tredjeländer var mycket låga.
- (79) En analys gjordes där de faktiska priserna på hemmamarknaden jämfördes med försäljningen till tredjeländer fritt fabrik. Efter jämförelsen fastställde kommissionen individuellt för alla tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet att det vägda genomsnittliga exportpriset fritt fabrik till deras viktigaste tredjelandsmarknader under översynsperioden var lägre än deras faktiska vägda genomsnittliga inhemska pris fritt fabrik som betalats eller skulle betalas under översynsperioden.
- (80) Ovanstående undersökningsresultat grundades på kontrollerade uppgifter från de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och som stod för omkring 80 % av den totala ryska exporten av ammoniumnitrat till tredjeländer. Kommissionen behövde därför inte använda exportstatistik.
- (81) Under översynsperioden var det genomsnittliga exportpriset fritt fabrik till tredjeländer för de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet 133 euro/ton medan deras genomsnittliga inhemska pris fritt fabrik var 145 euro/ton. Det ansågs därför sannolikt att de ryska exporterande tillverkarna skulle sälja till unionen till dumpade priser om de nuvarande åtgärderna upphävdes.
- (82) När det gäller de ryska inhemska priserna hävdade FE att det råder en särskild marknadssituation med avseende på priset på ammoniumnitrat på den inhemska ryska marknaden på grund av ett statligt ingripande i form av prisbegränsningar. Enligt FE var därför de inhemska priserna på ammoniumnitrat inte lämpliga att använda i det aktuella förfarandet. Efter utlämnandet av uppgifter upprepade FE sin övertygelse om att det förekommer statligt ingripande i Ryssland som främst kännetecknas av prisbegränsningar. FE hänvisade till ett stort antal källor och handlingar upprättade av olika offentliga myndigheter, till exempel prislister, avtal, färdplaner och informationsmöten som genomförts av offentliga tjänstemän. De handlingar som FE lade fram var dock daterade utanför översynsperioden och/eller FE kunde inte förklara relevansen och effekten av sådan bevisning för de exporterande tillverkarnas försäljning på hemmamarknaden och lämpligheten av att använda dem i dessa förfaranden. Under alla omständigheter är det tveksamt om dessa handlingar är relevanta i förevarande förfarande. När kommissionen såsom nämns i skäl 81 väl har fastställt att det är sannolikt att dumpningen till EU återkommer skulle den särskilt höga eller högre dumpningsnivån inte ändra denna slutsats (se även skäl 85 i detta avseende). FE:s påståenden avvisades därför.
- (83) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade FE att Brasilien var det mest representativa exemplet på den ryska dumpningen, baserat på offentliga rapporter om exportstatistik och lokala oberoende inhemska rapporter.

⁽³²⁾ Detta omfattar inte försäljning av stabiliserat ammoniumnitrat som tillverkas av Uralchems filial i Kirovo som inte omfattas av någon antidumpningstull.

- (84) Kommissionens slutsatser grundar sig på företagsspecifika och kontrollerade uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, vilka ansågs vara mer korrekta och tillförlitliga än sammanställd statistik. Kommissionen gjorde dessutom en prisanalys av export till ett antal tredjelandsmarknader som ansågs vara representativa för den sammanlagda försäljningen till tredjeländer för var och en av de exporterande tillverkarna som ingick i urvalet (se skäl 78). En utvärdering av försäljningen till ett stort antal tredjeländer ansågs vara mer representativ än att utvärdera uppgifter för ett enda land.
- (85) Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade FE även att kommissionen inte hade behandlat den särskilda situationen på gasmarknaden i Ryssland i sin dumpningsbedömning.
- (86) Såsom förklaras i skälen 77–81 gjorde kommissionen ingen dumpningsberäkning i denna översyn vid giltighetstidens utgång. Kommissionen ansåg följaktligen att det inte var nödvändigt att bedöma produktionskostnadernas tillförlitlighet (inbegripet gaskostnader).
- (87) Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade RFPA och Acron att kommissionen inte hade gjort någon beräkning av dumpningsmarginalen och att den således bröt mot artiklarna 11.9 och 2 i grundförordningen, enligt vilken en standardmetod ska tillämpas för att avgöra förekomsten av dumpning inom ramen för översyner vid giltighetstidens utgång. Acron och Eurochem hävdade dessutom att kommissionen inte lämnade ut några dumpningsberäkningar i denna undersökning, vilket innebar att deras rätt till försvar kränktes. Enligt dem var det också oklart varför kommissionen jämförde det inhemska priset fritt fabrik med exportpriset fritt fabrik till tredjeländer, utan att faktiskt göra en dumpningsberäkning.
- (88) Kommissionen beräknade inte dumpningen på grundval av import till unionen under översynsperioden eftersom den fann att den totala volymen av den ryska exporten av den produkt som översynen gäller till unionen inte var representativ. Denna volym var därför inte en tillförlitlig grund för en dumpningsberäkning. Till följd av detta kunde kommissionen inte dra en definitiv slutsats om dumpning till unionen under översynsperioden, utan bedömde i stället sannolikheten för återkommande dumpning på grundval av den ryska exporten av ammoniumnitrat till tredjemarknader. I detta avseende hänvisas också till skäl 81 när det gäller de slutsatser som kommissionen drog av den nämnda prisjämförelsen.
- (89) När det gäller artiklarna 11.9 och 2 i grundförordningen tillämpade kommissionen, vilket nämns i skäl 73, samma metod som under den senaste översynen vid giltighetstidens utgång. Kommissionen hänvisar till avsnitt 3.1.1 i den senaste översynen vid giltighetstidens utgång ⁽³³⁾, där den gjorde en fullständig bedömning av Rysslands export till andra destinationer i sin analys av sannolikheten för återkommande dumpning. Därför har kommissionen varken brutit mot artikel 2 eller artikel 11.9 i grundförordningen.
- (90) Vad gäller processuella rättigheter lämnade kommission ut alla de viktigaste omständigheter och siffror som låg till grund för den gjorda jämförelsen och respekterade parternas rätt till försvar. Kommissionen lämnade till och med ut ytterligare uppgifter (den 30 september och den 21 oktober 2020) för att ytterligare klargöra sina beräkningar och för att försäkra sig om att de berörda parterna hade förstått dem. Dessa argument måste därför avvisas.
- (91) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Acron att dess rätt till försvar hade kränkts eftersom kommissionen inhämtade mer information än vad som var nödvändigt för bedömningen, särskilt med tanke på att det inte gjordes någon dumpningsberäkning. För det första kunde Acron inte förklara varför denna omständighet utgjorde en överträdelse av dess rätt till försvar. Trots att kommissionen hade alla uppgifter för att göra en dumpningsberäkning var kommissionen för det andra inte skyldig att göra en sådan beräkning eftersom den hade konstaterat att exportvolymerna var för små och därför inte var representativa för beräkningen.
- (92) Enligt RFPA och Eurochem hade kommissionen inte heller gjort en enkel jämförelse av priserna fritt fabrik. De hävdade att kommissionen hade dragit slutsatsen om dumpning genom att justera de ryska tillverkarnas exportpriser genom att dra av överdrivet stora och felaktiga procentenheter av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt fiktiva vinstmarginaler. Enligt RFPA är artikel 2 i grundförordningen inte tillämplig eftersom kommissionen inte utförde några beräkningar av dumpningsmarginalen. Uralchem och Eurochem hävdade dessutom att om kommissionen stod fast vid sitt beslut att dra av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt fiktiva vinstmarginaler från exportpriset för deras handlare borde en liknande justering göras av det inhemska försäljningspris som den inhemska handlaren tog ut.

⁽³³⁾ Genomförandeförordning (EU) nr 999/2014.

- (93) Kommissionen drog ingen slutsats om dumpning till unionen under översynsperioden gjorde ingen dumpningsberäkning i detta avseende. Tvärtemot vad RPPA hävdar gjorde kommissionen en jämförelse av de inhemska priserna fritt fabrik och de ryska exportpriserna till tredjelandsmarknader. Det stämmer visserligen att artikel 2 i grundförordningen är tillämplig på dumpningsberäkningar, men kommissionen håller inte med de berörda parterna om att den inte får tillämpa dessa bestämmelser på motsvarande sätt när den gör prisjämförelser på grundval av priser i tredjeländer. För att försäkra sig om att jämförelsen var rättvis och objektiv beslutade kommissionen att bland annat göra justeringar i enlighet med artikel 2.10 i) i grundförordningen. Liknande justeringar tillämpades inte på det inhemska försäljningspriset via en inhemsk handlare, eftersom de inhemska handlarna i allt väsentligt fungerade som de tillverkande enheternas inhemska försäljningsgren. Därför behövdes inga uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för prisjämförelsen av den inhemska försäljningen.
- (94) Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade Acron att det var uppenbart oriktigt att dra av vinst samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för deras närstående handlare i en prisjämförelse för att beräkna prisunderskridande.
- (95) För första verkar Acron ha blandat ihop begreppen när det gäller beräkningen av prisunderskridande och den prisjämförelse som görs för att analysera sannolikheten för återkommande dumpning. För det andra och såsom förklaras i utlämnandet av företagsspecifika uppgifter och i skäl 93, gjordes justeringarna för närstående importörer/handlare för att säkerställa en rättvis prisjämförelse enligt artikel 2.9 respektive 2.10 i.
- (96) Enligt Uralchem och Eurochem hade kommissionen inte motiverat justeringen av exportpriset enligt artikel 2.10 i grundförordningen i tillräcklig grad. Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade Uralchem och Eurochem dessutom att ett avdrag på 4 % för en fiktiv vinstmarginal avviker från den metod som tillämpas i översynsärendet R674, där en fiktiv vinstmarginal på 2,4 % drogs av, och att avdraget därför inte överensstämde med artikel 11.9. Acron hävdade också att den fiktiva vinsten för en handlare på en råvarumarknad var en uppenbart överdriven premie och inte borde ha dragits av över huvud taget.
- (97) I det aktuella ärendet och i linje med det företagsspecifika utlämnandet av uppgifter gjordes en justering för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader (inbegripet pålägg) för Uralchems och Eurochems handlare enligt artikel 2.10 i, eftersom dessa handlare fyllde liknande funktioner som en agent. Handlarna gör reklam för och säljer ammoniumnitrat utanför Ryssland som har tillverkats i producenternas fabriker och enheterna benämns som handlare i organisationsplanen för gruppen av exporterande tillverkare. Det står därför klart att handlarna bedriver verksamhet för Uralchems och Eurochemkoncernens räkning och i deras intresse, och justeringen var därmed motiverad.
- (98) När det gäller den fiktiva vinst som faktiskt drogs av från exportpriserna använde kommissionen på grund av den bristande samarbetsviljan hos de icke-närstående importörerna i denna undersökning vinstmarginalen på 4 % för en icke-närstående importör i en senare undersökning av ett liknande kvävegödselmedel, karbamidammoniumnitrat ⁽³⁴⁾. Tvärtemot vad parterna hävdar var det inte fel av kommissionen att tillämpa en fiktiv vinstmarginal på 4 % i stället för 2,4 % i denna undersökning. Faktum är att kommissionen tillämpade exakt samma metod i båda översynerna: eftersom de icke-närstående importörerna inte var samarbetsvilliga använde kommissionen en vinstmarginal som hade konstaterats för icke-närstående importör i ett samtidigt ärende om en annan kemisk produkt. Tillämpningen av vinsten på 4 % överensstämmer därför med artikel 11.9 i grundförordningen, enligt vilken samma metod ska tillämpas, inte samma (inaktuella) lönsamhet.
- (99) Några av de berörda parterna gjorde gällande att kommissionen borde ha använt månatliga växelkurser i stället för ett genomsnitt för översynsperioden i sin prisjämförelse och/eller när den jämförde priser för varje enskild produkt.
- (100) Kommissionen analyserade dessa påståenden och konstaterade att prisskillnaden skulle ha varit liknande även med månatliga växelkurser och med en jämförelse för varje enskild produkt. Alla produkttyper beaktades dessutom i prisjämförelsen, och även om den inte gjordes specifikt för varje enskild produkt svarade en enda produkttyp för nästan hela försäljningen till tredjeländer.

⁽³⁴⁾ Genomförandeförordning (EU) 2019/1688, skäl 56.

- (101) Eurochem kom med flera påståenden rörande sina enskilda beräkningar av inhemska försäljningspriser när det gällde avdrag för kreditkostnader och beräkningen av ersättningen till anläggningarna. Eurochem framförde dessutom flera argument om sina enskilda beräkningar av exportförsäljningspriser, vad gällde påstådda felberäkningar av fraktutgifter. Dessa påståenden avvisades. Av sekretesskäl lämnade kommissionen ytterligare uppgifter som låg till grund för dess resonemang i ett separat dokument endast till företaget.

3.3.2 Produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Ryssland

- (102) För att fastställa produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Ryssland använde kommissionen kontrollerade uppgifter från de företag som ingick i urvalet och uppgifter som rapporterats som svar på stickprovsfrågeformulären för alla övriga ryska exportörer. Dessutom togs Kirovos samlade outnyttjade kapacitet med i beräkningen av den outnyttjade kapaciteten eftersom den outnyttjade kapacitet för ammoniumnitrat av andra slag som för närvarande är undantagna från tillämpningen av antidumpningsåtgärder mycket enkelt kan användas för att producera ammoniumnitrat som för närvarande klassificeras enligt KN-numren 3102 30 90 och 3102 40 90.
- (103) I linje med tidigare undersökningar användes den högsta faktiska produktionsvolymen under skadeundersökningsperioden som grund för kapacitetsberäkningen för de företag som ingick i urvalet, om den installerade kapaciteten inte var högre än den faktiska produktionen.
- (104) Efter kontrollerna och dubbelkontrollerna på distans hos de tillverkare som ingick i urvalet justerades uppgifterna för Acron-gruppen. Justeringen berodde på att det är produktionen och kapaciteten vid pelleteringstornen – som är den största flaskhalsen i tillverkningen av fast ammoniumnitrat (snarare än tillverkningen och kapaciteten med avseende på en mellanprodukt) – som är avgörande för att fastställa tillverkningen och den outnyttjade kapaciteten i detta fall.
- (105) Kommissionen konstaterade att produktionskapaciteten i Ryssland under översynsperioden uppgick till över 10,5 miljoner ton med en outnyttjad kapacitet på 440 000 ton. Denna senare siffra motsvarar 6 % av unionens förbrukning på totalt runt 6,9 miljoner ton. Undersökningsresultaten i detta fall överensstämde med den senaste interimsoversynen där produktionskapaciteten i Ryssland fastställdes till omkring 11 miljoner ton med en outnyttjad kapacitet på 600 000 ton.
- (106) Det är dessutom värt att notera att produktionskapaciteten för ammoniumnitrat i Ryssland ökade ytterligare med nästan 400 000 ton efter översynsperioden till följd av att vissa av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade uppgraderat den befintliga produktionsutrustningen.
- (107) Därför finns det outnyttjad kapacitet i Ryssland, och de ryska exporterande tillverkarnas produktionskapacitet ökade ytterligare efter översynsperioden. Om denna kapacitet helt och hållet riktades mot unionens marknad skulle betydande volymer exporteras till unionen.
- (108) Som svar på utlämnandet av uppgifter bestred FE kommissionens slutsatser om produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Ryssland. FE hävdade att produktionskapaciteten för de ryska tillverkarna av ammoniumnitrat var över 11,7 miljoner ton och att Rysslands outnyttjade kapacitet uppgick till 1,6 miljoner ton. FE:s påstående baserades på uppskattningar från en expert. Kommissionens undersökningsresultat grundar sig däremot på siffror som de ryska tillverkarna har lämnat direkt till kommissionen, och dessa tillverkare står för hela den ryska produktionen av ammoniumnitrat. Siffrorna kontrollerades dessutom för tre stora tillverkare. FE:s uppskattningar kan därför inte anses vara mer tillförlitliga än de uppskattningar som kommissionen har slagit fast.
- (109) Efter utlämnandet av uppgifter bestred Acron och de ryska myndigheterna kommissionens metod för att beräkna kapacitetsutnyttjandet. Dessa berörda parter hävdade att för anläggningar som tillverkar både karbamidammoniumnitrat och ammoniumnitrat är försörjningen av smält ammoniumnitrat både en flaskhals och ett hinder. De menade därför att kapacitetsutnyttjandet borde beräknas utifrån den förutsättningen eller på grundval av den faktiska produktionen av ammoniumnitrat, men inte på grundval av pelleteringskapaciteten, som helt enkelt inte kan utnyttjas om det saknas råvaror (dvs. smält ammoniumnitrat) för tillverkningen av ammoniumnitrat.
- (110) Detta argument, som förefaller ha tagits upp tidigare, är felaktigt och måste avvisas av samma skäl som i den tidigare översynen vid giltighetstidens utgång ⁽³⁵⁾. För det första är det pelleteringstornens kapacitet som är den flaskhals som främst hindrar produktionen av ammoniumnitrat, vilket förklaras i skäl 104. Med tanke på att det är möjligt att snabbt skifta användningen av smält ammoniumnitrat från produktion av karbamidammoniumnitrat till ammoniumnitrat, kan en påstådd bristande försörjning av smält ammoniumnitrat för det andra inte påverka

⁽³⁵⁾ Genomförandeförordning (EU) nr 999/2014, skäl 82.

beräkningen av den totala produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet för den produkt som översynen gäller. Fördelningen av smält ammoniumnitrat för tillverkning av både karbamidammoniumnitrat och ammoniumnitrat är ett internt företagsbeslut som inte kan ingå i objektiva överväganden för att beräkna produktionskapaciteten för ammoniumnitrat.

- (111) Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade RFPA att kommissionen inte hade tagit hänsyn till att Rysslands produktionskapacitet minskade med 500 000 ton under perioden mellan 2017 och översynsperioden. Enligt RFPA tog kommissionen inte heller hänsyn till att storleken och andelen för Rysslands påstådda outnyttjade kapacitet, uttryckt som en procentandel av unionens förbrukning av ammoniumnitrat, har minskat stadigt under de senaste fem åren. RFPA hävdade slutligen att den påstådda ökningen av Rysslands produktionskapacitet med 400 000 ton efter översynsperioden även borde beaktas mot bakgrund av en stor ökning av den inhemska förbrukningen av ammoniumnitrat i Ryssland 2019 jämfört med 2018.
- (112) Betydelsen av befintlig outnyttjad kapacitet påverkas inte i sig av minskad produktionskapacitet. I sitt påstående bortser RFPA även från det faktum att de ryska tillverkarnas produktionskapacitet ökade igen efter översynsperioden, till nästan 11 miljoner ton. Den outnyttjade kapacitet som fanns under översynsperioden kan visserligen ha minskat under den senaste perioden men är fortfarande stor, särskilt när den beaktas tillsammans med den produktionskapacitet som har byggts upp under den senaste tiden. När det gäller den påstådda ökningen av den inhemska förbrukningen av ammoniumnitrat under 2019 jämfört med 2018 skulle de siffror som RFPA lämnat, även om de godtogs till nominellt värde, visa att ökningen av den ryska tillverkningen av ammoniumnitrat under 2019 (jämfört med 2018) var större än den inhemska förbrukningen under samma period, vilket i sin tur innebär att exporten fortfarande är viktig för den ryska ammoniumnitratindustrin.
- (113) RFPA hävdade likaså att kommissionen kraftigt överskattade volymen av rysk kapacitet som kunde exporteras till unionen.
- (114) RFPA:s påstående styrks inte av tillfredsställande bevisning (se även skälen 166–167 i detta avseende). Kommissionen erinrar dessutom om att den analyserade sannolikheten för att dumpning återkommer i denna översyn vid giltighetstidens utgång. Analysen i avsnitt 3.3.3 visar att styrningen av hela eller merparten av de ryska tillverkarnas outnyttjade kapacitet är ett sannolikt hot som sannolikt skulle kunna förverkligas om åtgärderna upphörde att gälla.
- (115) RFPA hävdade dessutom att kommissionen kränkte RFPA:s rätt till försvar genom att inte lämna ut de uppgifter som låg till grund för slutsatsen om produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Ryssland. RFPA hävdade vidare att kommissionen inte har styrkt den påstådda kapacitetsökningen.
- (116) För det första anges den uppgiftskälla som kommissionen har använt samt grunden för kommissionens beräkning i det slutliga utlämnandet av uppgifter. Eventuella justeringar av produktionen/kapaciteten som gjordes mot företagets beräkningar och uppskattningar motiverades vederbörligen (se skälen 102–104 och 106 för närmare uppgifter). Uppgifter med detaljerade förklaringar av hur produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet hade fastställts såväl under som efter översynsperioden lämnades dessutom ut specifikt till varje individuell tillverkare som ingick i urvalet. Eftersom företagsspecifik information om produktion och produktionskapacitet för individuella tillverkare är sekretessbelagd var det dock inte möjligt att lämna ut dessa uppgifter för allmän kännedom.
- (117) De överväganden som ligger till grund för de slutsatser som kommissionen drar i denna förordning har i alla händelser vederbörligen lämnats ut till de berörda parterna och deras rätt till försvar har fullständigt respekterats. RFPA:s påstående måste därför avvisas.

3.3.3 Attraktionskraften hos unionens marknad

- (118) Förbrukningen i unionen förblev konstant hög och unionens marknad är en av de mest attraktiva marknaderna för Ryssland när det gäller storlek, potential och geografisk närhet till Ryssland.
- (119) Undersökningen visade att de ryska exporterande tillverkarna utvecklade betydande logistik- och marknadsföringskapacitet som skulle underlätta deras tillgång till försäljning av ammoniumnitrat på unionens marknad. Som exempel kan nämnas att Uralchem och Eurochem har närstående handelsföretag som är etablerade i unionen (i

Lettland respektive Tyskland), och Acron och Eurochem har också närstående handlare registrerade i Schweiz. Acron är dessutom knutet till en hamnterminaloperatör i Estland, ett bolag kallat AS DBT ⁽³⁶⁾, medan Uralchem äger Riga Fertilizer Terminal LLC tillsammans med Riga Commercial Port ⁽³⁷⁾.

- (120) Dessutom har länder som Ukraina (som stod för 7 % av den globala förbrukningen av ammoniumnitrat 2016 ⁽³⁸⁾), Australien och Indien ⁽³⁹⁾ infört handelspolitiska skyddsåtgärder mot ammoniumnitrat från Ryssland. I motsats till vad den ryska industrin hävdar har Ukraina hittills inte upphävt antidumpningstullarna på import av ammoniumnitrat från Ryssland. Dessa åtgärder på andra potentiella exportmarknader gör unionen ännu mer attraktiv och skulle uppmuntra de ryska exporterande tillverkarna att rikta sin export till unionen om antidumpningsåtgärderna i EU upphörde att gälla.
- (121) RFPA hävdade att rysk export av ammoniumnitrat inte stod inför några större restriktioner på viktiga exportmarknader. RFPA hävdade vidare att den nuvarande ytterligare efterfrågan på ammoniumnitrat i tredjeländer ⁽⁴⁰⁾ var en viktig differentierande faktor, i motsats till vid den tidigare översynen vid giltighetstidens utgång.
- (122) Såsom anges ovan har antidumpningsåtgärder (eller andra handelsbegränsande åtgärder) mot import av ryskt ammoniumnitrat hittills införts i Ukraina, Australien och Indien, vilket gör dessa marknader mindre attraktiva för ryska exportörer. I motsats till vad RFPA hävdade när det gäller den ytterligare efterfrågan på ammoniumnitrat i förhållande till den tidigare översynen vid giltighetstidens utgång är kommissionens slutsatser för översynsperioden och dess framåtblickande analys jämförbara med kommissionens slutsatser från 2014, särskilt när det gäller de stora marknaderna som Kina och Förenta staterna. Närmare bestämt konstaterades det att den ryska exporten av ammoniumnitrat till Kina under översynsperioden i stort sett var obefintlig ⁽⁴¹⁾. Förenta staterna upphävde i augusti 2016 sina antidumpningsåtgärder mot ammoniumnitrat från Ryssland men skiffergasboomen i landet har lett till att kapaciteten för de amerikanska tillverkarnas kvävegödselmedel har utvecklats ⁽⁴²⁾.
- (123) RFPA hävdade dessutom att förbrukningen av ammoniumnitrat i Eurasien, Latinamerika, Afrika och Asien kommer att öka betydligt mellan 2019 och 2025. Enligt RFPA kan en sådan ökning av förbrukningen på nästan 2,5 miljoner ton ⁽⁴³⁾ lätt absorbera all ytterligare outnyttjad kapacitet som skulle kunna finnas i Ryssland. RFPA hävdade vidare att den ryska marknaden för ammoniumnitrat är lika stor som unionsmarknaden och fortsätter att växa. Dessutom översteg enligt RFPA de asiatiska marknaderna tillsammans avsevärt förbrukningen av ammoniumnitrat i Europa.
- (124) För det första innebär inte den beräknade ökningen av förbrukningen av ammoniumnitrat i andra regioner runt om i världen att unionens marknad inte skulle förbli attraktiv eller till och med mer attraktiv än dessa marknader. I motsats till vad RFPA hävdar verkar den ryska förbrukningen av ammoniumnitrat ha minskat snarare än ökat (se skäl 130 för närmare uppgifter).
- (125) För det andra skulle den förväntade ökningen (som är långt ifrån säker) främst beröra regioner där de ryska exporterande tillverkarna inte är verksamma eller endast marginellt aktiva (Afrika, Asien, Oceanien, Nordamerika, Mellanöstern) ⁽⁴⁴⁾. Vidare finns det inget i handlingarna i ärendet som tyder på att ryska tillverkare av ammoniumnitrat radikalt skulle ändra sina exportpreferenser inom en överskådlig framtid.
- (126) För det tredje, när det gäller Latinamerika som är det främsta målet för den ryska exporten av ammoniumnitrat (som står för ungefär hälften av den ryska exporten av ammoniumnitrat), skulle den beräknade ökningen vara större än den konstaterade ökningen av den ryska produktionskapaciteten efter översynsperioden. Dessutom tillkommer denna ökning utöver en outnyttjad kapacitet på 440 000 ton. Med tanke på att de ryska exporterande tillverkarna konkurrerar med andra tillverkare som är baserade i Latinamerika eller någon annanstans är det dessutom osannolikt att ökningen av förbrukningen av ammoniumnitrat i Latinamerika helt eller till stor del skulle absorberas av de ryska tillverkarna av ammoniumnitrat.

⁽³⁶⁾ <https://www.acron.ru/en/the-geography-of-business/as-dbt/>.

⁽³⁷⁾ <https://www.uralchem.com/about/assets/4644/>.

⁽³⁸⁾ Källa: IFA, 2016 (se bilaga XXIX till begäran om översyn).

⁽³⁹⁾ Halvårsrapporter för länderna för 2019 på WTO:s webbplats, https://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm.

⁽⁴⁰⁾ Genomförandeförordning (EU) nr 999/2014, skäl 154.

⁽⁴¹⁾ <https://www.ceicdata.com/en/china/petrochemical-trade-fertilizer-quantity/cn-import-ammonium-nitrate> (hämtad den 10 juli 2020).

⁽⁴²⁾ Genomförandeförordning (EU) 2018/1722, skäl 76.

⁽⁴³⁾ Källa: Fertecon (se RFPA:s inläga av den 30 oktober 2019, s. 18).

⁽⁴⁴⁾ Se bilaga 26 till begäran om översyn – Rysslands export och import av ammoniumnitrat till omvärlden.

- (127) Slutligen bör det noteras att Eurasien, där förbrukningen av ammoniumnitrat förväntas öka ytterligare fram till 2025, omfattar Ukraina ⁽⁴⁵⁾ som är en av världens största konsumenter av ammoniumnitrat och där förbrukningen av ammoniumnitrat står för 7 % av den globala förbrukningen ⁽⁴⁶⁾. Enligt vad som anges ovan har emellertid en ökning av förbrukningen av ammoniumnitrat i Eurasien på grund av de ukrainska åtgärderna mot rysk export av ammoniumnitrat endast en relativ betydelse för de ryska tillverkarna. Mot bakgrund av ovanstående måste RFPA:s argument avvisas.
- (128) RFPA hävdade vidare att den ryska industrin inte var en "exportindustri" eftersom mer än hälften av ammoniumnitraten för närvarande förbrukas på hemmamarknaden och exportens betydelse för den ryska ammoniumnitratinstrin minskade.
- (129) Inledningsvis förefaller RFPA:s påstående stå i strid med dess eget argument att den beräknade ökningen av förbrukningen utanför Ryssland lätt skulle kunna absorbera eventuell outnyttjad kapacitet som de ryska tillverkarna av ammoniumnitrat kan ha. I alla händelser tyder den färdplan för utvecklingen av produktionen av mineralgödselmedel fram till 2025 (nedan kallad *färdplanen för gödselmedel*) som antagits av den ryska regeringen ⁽⁴⁷⁾ på att exporten av kvävegödselmedel (inklusive ammoniumnitrat) planeras öka med 2 % under 2025 jämfört med 2016. Detta mål måste också ses mot bakgrund av en förlust eller åtminstone en betydande minskning av de ryska exporterande tillverkarnas marknadsandel på den europeiska marknaden för karbamidammoniumnitrat (ett annat kvävegödselmedel) till följd av att kommissionen införde antidumpningsåtgärder i oktober 2019 ⁽⁴⁸⁾. Dessutom visar jämförelsen av exportandelen av den totala ryska tillverkningen av ammoniumnitrat mellan översynsperioden och perioden för den senaste översynen vid giltighetstidens utgång ⁽⁴⁹⁾ stabila nivåer på omkring 40 %, vilket under översynsperioden motsvarade nästan 50 % av förbrukningen i unionen. Oavsett om exportandelen rör sig något uppåt, nedåt eller förblir stabil finns det därför en påtaglig risk för att betydande volymer av ammoniumnitrat omdirigeras till unionens marknad i avsaknad av åtgärder, särskilt med tanke på unionsmarknadens övergripande attraktionskraft för ryska ammoniumnitrattillverkare.
- (130) När det gäller den inhemska ryska förbrukningen av ammoniumnitrat uppgick den enligt den senaste interimsoversynen ⁽⁵⁰⁾ till 7 miljoner ton 2016 jämfört med 5,5 miljoner ton 2014. Som en del av samma förfarande hävdade RFPA dessutom att den totala inhemska förbrukningen av kvävegödselmedel ökade ytterligare med 8,7 % under 2017 och att den ryska förbrukningen förväntades fortsätta att öka något fram till 2030. På grundval av kontrollerade uppgifter och svaren på stickprovsfrågeformuläret fastställde kommissionen emellertid en inhemsk förbrukning av ammoniumnitrat på 5,8 miljoner ton under översynsperioden. Denna uppskattning motsvarar i stort den siffra som RFPA rapporterat för översynsperioden (5,9 miljoner ton).
- (131) Den inhemska förbrukningen av ammoniumnitrat minskade därför trots den beräknade tillväxten, vilket förmodligen också uppmuntrar de exporterande tillverkarna att söka försäljningsmöjligheter på exportmarknader, exempelvis på unionens marknad.
- (132) Slutsatsen om begränsningarna i den inhemska efterfrågan på ammoniumnitrat stöds också av färdplanen för gödselmedel. Enligt färdplanen för gödselmedel kommer utvecklingen av den ryska marknaden för mineralgödselmedel (som inbegriper ammoniumnitrat) fram till 2025 att begränsas av jordbruksproducenternas låga faktiska efterfrågan och avsaknaden av en kultur av användning av mineralgödselmedel.
- (133) RFPA vidhöll att den ryska efterfrågan på ammoniumnitrat (exklusive stabiliserat ammoniumnitrat) uppgick till 6,3 miljoner ton 2019 (efter översynsperioden) och att inhemska sändningar av ammoniumnitrat skulle fortsätta att öka under 2020.
- (134) På grundval av de uppgifter som lämnats av de ryska tillverkarna av ammoniumnitrat under översynsperioden översteg, enligt vad som anges ovan, den inhemska förbrukningen (inbegripet av stabiliserat ammoniumnitrat) inte 5,86 miljoner ton. Detta, jämfört med den inhemska ryska förbrukningen av ammoniumnitrat på 7 miljoner ton som fastställts för 2016, tyder snarare på en minskning av den inhemska förbrukningen än på att den ökat. Oavsett detta och även om den inhemska efterfrågan skulle öka i den takt som RFPA påstått skulle den årliga ökningen ungefär motsvara ökningen av produktionskapaciteten för ammoniumnitrat efter översynsperioden. Dessutom är en stadig och uppåtgående trend i den inhemska efterfrågan inte garanterad (särskilt mot bakgrund av prognoserna i färdplanen för gödselmedel) och är, till skillnad från den fastställda ryska kapaciteten, rent hypotetisk. RFPA

⁽⁴⁵⁾ Se <https://www.oecd.org/eurasia/countries/>.

⁽⁴⁶⁾ Källa: IFA, 2016 (se bilaga 29 till begäran om översyn).

⁽⁴⁷⁾ Regeringens förordning av den 29 mars 2018, nr 532, inlämnad som bilaga 28 till begäran om översyn.

⁽⁴⁸⁾ Ryska exporterande tillverkare av karbamidammoniumnitrat (däribland Acron och Eurochem) exporterade 613 491 ton karbamidammoniumnitrat under perioden 1 juli 2017 till 30 juni 2018. Antidumpningsåtgärder på importen av karbamidammoniumnitrat från Ryssland kommer sannolikt att leda till ett ökat tryck på de ryska tillverkarna att exportera andra kvävegödselmedel (inklusive ammoniumnitrat) för att uppnå den eftersträlvade ökningen på 2 % av exporten.

⁽⁴⁹⁾ Genomförandeförordning (EU) nr 999/2014, särskilt skälen 72 och 96.

⁽⁵⁰⁾ Genomförandeförordning (EU) 2018/1722.

underbyggde dessutom sitt påstående om ökad inhemsk efterfrågan genom att hänvisa till en ökning av den inhemska försäljningen för en enda tillverkare. Det observerade mönstret för en enskild tillverkares tidigare försäljning på hemmamarknaden är inte nödvändigtvis representativt för trenden i hela branschen och inte heller ett tecken på industrins framtida resultat. Sammanfattningsvis kommer den framtida inhemska efterfrågan på ammoniumnitrat sannolikt inte att absorbera den befintliga ryska kapaciteten.

- (135) RFPA hävdade vidare att man i den föregående interimsoversynen drog slutsatsen att färdplanen för gödselmedel inte direkt pekar på en ökning av produktionskapaciteten för ammoniumnitrat ⁽⁵¹⁾.
- (136) Även om färdplanen för gödselmedel kan vara allmän till sin natur och inte innehåller någon specifik information om ammoniumnitrat erkänner den de befintliga begränsningarna av den inhemska efterfrågan på mineralgödselmedel och bekräftar att industrin för kvävegödselmedel (som omfattar tillverkningen av ammoniumnitrat) är inriktad på export, vilka är relevanta fakta i detta ärende som bekräftar kommissionens undersökningsresultat.
- (137) Unionens marknad är fortfarande attraktiv för de ryska exporterande tillverkarna av ammoniumnitrat även i fråga om priser. Under översynsperioden var prisnivån i unionen högre än i större tredjeländer som Ryssland för närvarande levererar till. Närmare bestämt var det genomsnittliga exportpriset fritt fabrik (133 euro/ton) till tredjeländer för de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet 39 % lägre än det genomsnittliga priset fritt fabrik för de unionstillverkare som ingick i urvalet (219 euro/ton). (se tabell 8).
- (138) Följaktligen har de exporterande tillverkarna ett incitament att lägga om en del av sina nuvarande exportvolymmer (som uppgick till ungefär 3,4 miljoner ton under översynsperioden, vilket motsvarar nästan 50 % av unionens förbrukning) från tredjeländer till unionen.
- (139) RFPA hävdade att den minskade exporten av ryskt ammoniumnitrat till unionen till följd av sänkningen av antidumpningstullen 2018 utgjorde den bästa bevisningen för att importen inte skulle öka om åtgärderna upphörde att gälla.
- (140) Den begränsade importen av ammoniumnitrat från Ryssland är resultatet av effektiva åtgärder och är på intet sätt ett tecken på de ryska ammoniumnitrattillverkarnas framtida beteende i avsaknad av sådana åtgärder. Kommissionen vidhöll därmed sina slutsatser om attraktionskraften hos unionens marknad.
- (141) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade RFPA att det faktum att det finns handelsföretag i unionen inte gjorde unionens marknad mer attraktiv jämfört med andra marknader där ryska tillverkare redan har betydande långsiktiga åtaganden och infrastruktur som specifikt rör ammoniumnitrat.
- (142) Det faktum att det finns handelsföretag i eller nära unionen underlättar för det första handelsflödena av ammoniumnitrat till unionen. För det andra har ryska tillverkare även byggt upp logistisk kapacitet i de baltiska staterna (se skäl 119). För det tredje kunde RFPA inte motivera hur långsiktiga åtaganden gentemot andra exportdestinationer än unionen skulle påverka de ryska tillverkarnas förmåga att ta sig in på unionens marknad, och i vilken utsträckning ryska tillverkare skulle avskräckas från att omdirigera försäljningen av ammoniumnitrat till unionen i avsaknad av åtgärder. Dessutom är det osannolikt att det distributionsnät som de ryska tillverkarna har byggt upp i exempelvis Latinamerika endast skulle vara avsett för ammoniumnitrat (och inte för andra gödselmedel eller kemikalier). De ryska tillverkarnas förvärv av produktionstillgångar och/eller andra företag utanför Ryssland har inte heller samband med frågan om hur attraktiv unionens marknad är för de ryska tillverkarna av ammoniumnitrat.
- (143) När det gäller handelspolitiska skyddsåtgärder som är i kraft i tredjeländer, särskilt Ukraina, hävdade RFPA och de ryska myndigheterna efter utlämnandet av uppgifter att antidumpningsåtgärderna mot rysk import av ammoniumnitrat upphävdes den 23 september 2020. Acron påpekade också att Ukraina nyligen upphävde åtgärderna mot ammoniumnitrat från Ryssland och att ryska tillverkare således kan sälja ammoniumnitrat till den ukrainska marknaden.

⁽⁵¹⁾ Genomförandeförordning (EU) 2018/1722, skäl 139.

- (144) Trots upphävandet av antidumpningsåtgärderna införde Ukraina ett allmänt förbud mot import av vissa produktkategorier från Ryssland, inbegripet den produkt som översynen gäller, från den 1 juli 2019.⁽⁵²⁾ Dessutom gäller riktade sanktioner mot vissa personer och företag från Ryssland i Ukraina, vilka omfattar samtliga exportörer av ammoniumnitrat i urvalet.⁽⁵³⁾
- (145) Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade RFPA att kommissionen lade till ytterligare faktauppgifter (som anges i skäl 144) i de öppna ärendehandlingarna efter det att den tidsfrist på fem dagar som föreskrivs i avsnitt 8 i tillkännagivandet om inledande hade löpt ut. Enligt RFPA agerade kommissionen därför inte på ett opartiskt eller rättvist sätt och agerade således i strid mot RFPA:s, Eurochems och Uralchems rättigheter, särskilt rätten till god förvaltning. RFPA tillade dessutom att detta fel inte kunde avhjälpas enbart genom ett ytterligare utlämnande av uppgifter, som de berörda parterna endast fick en dag på sig för att kommentera.
- (146) För det första baseras påståendet på en misstolkning av tillkännagivandet om inledande. Avsnitt 8 och tidsfristen på fem dagar rör helt klart de berörda parternas inlagor om synpunkter från andra berörda parter. Kommissionen agerade i enlighet med artikel 20 i grundförordningen genom att lägga till ytterligare faktauppgifter i de öppna ärendehandlingarna, förklara vilket ändamål som uppgifterna skulle användas till och ge de berörda parterna möjlighet att kommentera detta ytterligare utlämnande av uppgifter. De uppgifter som lämnades i det ytterligare utlämnandet av uppgifter var dessutom offentliga och fanns därmed tillgängliga för de berörda parterna redan före det ytterligare utlämnandet.
- (147) Enligt RFPA var det inte lämpligt att lämna ut ytterligare uppgifter om Ukrainas importförbud mot ryskt ammoniumnitrat. RFPA hävdade att kommissionen endast redogjorde för innehållet i de ytterligare handlingar som lades till ärendehandlingarna, utan att förklara hur dessa två handlingar bekräftade dess undersökningsresultat.
- (148) Kommissionen avvisade detta påstående. De redogörelser som RFPA nämner var en sammanfattning av de relevanta uppgifter i handlingen som kommissionen beaktade när den fattade sitt beslut. Undersökningsresultaten och de styrkande handlingar som hade lagts till ärendehandlingarna angavs tydligt i det ytterligare utlämnandet (vilket i allt väsentligt är identiskt med uppgifterna i skäl 144).
- (149) RFPA hävdade dessutom att importförbudet inte innebar ett förbud mot import av ryskt kvävegödselmedel, eftersom import av kvävegödselmedel av ryskt ursprung som omfattas av rubrik 3105 (där stabiliserat ammoniumnitrat ingår) hade skett under andra halvåret 2019.
- (150) RFPA:s argument måste avvisas. För det första kunde RFPA inte visa att importförbudet inte har påverkat den produkt som översynen gäller som helhet. Stabiliserat ammoniumnitrat ingår visserligen i rubrik 3105, men den omfattar även andra produkter än den produkt som översynen gäller. Detta innebär att de produkter som importerades enligt rubrik 3105 kanske inte ingick i den berörda produkten, vilket i sin tur innebär att RFPA:s argument saknar grund. RFPA kunde inte heller visa att de företagsspecifika sanktionerna inte utgjorde en handelsbegränsande åtgärd, särskilt inte med tanke på att samtliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet angavs i den nämnda sanktionsförteckningen.
- (151) Enligt RFPA fanns det ingen risk för att den ryska exporten skulle omdirigeras från Ukraina till unionen om unionens antidumpningsåtgärder skulle upphöra att gälla, eftersom åtgärderna mot ammoniumnitrat från Ryssland på den ukrainska marknaden har varit i kraft sedan 2008 och försäljningen i så fall skulle ha omdirigerats för länge sedan. Detta påstående är felaktigt. Såsom nämns i skäl 120 innebär befintliga handelsbegränsande åtgärder på vissa marknader som Ukrainas att attraktionskraften hos unionens marknad ökar om antidumpningsåtgärderna i unionen skulle upphöra att gälla. Den omständigheten att sådana åtgärder har varit i kraft under en viss tid motsäger inte det faktum att dessa marknader förblir stängda för rysk import, vilket innebär att andra angränsande marknader, som unionens marknad, blir attraktiva om åtgärderna upphör att gälla.

⁽⁵²⁾ Se <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/535-2019-#Text>, hämtad den 15 oktober 2020.

⁽⁵³⁾ Se <https://www.president.gov.ua/documents/1762018-24362>, https://www.president.gov.ua/storage/j-files-storage/00/61/50/f5678abf43bcb17ce6b232500e9a7312_1529676085.pdf, hämtad den 15 oktober 2020.

- (152) Vad gäller ökade möjligheter för ryska exportörer utanför unionen hävdade RFPA att unionen endast är en marknad bland många andra möjligheter. RFPA upprepade också argumentet att den förväntade ökningen av förbrukningen i Latinamerika (Brasilien, Peru) och Eurasien (Kazakstan och Ukraina) där ryska exportörer är verksamma samt i andra möjliga exportdestinationer skulle absorbera den påstådda framtida ökningen av Rysslands kapacitet, utan att ens räkna med den förväntade ökningen av den inhemska förbrukningen. Acron hävdade å sin sida att efterfrågan på ammoniumnitrat ökar såväl på nationell som på global nivå, och hänvisade till den säsongsbetonade efterfrågan i olika regioner. De ryska myndigheterna hävdade även att ryska tillverkare av ammoniumnitrat säljer allt mer på hemmamarknaden och i tredjeländer där de har investerat.
- (153) Såsom anges i skäl 118 är unionens marknad en av de marknader som är mest attraktiv för Ryssland när det gäller storlek, potential och geografisk närhet. Befintliga eller framtida möjligheter på andra exportmarknader påverkar inte den slutsatsen. Produktens säsongsvariationer i olika regioner under olika perioder ändrar inte kommissionens bedömning. Kommissionen hänvisar dessutom till sin bedömning i skälen 124–132 och till att Ukraina fortfarande är stängt för import av ammoniumnitrat från Ryssland (se skäl 144).
- (154) Vad gällde färdplanen för gödselmedel hävdade RFPA att den inte specifikt avsåg ammoniumnitrat och inte heller var obligatorisk för ryska tillverkare. Acron hävdade att färdplanen endast riktades till federala organ som skulle genomföra dess åtgärder.
- (155) Kommissionen är av en annan åsikt. Det kan inte förnekas att färdplanen även avser ammoniumnitrat (som tillhör gruppen kvävegödselmedel) och de ryska tillverkarna av ammoniumnitrat. Färdplanen är ett formellt dokument som har antagits av den ryska regeringen. RFPA och Acron kan inte bagatellisera färdplanens relevans för bedömningen av den ryska marknaden för ammoniumnitrat, dess tillverkare och framtida utveckling, särskilt inte eftersom det anges i färdplanen att industrin för kvävegödselmedel är en viktig industri för Ryssland.
- (156) Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade RFPA att enligt färdplanen för gödselmedel kommer exportandelen för kvävegödselmedel att förbli stabil vid 65 % under perioden 2020–2025.
- (157) Kommissionen hänvisar till skäl 129, där den redogör för sin ståndpunkt i denna fråga. Såsom även anges i skäl 136 visar denna siffra att industrin för kvävegödselmedel (som omfattar tillverkningen av ammoniumnitrat) är generellt inriktad på export.
- (158) RFPA hävdade att handlingsplanen för gödselmedel förutser en betydande ökning av den inhemska användningen av kvävegödselmedel. RFPA hävdade vidare att det inte finns något i handlingsplanen för gödselmedel som motsäger påståendet att eventuell överskottskapacitet eller ytterligare kapacitet kommer att användas för att tillgodose en ökande inhemsk efterfrågan.
- (159) Kommissionen hänvisar till skälen 132 och 134, där den redogör för sin ståndpunkt i denna fråga. Kommissionen påpekar även att påståendet om den förväntade ökningen av inhemsk förbrukning direkt strider mot formuleringen i färdplanen, enligt vilken [u]tvecklingen av den ryska marknaden för mineralgödselmedel fram till 2025 kommer att begränsas av den låga faktiska efterfrågan på jordbruksprodukter och den bristande kulturen att använda mineralgödselmedel”, och “[f]ramtidsutsikterna för utvecklingen av den ryska delsektorn för mineralgödselmedel är direkt förknippad med utnyttjandet av möjligheterna att öka exportpotentialen” ⁽⁵⁴⁾.
- (160) Som svar på utlämnandet av uppgifter ifrågasatte RFPA dessutom riktigheten hos de siffror för inhemsk förbrukning av ammoniumnitrat som kommissionen använde i sin bedömning av utvecklingen av försäljningen av ryskt ammoniumnitrat (se skälen 130 och 134). Enligt RFPA jämför kommissionen uppgifter som omfattar stabiliserat ammoniumnitrat för 2016 (7 miljoner ton) med uppgifterna för översynsperioden (5,86 miljoner ton), som endast avser stabiliserat ammoniumnitrat.
- (161) Detta påstående är felaktigt. I motsats till RFPA:s påstående täcker uppgifterna för översynsperioden, som baseras på svaren på stickprovsfrågeformuläret från samtliga ryska exporterande tillverkare (och även i stort sett motsvarar de uppgifter som RFPA lämnat), alla produkter som omfattas av den produkt som översynen gäller, även stabiliserat ammoniumnitrat. Båda datauppsättningarna lämnades dessutom in till kommissionen av RFPA respektive de ryska exporterande tillverkarna, och varken RFPA eller de ryska tillverkarna kan knappast ifrågasätta deras tillförlitlighet.

⁽⁵⁴⁾ Regeringens förordning av den 29 mars 2018, nr 532, inlämnad som bilaga 28 till begäran om översyn.

- (162) RFPA hävdade vidare att det är meningslöst att jämföra de ryska exportörernas exportpriser fritt fabrik med unionstillverkarnas inhemska priser fritt fabrik. RFPA hävdade att om de sannolika priserna på rysk import till unionen skulle motsvara exportpriserna till andra destinationer finns det inga prisincitament för att omdirigera exporten.
- (163) Såsom förklaras i skäl 137 var syftet med jämförelsen endast att bedöma huruvida prisnivån i unionen var högre än i de större tredjeländer som de ryska tillverkarna för närvarande levererar till. På grundval av denna jämförelse konstaterade kommissionen att unionens marknad var attraktiv för ryska tillverkare även i prishänseende.
- (164) REPA hävdade även att unionens marknad inte är så attraktiv som kommissionen försöker framställa det. Enligt REPA bekräftades detta påstående av de låga importvolymerna från angränsande länder, som inte är föremål för några importtinder.
- (165) Kommissionen påpekar att attraktionskraften hos unionens marknad i denna översyn bedöms specifikt för de ryska exporterande tillverkarna och att andra länders exportpreferenser därför är oväsentliga för bedömningen. Dessa länder omfattas inte av denna undersökning och kommissionen kan därför inte (och är inte heller skyldig att) göra en sådan bedömning.
- (166) Som svar på utlämnandet av uppgifter hävdade RFPA att kommissionens bedömning av de ryska exporterande tillverkarnas förväntade beteende i Latinamerika (se skäl (126) och i unionen (se skäl 107) var inkonsekvent.
- (167) Kommissionen håller inte med om att bedömningen är inkonsekvent. Kommissionens motargument i fråga om Latinamerika i skäl 126 rör den beräknade ökningen av förbrukningen och påståendet att den skulle absorberas av de ryska tillverkarna, medan kommissionens bedömning i skäl 107 avser en potentiell omdirigering av den ryska outnyttjade kapaciteten, utan att diskutera eventuella ökning av unionens förbrukning och om denna ökning skulle absorberas av de ryska tillverkarna eller ej.
- (168) Av de skäl som anges ovan ändrar de berörda parterna argument om detta avsnitt inte kommissionens bedömning och måste därför avvisas. Kommissionen påpekar dessutom att de faktorer som den nämner i detta avsnitt 3.3.3 måste bedömas som en helhet och inte undersökas separat för att fastställa hur attraktiv unionens marknad är för de ryska tillverkarna av ammoniumnitrat.

3.3.4 Slutsats om sannolikheten för återkommande dumpning

- (169) Med tanke på i) den befintliga outnyttjade kapaciteten och den ytterligare ökningen av de ryska ammoniumnitratstillverkarnas produktionskapacitet efter översynsperioden, ii) de ryska exporterande tillverkarnas prissättning på tredjelandsmarknader, och iii) attraktionskraften hos unionens marknad totalt sett är det sannolikt att ryska tillverkare av ammoniumnitrat skulle exportera stora mängder ammoniumnitrat till unionen till dumpade priser i avsaknad av EU-åtgärder. Därför drog kommissionen slutsatsen att det är sannolikt att dumpningen skulle återkomma om åtgärderna upphörde att gälla.

4. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

- (170) Under översynsperioden tillverkades en likadan produkt av tjugotre tillverkare i unionen. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

4.2 Förbrukning i unionen

- (171) Kommissionen fastställde unionens förbrukning genom att summera följande:
- i) Försäljningen på unionens marknad för de unionstillverkare som ingick i urvalet, vilken erhöles efter kontroll av svaren på frågeformuläret,
 - ii) försäljningen på unionens marknad för de samarbetsvilliga unionstillverkare som inte ingick i urvalet, på grundval av uppgifter från unionsindustrin,
 - iii) importen från Ryssland, på grundval av databasen enligt artikel 14.6, och
 - iv) importen från alla övriga tredjeländer, på grundval av uppgifter från Eurostat (Taric-nivå).

(172) Enligt dessa uppgifter utvecklades förbrukningen i unionen på följande sätt:

Tabell 1

Förbrukning i unionen				
	2016	2017	2018	Översynsperioden
Förbrukning i unionen (ton)	7 318 015	7 193 921	6 707 045	6 890 413
Index (2016 = 100)	100	98	92	94

Källa: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet samt branschuppgifter, Eurostat (Taric), databasen enligt artikel 14.6.

(173) Unionens förbrukning minskade med 6 % under skadeundersökningsperioden.

(174) Den sjunkande efterfrågan är allmän när det gäller kvävegödselmedel, vars förbrukning har minskat stadigt under de senaste åren. Denna trend kommer sannolikt att fortsätta i framtiden på grund av en kombination av faktorer. Mest betydelsefullt är det ökande miljö- och klimatförändringstrycket på jordbrukarna.

4.3 Import från Ryssland

4.3.1 Volym och marknadsandel för importen från Ryssland

Tabell 2

Importvolym och marknadsandel från Ryssland (*)				
	2016	2017	2018	Översynsperioden
Importvolym (i ton)	[36 000–40 000]	[10 000–15 000]	[32 000–38 000]	[38 000–43 000]
Indexerad importvolym (2016 = 100)	100	36	102	113
Marknadsandel (%)	[0,3–0,7]	[0,1–0,4]	[0,3–0,7]	[0,4–0,8]

Källa: Databasen enligt artikel 14.6.

(*) Exklusive import av stabiliserat ammoniumnitrat från Kirovo, som inte omfattas av dessa åtgärder.

(175) Importvolymerna minskade med 64 % under 2017 men ökade sedan igen och var i slutet av översynsperioden 13 % högre än i början av skadeundersökningsperioden (2016). Importen från Ryssland svarade för en marknadsandel på [0,4–0,8 %] i unionen under skadeundersökningsperioden.

4.3.2 Pris på importen från Ryssland

(176) Kommissionen fastställde prisutvecklingen för importen från Ryssland på grundval av uppgifter som registrerats i databasen enligt artikel 14.6.

(177) Det genomsnittliga priset för importen till unionen från Ryssland utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importpris från Ryssland (*)				
Land	2016	2017	2018	Översynsperioden
Importpriser (euro/ton)	192	259	169	175

<i>Index (2016 = 100)</i>	100	135	88	91
---------------------------	-----	-----	----	----

Källa: Databasen enligt artikel 14.6, exklusive Kirovos försäljning av stabiliserat ammoniumnitrat, som inte omfattas av antidumpningstull.

(*) De genomsnittliga priserna inkluderar inte de gällande antidumpningstullarna.

- (178) De genomsnittliga importpriserna sjönk totalt sett med 9 % under skadeundersökningsperioden. Importpriserna ökade med 35 % mellan 2014 och 2017, minskade med 35 % under 2018 och minskade då med 4 % under översynsperioden.

4.3.3 Prisunderskridande

- (179) En prisskillnad på cirka 20 % mellan unionsindustrins priser och den ryska importen under översynsperioden kunde konstateras på grundval av uppgifterna i tabellerna 4 och 9. Kommissionen fastställde dessutom prisunderskridandet under översynsperioden genom att jämföra i) de vägda genomsnittliga försäljningspriserna per produkttyp till icke-närstående kunder på unionens marknad som togs ut av de unionstillverkare som ingick i urvalet justerade till nivån fritt fabrik och ii) motsvarande vägda genomsnittliga priser per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga ryska tillverkarna till den första oberoende kunden på unionens marknad fastställda till cif-nivån (dvs. inklusive omkostnader, försäkringar och frakt) med lämpliga justeringar för antidumpningstull och kostnader efter importen.
- (180) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled efter justering av priserna där detta var nödvändigt och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av omsättningen för unionstillverkarna som ingick i urvalet under översynsperioden.
- (181) Jämförelsen visade på ett prisunderskridande på 14,3 % för de två ryska exporterande tillverkare som ingick i urvalet och som exporterade ammoniumnitrat till unionen under översynsperioden. När de gällande antidumpningstullarna drogs av uppgick prisunderskridandemarginalen till 29,4 %.
- (182) RFPA hävdade i sin inläga att en rättvis jämförelse mellan inhemska priser och importpriser för prisunderskridande eller målprisunderskridande kräver justeringar för skillnader mellan ammoniumnitrat i pelletsform och ammoniumnitrat i granulatform. Det finns nämligen en prisskillnad mellan ammoniumnitrat i granulatform och i pelletsform på grund av fysiska skillnader (kornstorlek) och på grund av att ammoniumnitrat i pelletsform innehåller mer kväve (34–34,5 %) jämfört med ammoniumnitrat i granulatform (33,5 %).
- (183) Denna undersökning bekräftade att den produkt som tillverkas av de unionstillverkare som ingick i urvalet och de ryska tillverkarna faktiskt är densamma i fråga om kornstorlek och kvävehalt. Detta påstående avvisades därför.

4.4 Import från övriga tredjeländer

Tabell 4

Importvolym och marknadsandel

Land		2016	2017	2018	Översynsperioden
Övriga tredjeländer totalt	Import (i ton)	285 959	311 000	317 726	295 195
	<i>Index</i>	100	109	111	103
	Marknadsandel (%)	3,9	4,3	4,7	4,3
	Pris (euro/ton)	221	208	194	210
	<i>Index (2016 = 100)</i>	100	94	88	95

Georgien	Import (i ton)	122 883	241 376	234 208	205 293
	Index (2016 = 100)	100	196	191	167
	Marknadsandel (%)	1,7	3,4	3,5	3,0
	Pris (euro/ton)	208	195	184	196
	Index (2016 = 100)	100	94	88	94
Turkiet	Import (i ton)	12 082	18 424	43 760	52 279
	Index (2016 = 100)	100	152	362	433
	Marknadsandel (%)	0,2	0,3	0,7	0,8
	Pris (euro/ton)	241	206	173	194
	Index (2016 = 100)	100	85	72	80
Övriga tredjeländer	Import (i ton)	150 994	51 201	39 758	37 623
	Index (2016 = 100)	100	34	26	25
	Marknadsandel (%)	2,1	0,7	0,6	0,5
	Pris (euro/ton)	230	271	277	313
	Index (2016 = 100)	100	118	120	136

Källa: Eurostat (Taric-nivå).

- (184) Importvolymen från övriga tredjeländer ökade med 3 % från 286 000 ton 2016 till 295 000 ton under översynsperioden. Denna import utgjorde 4,3 % av unionens marknadsandel under översynsperioden. Den största importen kom från Georgien, följt av Turkiet.
- (185) Det genomsnittliga priset på import från övriga tredjeländer minskade med 5 % mellan 2016 och översynsperioden, från 221 euro/ton 2016 till 210 euro/ton under översynsperioden. Sådana genomsnittliga importpriser var i genomsnitt högre än importpriserna från Ryssland.
- (186) Georgien var det viktigaste landet med mer betydande import till EU. Dess marknadsandel uppgick till 3,0 % under översynsperioden. Importen från Georgien ökade under skadeundersökningsperioden från 123 000 ton 2016 till 205 000 ton under översynsperioden. Under skadeundersökningsperioden (utom 2017) var priset på denna import i genomsnitt högre än importpriserna från Ryssland.

4.5 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.5.1 Allmänna anmärkningar

- (187) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.
- (188) För fastställandet av skada gjorde kommissionen åtskillnad mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna på grundval av kontrollerade uppgifter som tillhandahållits av unionsindustrin och de kontrollerade svaren på frågeformulären från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Uppgifterna avsåg samtliga unionstillverkare. Kommissionen utvärderade de

mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i svaren på frågeformulären från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Dessa uppgifter avsåg de unionstillverkare som ingick i urvalet. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

- (189) De makroekonomiska indikatorerna är tillverkning, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpningsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning.
- (190) De mikroekonomiska indikatorerna är: genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.5.2 Makroekonomiska indikatorer

4.5.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (191) Unionens totala tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Unionstillverkarnas tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2016	2017	2018	Översynsperioden
Produktionsvolym (ton)	7 479 220	7 358 841	6 958 592	7 030 782
Index (2016 = 100)	100	98	93	94
Produktionskapacitet (i ton)	14 768 601	14 601 686	14 598 085	14 497 300
Index (2016 = 100)	100	99	99	98
Kapacitetsutnyttjande (%)	51	50	48	48

Källa: Kontrollerade uppgifter som lämnats av unionsindustrin och kontrollerade svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (192) Tillverkningsvolymen minskade med 6 % under skadeundersökningsperioden. Produktionskapaciteten minskade med 2 % under skadeundersökningsperioden. Till följd av den kraftigare minskningen av produktionsvolymen och den mindre minskningen av kapaciteten minskade kapacitetsutnyttjandet med 3 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

4.5.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (193) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Unionstillverkarnas försäljningsvolym och marknadsandel

	2016	2017	2018	Översynsperioden
Försäljningsvolym i unionen (i ton)	6 905 971	6 770 978	6 271 050	6 463 715
Index (2016 = 100)	100	98	91	94
Marknadsandel (%)	94,4	94,1	93,5	93,8

Källa: Kontrollerade uppgifter som lämnats av unionsindustrin och kontrollerade svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (194) Unionsindustrins totala försäljning på unionens marknad minskade med 6 % under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins marknadsandel minskade med 0,6 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

4.5.2.3 Tillväxt

- (195) Mellan 2016 och översynsperioden minskade förbrukningen i unionen med 6 %. Unionsindustrins försäljningsvolym gick ner med 6 % vilket innebär en minskad marknadsandel med 0,6 procentenheter.

4.5.2.4 Sysselsättning och produktivitet

- (196) Sysselsättning och produktivitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Unionstillverkarnas sysselsättning och produktivitet

	2016	2017	2018	Översynsperioden
Antal anställda	5 020	5 132	5 161	5 214
Index (2016 = 100)	100	102	103	104
Produktivitet (ton/ anställd)	1 490	1 434	1 348	1 348
Index (2016 = 100)	100	96	91	91

Källa: Kontrollerade uppgifter som lämnats av unionsindustrin och kontrollerade svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (197) Sysselsättningen i unionsindustrin ökade med 4 % under skadeundersökningsperioden. På grund av minskad produktion (en minskning med 6 % under skadeundersökningsperioden) minskade även produktiviteten med 9 % under samma period.

4.5.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

- (198) Som konstateras i skäl 71 ansågs den ryska exportförsäljningen till unionen inte vara representativ för priset och kvantiteterna. Någon dumpning kunde därför inte fastställas på unionsmarknaden under denna period och dumpningsmarginalens omfattning kunde inte bedömas.

4.5.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.5.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

- (199) Unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser för icke-närstående kunder i unionen och kostnad per enhet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Genomsnittliga försäljningspriser i unionen och kostnad per enhet

	2016	2017	2018	Översynsperioden
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen (i euro per ton)	191	199	204	219
Index (2016 = 100)	100	104	107	115
Produktionskostnad per enhet (euro/ton)	174	176	202	198
Index (2016 = 100)	100	101	116	114

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (200) Unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris per enhet till icke-närstående kunder i unionen ökade stadigt med 15 % och uppgick till 219 euro/ton under översynsperioden. Prisökningen påverkades av ökade produktionskostnader. Tillverkningskostnaden ökade i ungefär samma utsträckning med 14 % från 2016 till slutet av översynsperioden. Den viktigaste faktorn som påverkade ökningen av tillverkningskostnaden per enhet var ökningen av råvarupriset, nämligen gasen, som är den viktigaste råvaran för ammoniumnitrat och står för mer än 60 % av den totala produktionskostnaden.

4.5.3.2 Arbetskraftskostnader

- (201) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2016	2017	2018	Översynsperioden
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro/anställd)	29 870	32 194	32 651	33 129
Index (2016 = 100)	100	108	109	111

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (202) Den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd ökade med 11 % under skadeundersökningsperioden.

4.5.3.3 Lager

- (203) Lagernivåerna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lager

	2016	2017	2018	Översynsperioden
Utgående lager	62 120	93 430	114 522	43 649
Index (2016 = 100)	100	150	184	70
Utgående lager som andel av tillverkningen (%)	3	4	6	2

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (204) Nivån på de utgående lagren för de unionstillverkare som ingick i urvalet minskade med 30 % under skadeundersökningsperioden. Under översynsperioden utgjorde lagernivåerna omkring 2 % av produktionen.

4.5.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (205) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2016	2017	2018	Översynsperioden
Lönsamhet för försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen)	11,3	13,1	3,7	11,2

Kassaflöde (i euro)	69 934 432	81 683 756	30 443 832	72 041 192
<i>Index (2016 = 100)</i>	100	117	44	103
Investeringar (i euro)	24 830 016	34 090 768	48 685 110	39 800 944
<i>Index (2016 = 100)</i>	100	137	196	160
Räntabilitet (%)	38,1	46,9	12,3	38,1

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (206) Kommissionen fastställde unionsindustrins lönsamhet genom att nettovinsten före skatt vid försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen uttrycktes i procent av försäljningsomsättningen. Unionsindustrins lönsamhet var omkring 11,3 % i början av skadeundersökningsperioden fram till 2018, då den minskade till 3,7 % (på grund av ökade gaskostnader och ökade kostnader för de köpta utsläppsrätterna i EU:s utsläppshandelssystem), varefter den förbättrades och nådde 11,2 % i slutet av översynsperioden.
- (207) Nettokassaflödet visar unionstillverkarnas förmåga till självfinansiering av sin verksamhet. Nettokassaflödet utvecklades på liknande sätt som lönsamheten: det minskade 2018 och förbättrades under översynsperioden. Sammanlagt ökade det med 3 % under skadeundersökningsperioden.
- (208) Under skadeundersökningsperioden ökade unionsindustrins årliga investeringar i ammoniumnitrattillverkningen med 60 %, från 25 miljoner euro 2016 till nästan 40 miljoner euro under översynsperioden, vilket motsvarade 28 % av de totala nettotillgångarna med avseende på den berörda produkten. Investeringarna rörde förbättringar av efterlevnaden när det gäller hälso-, säkerhets- och miljökrav och ökning av produktionsanläggningarnas kapacitet och effektivitet.
- (209) Räntabiliteten är vinsten i procent av det bokförda nettovärdet för investeringarna. Räntabiliteten från tillverkning och försäljning av den likadana produkten följde en liknande trend som lönsamheten: den minskade 2018 och återgick till den ursprungliga nivån på 38 % under översynsperioden.
- (210) Liksom i de tidigare undersökningarna hävdade unionsindustrin att den behövde betydande investeringar och en avkastning på arbetande kapital (ett finansiellt förhållande för att mäta ett företags lönsamhet och effektivitet) på minst 12 %. Unionsindustrin lämnade på nytt in en expertrapport enligt vilken det för att uppnå en räntabilitet på sysselsatt kapital på 12 % krävdes en genomsnittlig vinst före skatt på 94 euro per ton vilket motsvarar en avkastning på försäljningen före skatt på 36 %.
- (211) Kommissionen noterade att eftersom en ny skademarginal inte beräknas i översyner vid giltighetstidens utgång är vinstmålet irrelevant i detta fall, särskilt med tanke på att det konstaterades att unionsindustrin inte vållats väsentlig skada. Detta påstående avvisades därför.

4.5.4 Slutsats om unionsindustrins situation

- (212) Undersökningen visade en nedgång i unionsindustrins situation på makronivå i linje med den övergripande nedåtgående trenden för förbrukningen (-6 % under skadeundersökningsperioden), vilket påverkade minskningen av unionsindustrins produktions- och försäljningsvolym.
- (213) Undersökningen har också visat att situationen för industrin på mikronivå överlag var positiv. Unionsindustrins ekonomiska situation var således icke-skadevällande och förekomsten av antidumpningsåtgärder på import av den produkt som översynen gäller från Ryssland var huvudorsaken till en sådan positiv situation.
- (214) Mot denna bakgrund konstaterade kommissionen att unionsindustrin inte lidit väsentlig skada under översynsperioden i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

4.6 De berörda parternas inlagor

- (215) En samarbetsvillig exporterande tillverkare hävdade att de långsiktiga ekonomiska indikatorerna visar att det saknades orsakssamband mellan importen från Ryssland och den påstådda skadan.

- (216) Kommissionen drog slutsatsen att unionsindustrin inte vållats väsentlig skada. En analys av orsakssambandet är således inte motiverad. Detta påstående avvisades därför.
- (217) RFPA hävdade att makroindikatorerna visar att unionens marknad kännetecknades av ett oligopol. Enligt RFPA kontrollerar sökandena nu två tredjedelar av marknaden medan unionsindustrin praktiskt taget kontrollerar hela unionens marknad för ammoniumnitrat, varvid endast försumbara importvolymen kan komma in på unionens marknad.
- (218) En samarbetsvillig exporterande tillverkare hävdade att det fanns flera uppmaningar till generaldirektoratet för konkurrens att undersöka unionstillverkarnas konkurrensbegränsande beteende.
- (219) I en rad inlagor hävdade intresseorganisationer för användare ⁽⁵⁵⁾ att unionsindustrin för ammoniumnitrat åtnjöt dubbelt skydd (tullar och antidumpningstullar). Enligt intresseorganisationerna gynnade de nuvarande handelshindren exporten till höga priser från grannländer som Georgien och Turkiet som inte omfattas av några tullar och antidumpningstullar, till nackdel för globala konkurrenter, dvs. Ryssland, Förenta staterna etc. Den nuvarande tullstrukturen gynnade därför lokal export till höga priser till nackdel för globala konkurrenter.
- (220) Vid undersökningen konstaterades att det råder en hälsosam konkurrens på unionens marknad, eftersom det finns tjugotre tillverkare i unionen och ingen har en marknadsandel på över 20 %. Unionsindustrin har ingen tydlig dominerande ställning på marknaden. Dessa påståenden avvisades därför.
- (221) En samarbetsvillig exporterande tillverkare och intresseorganisationer för användare ⁽⁵⁶⁾ hävdade att unionstillverkarna använde antidumpningsåtgärderna för att upprätthålla höga priser i unionen vilket skyddade unionsindustrin från konkurrens med ryska tillverkare och gjorde det möjligt för unionstillverkarna att hålla priserna på ammoniumnitrat i unionen på konstlat höga nivåer. Enligt den exporterande tillverkaren har priserna på ammoniumnitrat i EU varit exponentiellt höga och i allmänhet högre än på andra marknader.
- (222) Enligt resultaten av tidigare undersökningar och den aktuella översynen följer priserna på ammoniumnitrat i unionen priset på den viktigaste råvaran (gas) som utgör mer än 60 % av produktionskostnaderna för ammoniumnitrat. Under skadeundersökningsperioden var gaspriset högre i unionen än på många andra marknader. Priserna på ammoniumnitrat drivs dessutom av karbamidpriserna som är en faktor under prisförhandlingarna. Karbamid är en global råvara och dess pris bestäms av global tillgång/efterfrågan.
- (223) Dessutom, vilket bekräftades av undersökningen, följde unionstillverkarnas försäljningspris och tillverkningskostnad samma trend under hela skadeundersökningsperioden. Trenden för försäljningspriset på gas och ammoniumnitrat var densamma under hela skadeundersökningsperioden. Närmare bestämt tyder ett index för det offentligt tillgängliga gaspriset ⁽⁵⁷⁾ under översynsperioden på en minskning i oktober 2018. Priserna på ammoniumnitrat visar på en minskning i mars 2019. Tidsfördröjningen på några månader beror på att priserna på ammoniumnitrat i början av översynsperioden behövde täcka produktionskostnaderna (eftersom de var lägre än kostnaderna för vissa unionstillverkare som ingick i urvalet vilket återspeglas i minskad vinst 2018) och sedan följde samma nedåtgående trend. Detta påstående avvisades därför.
- (224) Intresseorganisationer för användare ⁽⁵⁸⁾ hävdade i en inläga att unionsindustrin hade en marknadsandel på mer än 90 %. Enligt intresseorganisationerna kom den importvolym som kunde ta sig in på unionens marknad därför i så begränsade mängder att den inte skulle kunna utöva något meningsfullt konkurrenstryck. Av denna anledning påstods unionens marknad för ammoniumnitrat inte vara helt konkurrensutsatt.
- (225) Unionsindustrins marknadsandel var en följd av dess resultat på unionens marknad i avsaknad av illojal konkurrens från tredjeländer. Det fanns inget hinder för import från att komma in i och konkurrera med unionsindustrin. Dessutom är unionstillverkarnas marknadsandel inte en indikator som gör det möjligt att dra slutsatsen att EU-marknaden saknar konkurrens, särskilt när denna marknadsandel innehas av fler än 20 tillverkare och ingen av

⁽⁵⁵⁾ Association Générale des producteurs de Blé et autres céréales, Frankrike (AGPB), Irish Farmers' Association, Irland (IFA).

⁽⁵⁶⁾ AGPB, IFA.

⁽⁵⁷⁾ Bloomberg, World Gas Intelligence, Världsbanken, spotmarknaden TTF.

⁽⁵⁸⁾ AGPB, IFA.

dem har en marknadsandel på mer än 20 %. De gällande antidumpningstullarna skapar inte något handelshinder utan säkerställer rättvis konkurrens mellan unionen och de exporterande tillverkarna i det berörda landet. Detta påstående avvisades därför.

- (226) RFPA hävdade att antidumpningsåtgärderna hade en negativ inverkan på världshandeln eftersom de gjorde det möjligt för unionstillverkarna att bedriva skadevällande exportverksamhet genom att dra fördel av sin stängda inhemska marknad för att agera illojalt på exportmarknaderna. Enligt intresseorganisationen ökade unionstillverkarnas export mest till länder som Indien, Serbien, Australien och Ukraina där priserna är lägst. RFPA hävdade att exporten gjordes till priser som skulle underskrida de priser som unionstillverkarna erbjöd på den inhemska EU-marknaden. Slutligen låg exporten till dessa tredjeländer kvar på en mycket hög nivå eller till och med fortsatte att öka under översynsperioden.
- (227) Kommissionen noterade att unionstillverkarnas export ökade med 6 % under skadeundersökningsperioden och uppgick till omkring 30 % av deras totala försäljning under översynsperioden. De viktigaste exportmarknaderna var Kina, Ukraina och Brasilien. Enligt uppgifter från Eurostat var de genomsnittliga exportpriserna till dessa marknader och totalt till tredjeländer högre än priserna på unionens marknad. Detta argument avvisades därför.
- (228) Flera parter hävdade att unionsindustrins exportresultat visar dess förmåga att konkurrera globalt utan att gynnas av antidumpningsåtgärder. Detta beteende visade att skadan inte skulle återkomma eftersom unionens ammoniumnitratindustri kunde konkurrera med vilken annan marknadsaktör som helst i en omfattning som i själva verket var skadlig för mindre konkurrenskraftiga tillverkare i hela världen.
- (229) Det faktum att ryska exporterande tillverkare och unionsindustrin kan konkurrera på marknader i andra tredjeländer med andra marknadsegenskaper tyder inte på att skadan inte skulle återkomma om åtgärderna upphörde att gälla, särskilt inte mot bakgrund av slutsatsen i skäl 169 att ryska tillverkare av ammoniumnitrat skulle exportera stora mängder ammoniumnitrat till unionen till dumpade priser. Dessutom stod unionsindustrins export för omkring 30 % av dess produktion under översynsperioden. Med tanke på att ammoniumnitratindustrin är kapitalintensiv med höga fasta kostnader skulle det inte vara ekonomiskt lönsamt att endast driva 30 % av sin produktion. Detta påstående avvisades därför.
- (230) En samarbetsvillig exporterande tillverkare hävdade att unionstillverkarna fick statligt stöd för att hjälpa dem att hantera bland annat ökande miljökostnader.
- (231) Kommissionen noterade att allt stöd, om det mottagits av de unionstillverkare som ingick i urvalet och som kontrollerats, hade redovisats och beaktats i nettokostnaden som den framgår av kostnadstabellen i skäl 199. Detta argument avvisades därför.
- (232) Intresseorganisationer för användare ⁽⁵⁹⁾ hävdade att importen inte bara medför tullar utan även kostnader efter tullklarering och andra kostnader i samband med återförsäljning av varorna till distributörer som inte nödvändigtvis bärs av unionsindustrin men ändå måste beaktas.
- (233) Kommissionen bekräftade att jämförelsen mellan importpriserna och unionsindustrins priser görs på samma nivå, såsom förklaras i skäl 179.
- (234) Intresseorganisationer för användare ⁽⁶⁰⁾ hävdade att ammoniumnitrat såldes till en betydande "marknadspremie" i unionen jämfört med dess globala priser. Denna "marknadspremie" är en direkt följd av införandet av både ordinarie tullar och antidumpningstullar på ammoniumnitrat. Den är högre än den vägda genomsnittliga nominella tullen och antidumpningstullen eftersom tullarna påstods integrera den nominella och den ytterligare inverkan på importstrukturen och på den inhemska konsumtionen genom att de påverkar exportländer som har den bästa konkurrenskraften för export. Användarna tilldelade 73 % respektive 27 % av "marknadspremien" till antidumpningstullar respektive ordinarie tullar.
- (235) Kommissionen konstaterade att beräkningen av den så kallade marknadspremien som hänförts till antidumpningstullen är felaktig. Den tillämpliga antidumpningstullen på import från Ryssland fastställdes på nivån för undanröjande av skada, som beräknas med hänsyn tagen till tillämpliga tullar. I den beräkning som lämnats av jordbrukarnas intresseorganisation dubbelräknas därför tullen, som de sedan tillskriver "marknadsskyddet från antidumpningstullen". Dessutom är den nivå för undanröjande av skada som ligger till grund för de nuvarande

⁽⁵⁹⁾ AGPB, IFA.

⁽⁶⁰⁾ AGPB, IFA.

tullarna inte en "marknadspremie", som intresseorganisationen för användare hävdar. Nivån för undanröjande av skada fastställs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit. Skadan undanröjs om unionsindustrin kan täcka sina produktionskostnader och erhålla en vinst före skatt på försäljningen av den likadana produkten på unionens marknad som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom dumpad import. Dessa påståenden avvisades därför.

- (236) Intresseorganisationer för användare ⁽⁶¹⁾ hävdade vidare att tillverkarna av ammoniumnitrat i unionen kunde sätta artificiellt höga priser för att uppnå betydande vinstnivåer. Europeiska kommissionen har konstaterat att unionsindustrin för ammoniumnitrat bör uppnå ett vinstmål på 8 % under normala marknadsförhållanden.
- (237) Kommissionen noterade att det vinstmål som användes för att fastställa målpriset för beräkningen av skadenivån befanns vara den lämpliga lägsta vinst som fastställdes i den senaste interimsoversynen ⁽⁶²⁾ och som unionsindustrin kunde ha förväntats uppnå om det inte hade förekommit någon skadevållande dumpning. Det faktum att en berörd industri kunde uppnå ännu högre vinstmarginaler visar att de gällande åtgärderna är effektiva och att unionsindustrin är livskraftig. Detta påstående avvisades därför.
- (238) Intresseorganisationer för användare ⁽⁶³⁾ hävdade att de höga priserna på ammoniumnitrat också påverkar priserna på kalciumammoniumnitrat och att liknande "marknadspremier" beräknades för kalciumammoniumnitrat (de irländska jordbrukarna använder kalciumammoniumnitrat eftersom ammoniumnitrat är förbjudet i Irland).
- (239) För det första omfattas kalciumammoniumnitrat inte av den nuvarande undersökningen. För det andra hindrar de gällande åtgärderna inte ryska företag (eller övriga tredjeländers företag) från att tillverka och exportera kalciumammoniumnitrat till unionens marknad (inga antidumpnings- eller utjämningstullar är tillämpliga på denna produkt) – i synnerhet som det hävdas att priset på denna produkt på unionens marknad kan vara attraktivt. För det tredje är det naturligt att priserna på kvävegödselmedel där den viktigaste råvaran är gas har ett nära samband och att priserna på ammoniumnitrat och kalciumammoniumnitrat därför kan följa samma utveckling. Detta påstående avvisades därför.
- (240) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade intresseorganisationer för användare ⁽⁶⁴⁾ sitt påstående om överbeskyddade gödselmedelstillverkares konkurrensbegränsande beteende och de snedvridningar av handeln som de höga inträdeshindren på unionens marknad för gödselmedel medförde (de påstod att dessa handelshinder (ordinarie tullar och antidumpningstullar) begränsade konkurrensen och gav unionens tillverkare möjlighet att gemensamt införa överdrivet höga priser), utan att lämna relevanta bevis. De påstått överdrivet höga unionspriserna diskuteras även i skäl 244. Påståendet avvisades därför.
- (241) Samma intresseorganisationer hävdade att kommissionen inte gjorde en omfattande framåtblickande bedömning (dvs. efter översynsperioden) med tanke på gasprisaset ⁽⁶⁵⁾ och den samtidiga ökningen av priserna på ammoniumnitrat (baserat på en prognos utifrån egen marknadsinformation ⁽⁶⁶⁾) i unionen.
- (242) Enligt Världsbanken ⁽⁶⁷⁾ började priserna på naturgas i Europa att minska 2019, kommer att börja hämta sig under 2021 och kommer att nå den nivå som rådde 2016 (början av skadeundersökningsperioden) under 2023. Enligt resultaten av denna undersökning, som anges i skäl 223, följde försäljningspriserna för ammoniumnitrat pristrenden för naturgas i unionen under skadeundersökningsperioden. Det finns därför inga skäl att trenden kommer att förändras i framtiden. Det inkom ingen ytterligare bevisning om utvecklingen för priserna på ammoniumnitrat i förhållande till priserna på naturgas i unionen som kunde ifrågasätta förhållandet mellan dessa två. Detta påstående avvisades därför.
- (243) Samma intresseorganisationer för användare hävdade vidare att kommissionen, i strid mot alla tillgängliga uppgifter ⁽⁶⁸⁾, förnekade att det fanns en betydande "marknadspremie" för ammoniumnitrat i unionen jämfört med ammoniumnitrat i andra regioner.

⁽⁶¹⁾ AGPB, IFA.

⁽⁶²⁾ Genomförandeförordning (EU) 2018/1722.

⁽⁶³⁾ AGPB, IFA.

⁽⁶⁴⁾ AGPB, IFA.

⁽⁶⁵⁾ Källa: Världsbankens prognos för råvarupriser.

⁽⁶⁶⁾ Inläga från AGPB och IFA av den 21 april 2020 (t20.003085) och den 5 oktober 2020 (t20.006054).

⁽⁶⁷⁾ Källa: Världsbankens prognos för råvarupriser.

⁽⁶⁸⁾ Inläga från AGPB och IFA av den 5 november 2019 (t19.005682).

- (244) För det första utgjordes den så kallade marknadspremien som intresseorganisationerna hade räknat fram av skillnaden mellan spotpriset på ammoniumnitrat (dvs. slutförda försäljningstransaktioner, sälj- och köppriser) i Frankrike och i Svartahavsregionen under skadeundersökningsperioden ⁽⁶⁹⁾. De kan följaktligen inte anses vara definitiva när de jämförs med de faktiska priserna på ammoniumnitrat i slutförda och kontrollerade försäljningstransaktioner för de unionstillverkare som ingick i urvalet ⁽⁷⁰⁾ enligt vad som anges i skäl 199. För det andra var de faktiska priserna på ammoniumnitrat i unionen under undersökningsperioden lägre än spotpriserna för ammoniumnitrat i Svartahavsregionen ⁽⁷¹⁾ (enligt uppgifter från intresseorganisationerna i november 2019 ⁽⁷²⁾) för samtliga företag i urvalet. De två prisuppsättningarna anges nedan.

Tabell 12

**Spotpriser på ammoniumnitrat i Svartahavsregionen jämfört med unionstillverkarnas
genomsnittliga försäljningspriser i unionen**

	2016	2017	2018	UP
Ammoniumnitrat i bulk, Svartahavsregionen, leveransnivå fritt fabrik, hamn i unionen (euro/ton)	[192–197]	[212–217]	[200–205]	[210–215]
Unionstillverkarnas genomsnittliga försäljningspriser i unionen (euro/ton)	191	199	204	219

Källa: Inläga från AGBP och IFA av den 5 november 2019 och kontrollerade svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (245) Såsom framgår av de uppgifter som lämnades in av jordbrukarnas intresseorganisation och kontrollerade försäljningssiffror för unionsindustrin under 2016 och 2017 var priserna i unionen faktiskt lägre än de siffror som jordbrukarnas intresseorganisation hade lämnat in som globala priser. Priserna låg på en liknande nivå under 2018 och var endast marginellt högre i unionen under översynsperioden (mindre än 9 euro/ton eller mindre än 4 %). För tre av de fyra undersökta perioderna var priserna i unionen därför antingen lägre än eller låg på samma nivå som den nivå som jordbrukarnas intresseorganisation anser vara det globala priset. Ökningen till mindre än 4 % över det pris som ansågs vara det "globala priset" under översynsperioden var varken permanent eller väsentlig. Den påstådda förekomsten av en premie på unionens marknad styrktes därför inte av den bevisning som jordbrukarnas intresseorganisation hade inkommit med när den dubbelkontrollerades mot de uppgifter som kontrollerats under undersökningen. För det tredje hade spotpriset i Svartahavsregionen under översynsperioden enligt nya uppgifter från intresseorganisationerna i deras synpunkter på utlämnandet av uppgifter ⁽⁷³⁾ minskat jämfört med det pris som angavs i november 2019 ⁽⁷⁴⁾ (från [210–215] euro/ton enligt de ursprungliga uppgifterna till 178 euro/ton). Ingen förklaring till skillnaden lämnades. Spotpriset på ammoniumnitrat i Svartahavsregionen var det pris som främst ryska och georgiska exportörer av ammoniumnitrat tog ut och var endast representativt i den regionen. Det kunde därför inte anses vara ett globalt pris. På grundval av detta avvisades parternas argument.
- (246) Efter utlämnandet av uppgifter påpekade Rysslands ständiga representation att unionsindustrin hade en stabil ställning och befann sig i en ekonomiskt sund situation. Den gynnades av de sänkta gaspriserna. En del indikatorer, som sysselsättning, försäljningspris per enhet, genomsnittliga arbetskraftskostnader och investeringar, visade en stadigt ökande tendens.
- (247) Det erinras om att undersökningen visade dessa resultat under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins sannolika situation om åtgärderna skulle upphöra att gälla analyserades separat från skadeanalysen i skälen 298–303.

⁽⁶⁹⁾ Inläga från AGBP och IFA av den 5 november 2019 (t19.005682).

⁽⁷⁰⁾ De faktiska priserna på ammoniumnitrat i unionen baserades på kontrollerade svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet, där försäljningspriset inhämtades på nivån fritt fabrik, dvs. försäljningsvärdet med avdrag för eventuella transportkostnader till kundens anläggning, exklusive mervärdesskatt, med avdrag för kreditmotor och tillåtna rabatter (rabatter som omedelbart dras av på fakturan).

⁽⁷¹⁾ Levererat till unionens gräns.

⁽⁷²⁾ Inläga från AGBP och IFA av den 5 november 2019 (t19.005682).

⁽⁷³⁾ Inläga från AGBP och IFA av den 5 oktober 2020 (t20.006054).

⁽⁷⁴⁾ Inläga från AGBP och IFA av den 5 november 2019 (t19.005682).

- (248) Samma berörda part upprepade, dock utan att inkomma med någon bevisning, påståendet att tillverkarna av ammoniumnitrat dominerar unionens marknader och nästan är de enda leverantörerna, vilket i sin tur skadar slutanvändarna och unionens jordbrukssektor. Åtgärderna avseende ammoniumnitrat i unionen ledde till snedvridning av konkurrensen, överdrivet höga priser på ammoniumnitrat i unionen och till att kopplingen mellan unionens priser och världspriserna bröts.
- (249) Utan ytterligare bevisning och med tanke på att liknande påståenden om unionsindustrins marknadsandel och priserna på ammoniumnitrat i unionen under skadeundersökningsperioden behandlas i skälen 222–223 och 225, avvisades denna parts påstående.
- (250) Flera berörda parter ⁽⁷⁵⁾ hävdade att analysen av unionsindustrin grundade sig på ett uppenbart bedömningsfel, eftersom kommissionen i sina undersökningsresultat uttryckligen undantog "stabiliserat" ammoniumnitrat. Närmare bestämt hade inga uppgifter om stabiliserat ammoniumnitrat tagits med i de mikro- eller makroekonomiska indikatorerna. Med hänvisning till den databas över marknadsinformation som dessa parter tillhandahöll hävdade de även att om stabiliserat ammoniumnitrat inbegreps var förbrukningen av ammoniumnitrat i unionen väsentligt större än vad som anges i skäl 172.
- (251) Såsom anges i avsnitt 4.5.2 inhämtades uppgifter för de makroekonomiska indikatorerna, bland andra nämnda källor, från kontrollerade uppgifter som unionsindustrin lämnat baserat på Fertilizers Europes undersökningar som omfattade hela definitionen av den produkt som översynen gäller enligt beskrivningen i skäl 54. För stabiliserat ammoniumnitrat samlades uppgifter om ammoniumnitrat med tillsats av näringsämnen fosfor och/eller kalium in i samband med dessa undersökningar.
- (252) Vad gäller unionens förbrukning bekräftade kontroller av försäljningen på unionens marknad för unionstillverkare som ingick och inte ingick i urvalet att båda datauppsättningarna omfattade hela definitionen av den produkt som översynen gäller, enligt beskrivningen i skäl 54. För stabiliserat ammoniumnitrat samlades uppgifter om ammoniumnitrat med tillsats av näringsämnen fosfor och/eller kalium in i samband med Fertilizers Europes undersökningar och från unionstillverkarnas frågeformulär. När uppgifter om unionstillverkarnas försäljning av ammoniumnitrat, ammoniumnitrat med tillsats av kalium och ammoniumnitrat med tillsats av fosfor ⁽⁷⁶⁾ i unionen från den databas över marknadsinformation som dessa berörda parter tillhandahållit ⁽⁷⁷⁾ lades till låg försäljningsvolymerna i stort sett i linje med unionstillverkarnas totala försäljningsvolym enligt skäl 193.
- (253) Importstatistiken från Ryssland och alla andra tredjeländer baserades likaså på Taric-nummer, och omfattade därför alla nummer som anges i skäl 54. Det bekräftas därför att analysen av unionsindustrin och unionens förbrukning omfattar hela definitionen av den produkt som översynen gäller enligt skäl 54. Påståendet avvisades därför.
- (254) Samma berörda parter hävdade att kommissionen hade begått ett uppenbart bedömningsfel när den fastställde urvalet av unionstillverkare. Urvalet återspeglade nämligen inte tillverkningskostnaden för unionsindustrin som helhet, eftersom två tillverkare som ingick i urvalet (AB Achema och Grupa Azoty Zakłady Azotowe Pulawy SA) ådrog sig påstått konstgjort höga naturgaskostnader. De hävdade även att det inte fanns något i undersökningsresultaten som visade om de gaskostnader som dessa två unionstillverkare betalade var representativa för priserna på unionens gasmarknad och hur detta hade undersökts.
- (255) Urvalet består av tre unionstillverkare i Litauen, Polen och Frankrike och är representativt för unionsindustrins situation i dess helhet i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. I detta avseende bör det klargöras att standardkontrollförfarandet består av en kontroll av huruvida de råvarupriser som rapporteras i frågeformulärssvaren är marknadsmässiga (dvs. om de råvaror som anges i produktionskostnaderna överensstämmer med det värde de har på den öppna marknaden). De råvarukostnader som två unionstillverkare som ingick i urvalet angav dubbelkontrollerades därför mot allmänt tillgänglig information ⁽⁷⁸⁾ och överensstämde med rådande marknadspriser och deras utveckling i unionen under hela skadeundersökningsperioden. Gaspriser och andra

⁽⁷⁵⁾ RFPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot) och Uralchem JSC.

⁽⁷⁶⁾ För de volymer som rapporterades under ammoniumsulfatnitrat och andra enkla kvävegödselmedel angavs endast uppskattade leveranser (= förbrukning – import). Dessa volymer beaktades inte eftersom importen i denna källa baserades på ett åttasiffrigt KN-nummer och kan ha omfattat andra produkter (medan kommissionen använder ett tiosiffrigt Taric-nummer).

⁽⁷⁷⁾ Synpunkter på det allmänna utlämnandet av uppgifter från RFPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot) och Uralchem JSC, t20.006223.

⁽⁷⁸⁾ Världsbankens prognos för råvarupriser, AMIS Market Monitor, *Fertilizers Outlook*.

kostnader för inköp av gas kan variera mellan medlemsstaterna, men kommissionens undersökningsresultat baserades på ett representativt urval av tre unionstillverkare. Med tanke på att Polen och Litauen har en betydlig tillverkning av ammoniumnitrat (31 % av unionens totala tillverkning och 43 % av de samarbetsvilliga tillverkarna av ammoniumnitrat i unionen under översynsperioden) gjorde kommissionen rätt när den drog slutsatsen att ett undersökningsresultat som omfattar uppgifter från de två unionstillverkare i urvalet som köper in gas var representativt för hela unionsindustrin. Påståendet avvisades därför.

- (256) Samma berörda parter hävdade dessutom att det i skäl 200 anges att det ökade råvarupriset, närmare bestämt naturgaspriset, var orsaken till unionsindustrins ökade produktionskostnader. Kommissionen borde dock ha lämnat ut de uppgifter som låg till grund för den slutsatsen, nämligen de inköpspriser för naturgas som de unionstillverkare som ingick i urvalet betalade. De hävdade att allmänt tillgänglig information om gaspriserna i unionen inte avspeglar utvecklingen av det inköpspris för naturgas som de unionstillverkare som ingick i urvalet betalade. De gjorde dessutom gällande att kommissionen även borde ha bekräftat i vilken utsträckning undersökningsresultaten i skäl 200 är tillämpliga på Yara France, som inte köper in gas för tillverkningen av ammoniumnitrat, och att påståendet (i samma skäl) om att gas är den viktigaste råvaran för ammoniumnitrat och står för mer än 60 % av den totala produktionskostnaden inte är relevant för samtliga tre unionstillverkare som ingick i urvalet.
- (257) Kommissionen bekräftar att den produktionskostnad per ton som anges i skäl 200 är den vägda genomsnittliga produktionskostnaden per ton för samtliga tre unionstillverkare som ingick i urvalet. Det faktum att två av de unionstillverkare som ingick i urvalet är vertikalt integrerade och producerar insatsvaror för tillverkning av ammoniumnitrat, såsom ammonium, på plats, medan den tredje unionstillverkaren i urvalet köper in dem, motsäger inte påståendet att naturgas är den viktigaste råvaran för ammoniumnitrat och står för mer än 60 % av den totala produktionskostnaden. Produktionskostnaden för ammoniumnitrat drivs nämligen varken direkt av naturgaskostnaderna (för de vertikalt integrerade tillverkarna) eller av kostnaden för ammonium, som är en insatsvara som framställs från naturgas och vars pris också drivs av priset på naturgas. De råvarukostnader som unionstillverkarna i urvalet angav i sina frågeformulär dubbelkontrollerades mot allmänt tillgänglig information ⁽⁷⁹⁾ och ansågs överensstämma med rådande marknadspriser och deras utveckling i unionen under hela skadeundersökningsperioden. Påståendena avvisades därför.
- (258) Samma berörda parter hävdade likaså att kommissionen borde ha förklarat på vilken grund den konstaterade och kontrollerade att det fanns en tidsfördröjning i unionen mellan de minskade gaspriserna och de minskade priserna på ammoniumnitrat under översynsperioden och varför (skäl 223).
- (259) Det bör klargöras att uppgifterna om de priser på ammoniumnitrat som de unionstillverkare som ingick i urvalet tog ut under översynsperioden inhämtades från transaktioner i frågeformulärssvaren och därför bör räknas för varje månad under översynsperioden. Uppgifter om utvecklingen av gaspriset i unionen per månad fanns tillgängliga från Världsbanken ⁽⁸⁰⁾. De två datauppsättningarna låg till grund för undersökningsresultatet i skäl 223. Såsom förklaras i det skälet berodde tidsfördröjningen på några månader på att priserna på ammoniumnitrat i början av översynsperioden först behövde täcka/komma i kapp produktionskostnaderna (dvs. de ökade eftersom de var lägre än produktionskostnaderna för vissa unionstillverkare som ingick i urvalet vilket återspeglas i minskad vinst 2018) och sedan följde samma nedåtgående trend.
- (260) En annan rysk exporterande tillverkare hävdade motsatsen, dvs. att kostnaden för naturgas och priserna på ammoniumnitrat följer olika trender. För att styrka sitt påstående redovisade tillverkaren spotpriser på ammoniumnitrat (dvs. slutförda försäljningstransaktioner, sälj- och köppriser) i olika regioner jämfört med de naturgaspriser som offentliggörs av Världsbanken och IMF.
- (261) För det första kan spotpriser på ammoniumnitrat inte anses vara definitiva när de jämförs med de faktiska priserna på ammoniumnitrat fritt fabrik i slutförda och kontrollerade försäljningstransaktioner för de unionstillverkare som ingick i urvalet enligt vad som anges i skäl 199, eftersom de omfattade sälj- och köppriser som inte nödvändigtvis var fastlagda. Spotpriserna kom dessutom från endast en medlemsstat, nämligen Frankrike, medan de faktiska kostnader som kommissionen använde kom från ett representativt urval av tre medlemsstater, nämligen Frankrike, Litauen och Polen. För det andra, och såsom förklaras i samma skäl, påverkades ökningen av priserna på

⁽⁷⁹⁾ Världsbankens prognos för råvarupriser, AMIS Market Monitor, *Fertilizers Outlook*.

⁽⁸⁰⁾ Världsbankens prognos för råvarupriser.

ammoniumnitrat i unionen under skadeundersökningsperioden av en ökad produktionskostnad, nämligen naturgas. Såsom beskrivs närmare i skäl 257 överensstämde råvarukostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet (inbegripet naturgas) med de rådande marknadspriserna och deras utveckling i unionen under hela skadeundersökningsperioden. Naturgaskostnaderna och priserna på ammoniumnitrat följde därför samma trend i unionen under undersökningsperioden. Påståendet avvisades därför.

- (262) Samma ryska exporterande tillverkare hävdade att det saknades en förklaring av hur de priser på ammoniumnitrat i unionen som konstaterats under denna undersökning hade räknats fram (skäl 199). Parten hävdade att dessa priser var fritt fabrik i Polen och Litauen. Parten gjorde dessutom gällande att kommissionen drog av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för de närliggande handlarna till dessa unionstillverkare för att konstruera priserna fritt fabrik.
- (263) Det bör klargöras att priserna på ammoniumnitrat för de unionstillverkare som ingick i urvalet inhämtades från deras frågeformulärssvar. Kommissionen beräknade inte dessa priser; de kontrollerades i stället under de respektive kontrollbesöken hos unionstillverkarna. Priserna på ammoniumnitrat i skäl 199, vilket också förklaras under tabell 8, avser de kontrollerade uppgifterna för samtliga tre unionstillverkare som ingick i urvalet. Frågeformuläret med anvisningar för de unionstillverkare som ingick i urvalet, vilket dessa priser inhämtades från, finns tillgängliga på GD Handels webbsida för ärendet ⁽⁸¹⁾. Där anges att försäljningspriserna inhämtas på nivån fritt fabrik (dvs. försäljningsvärdet med avdrag för eventuella transportkostnader till kundens anläggning), exklusive mervärdesskatt, med avdrag för kreditnotor och rabatter. De närliggande handlarnas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst har inte dragits av. Dessa priser är följaktligen priserna fritt fabrik för samtliga tre unionstillverkare som ingick i urvalet. Påståendet avvisades därför.
- (264) Samma ryska exporterande tillverkare hävdade att unionstillverkarnas genomsnittliga exportpriser till tredjelandsmarknader inte kunde vara högre än deras priser på unionens marknad, vilket anges i skäl 227. Den hävdade att unionstillverkarnas priser till tredjelandsmarknader eventuellt var dumpade, och hänvisade till den australiska regeringens undersökningsresultat, som ledde till att Australien införde en antidumpningstull för import av ammoniumnitrat från Sverige 2019 ⁽⁸²⁾.
- (265) Som anges i skäl 227 baserades unionstillverkarnas priser på ammoniumnitrat till tredjeländer på uppgifter från Eurostat ⁽⁸³⁾. På grundval av detta uppgick priserna till Kina, Ukraina och Brasilien till 426 euro/ton, 308 euro/ton respektive 375 euro/ton leverans fob under översynsperioden. Det genomsnittliga exportpriset till tredjeländer (totalt) uppgick till 397 euro/ton leverans fob under samma period. Dessa priser var högre än unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris i unionen under översynsperioden. De antidumpningstullar som införts för Sverige i Australien avser endast en medlemsstat och en annan period, och ifrågasätter därför inte kommissionens undersökningsresultat under denna översyn. Partens påstående avvisades därför.
- (266) Flera berörda parter ⁽⁸⁴⁾ hävdade även att kommissionen borde ha förklarat på vilken grund den konstaterade och kontrollerade påståendet att "priserna på ammoniumnitrat drivs dessutom av karbamidpriserna som är en faktor under prisförhandlingarna" (skäl 222).
- (267) Detta påstående framfördes i frågeformulärssvaret från en av de unionstillverkare som ingick i urvalet ⁽⁸⁵⁾. Karbamid är en global vara, vars pris även följer priset på naturgas, som är dess huvudsakliga råvara ⁽⁸⁶⁾. På grundval av detta konstaterade kommissionen att karbamidpriserna är en av de faktorer som driver priset på ammoniumnitrat.
- (268) Samma berörda parter hävdade likaså att kommissionen borde ha förklarat hur den kom fram till undersökningsresultatet att "gaspriset [var] högre i unionen än på många andra marknader" (skäl 222).

⁽⁸¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2410.

⁽⁸²⁾ https://www.industry.gov.au/sites/default/files/adc/public-record/473-066_-_notice_-_adn_2019-057_-_findings_in_relation_to_a_-_dumping_investigation.pdf.

⁽⁸³⁾ Åttasiffrigt KN-nummer som täcker samtliga nummer som den produkt som översynen gäller omfattar.

⁽⁸⁴⁾ RPPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot) och Uralchem JSC.

⁽⁸⁵⁾ Enligt det frågeformulärssvar som finns tillgängligt för de berörda parterna, t19.006120.

⁽⁸⁶⁾ EU Agricultural Markets Briefs, Fertilisers in the EU, Europeiska kommissionen, GD AGRI, t20.004387.

- (269) Kommissionen kom fram till detta undersökningsresultat på grundval av den allmänt tillgängliga kvartalsrapporten om de europeiska gasmarknaderna ⁽⁸⁷⁾, där unionens genomsnittliga industrikonsumentpris på gas på omkring 2,5 cent/kWh under översynsperioden jämfördes med priserna för några viktiga handelspartner till unionen och stora tillverkare av ammoniumnitrat, inklusive Ryssland. Enligt rapporten låg industrikonsumentpriserna på gas under 1 cent/kWh i Ryssland och uppgick till omkring 1,2 cent/kWh i Förenta staterna under översynsperioden.
- (270) Flera berörda parter ⁽⁸⁸⁾ hävdade dessutom att kommissionen hade begått ett uppenbart bedömningsfel när den fastställde urvalet av unionstillverkare. Kommissionen hade nämligen inte bekräftat att konstaterandet av skada i ärendet om karbamidammoniumnitrat ⁽⁸⁹⁾ kunde inverka på ammoniumnitrat.
- (271) Det faktum att tillverkningen av ammoniumnitrat kan påverka alla produktionslinjer i tidigare led (ammoniak, salpetersyra), produktionslinjer i senare led (karbamidammoniumnitrat) och närliggande produktionslinjer (ceriumammoniumnitrat, A5, karbamid) (enligt vad som anges i skäl 350) motsäger inte det faktum att skadan (som avspeglas i olika ekonomiska indikatorer, inbegripet indikatorn för produktionskostnader) tydligt kunde hänföras till den specifika produkten. Vidare konstaterade kommissionen ingen skada unionsindustrin för ammoniumnitrat under översynsperioden och grundade sin slutsats om att åtgärderna inte bör upphöra att gälla på sin analys av sannolikhet för återkommande skada. Kommissionen konstaterade således att påståendet inte bara var felaktigt, utan även irrelevant på grund av omständigheterna i detta ärende. Påståendet avvisades därför.
- (272) Flera berörda parter ⁽⁹⁰⁾ upprepade påståendet att kommissionen hade begått ett uppenbart bedömningsfel när den fastställde urvalet av unionstillverkare. Enligt dessa parter var de unionstillverkare som ingick i urvalet inte representativa för hela definitionen av den likadana produkten eftersom de inte tillverkade stabiliserat ammoniumnitrat och ammoniumnitrat av industrikvalitet, och därför endast delvis avspeglade unionsindustrin. De hävdade dessutom att kommissionen valde två unionstillverkare som var närliggande till ryska tillverkare: Grupa Azoty Zakłady Azotowe Pulawy SA var närliggande till de ryska tillverkarna, medan en annan av de unionstillverkare som ingick i urvalet köpte ryskt ammoniumnitrat för att importera det över hela världen, även unionens marknad.
- (273) Som anges i skäl 33 var de unionstillverkare som ingick i urvalet de största unionstillverkarna av ammoniumnitrat räknat i produktions- och försäljningsvolym. De stod för 30 % av den totala tillverkningen av den likadana produkten (dvs. inklusive stabiliserat ammoniumnitrat och ammoniumnitrat av industrikvalitet) i unionen under översynsperioden. Urvalet av unionstillverkare var därför representativt för unionsindustrins situation i dess helhet i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. Det finns inget rättsligt krav om att urvalet av tillverkare ska omfatta alla produkttyper som undersöks för att urvalet ska vara representativt. I denna bemärkelse innehöll urvalet unionstillverkare som tillverkar produkter som direkt konkurrerar med den berörda importen. Slutligen konstaterade kommissionen i det aktuella ärendet ingen skada för unionsindustrin. Påståendet att urvalet av unionstillverkare inte var representativt för unionsindustrins situation avvisades därför.
- (274) När det gäller påståendet om att två av de unionstillverkare som ingick i urvalet var närliggande till ryska tillverkare konstaterade kommissionen på grundval av de uppgifter som inhämtades under undersökningen att båda företagen i urvalet ansågs vara unionstillverkare i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen. Vad beträffar Grupa Azoty Zakłady Azotowe Pulawy SA var en rysk exporterande tillverkare minoritetsaktieägare i denna unionstillverkare via ett holdingbolag, och det fanns inga kommersiella kopplingar mellan dem. Vad gäller den andra unionstillverkaren som ingick i urvalet bedrevs handeln med ryskt ammoniumnitrat av enheter i den koncern som den unionstillverkaren tillhör, såsom förklaras i skäl 309, och handeln var inte väsentlig i förhållande till den unionstillverkaren ⁽⁹¹⁾. Det fanns inga skäl att undanta dessa företag från definitionen av unionsindustrin och påståendet avvisades därför.
- (275) En rysk exporterande tillverkare hävdade att unionstillverkarnas kapacitetsutnyttjande hade beräknats på ett felaktigt sätt eftersom beräkningen baserades på pelleteringskapaciteten. Dessa två unionstillverkare som ingick i urvalet tillverkade karbamidammoniumnitrat och ammoniumnitrat med användning av samma insatsvara, smält ammoniumnitrat. Parten hävdade att tillgången till smält ammoniumnitrat är en flaskhals för dessa tillverkare och

⁽⁸⁷⁾ Kvartalsrapport om de europeiska gasmarknaderna, upplaga 4, fjärde kvartalet 2019, Europeiska kommissionen. GD Energi, t20.003589.

⁽⁸⁸⁾ RPPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot), Uralchem JSC och Acronkoncernen.

⁽⁸⁹⁾ Genomförandeförordning (EU) 2019/1688.

⁽⁹⁰⁾ RPPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot) och Uralchem JSC.

⁽⁹¹⁾ Enligt koncernens årsrapporter var intäkterna från denna koncern (omkring 75 % av intäkterna från all försäljning av gödselmedel) i Latinamerika mindre än 10 % av koncernens totala intäkter.

att sådana tillverkares kapacitetsutnyttjande borde beräknas på grundval av tillgängligt smält ammoniumnitrat eller baseras på den faktiska produktionen av ammoniumnitrat. Detta påstående avvisades av de orsaker som förklaras i skäl 110.

- (276) Samma ryska exporterande tillverkare hävdade att kommissionens prisjämförelse (beräkning av prisunderskridande) var statisk och att kommissionen varken beaktade dess utveckling över tid eller dess kombination med andra relevanta fakta (t.ex. prisrörelser, ökade marknadsandelar, produktens utbytbarhet samt de produkttyper med avseende på vilka kommissionen hade konstaterat prisunderskridande). En sådan undersökning ska visa prisrörelser och trender i förhållandet mellan importpriserna och priserna på den inhemska likadana produkten.
- (277) Enligt normal praxis utfördes beräkningen av prisunderskridande för översynsperioden och avsåg de produkttyper (de produktkontrollnummer som fastställts för denna undersökning) som de ryska tillverkarna handlade med. Beräkningen av prisunderskridande baserades på begränsade importkvantiteter under översynsperioden, vilka inte ansågs vara representativa. Eventuella slutsatser som dras av denna beräkning kan därför endast ha en begränsad relevans. Framtida prognoser om förhållandet mellan priserna på den ryska importen och priserna på den inhemska likadana produkten kan därför inte göras på denna grundval. Påståendet avvisades därför.
- (278) Samma ryska exporterande tillverkare hävdade att avdraget för antidumpningstullen inte var motiverat i beräkningarna av prisunderskridande för en råvara när priset avgörs av tillgång och efterfrågan, utan att förklara varför det förhöll sig så.
- (279) För den beräkning av prisunderskridande som beskrivs i avsnitt 4.3.3, och som förklaras i skäl 181, gjordes jämförelsen mellan de ryska exportpriserna till unionen och unionstillverkarnas priser med hjälp av två metoder, en där de gällande antidumpningstullarna beaktades, och en där de inte beaktades. För beräkningen av potentiellt prisunderskridande (i avsaknad av åtgärder) som beskrivs i skäl 294 innefattade jämförelsen mellan de ryska exportpriserna till tredjeländer och unionstillverkarnas priser inte antidumpningstullar, eftersom detta ingick i den framtidsblickande analysen. Påståendet avvisades därför.
- (280) Flera berörda parter hävdade att kommissionen förlitade sig till felaktiga och hypotetiska beräkningar i sitt påstående att rysk import skulle komma in på unionens marknad till skadevållande prisnivåer.
- i) Kommissionen borde också säkerställa att priset på ryskt ammoniumnitrat jämfördes med unionstillverkarnas pris i samma handelsled. Det importpris som övervägdes för prisunderskridandet kan därför varken justeras för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för närstående handelsföretag eller för kreditkostnader.
 - ii) En rättvis prisjämförelse för prisunderskridande kräver justeringar för skillnader mellan ammoniumnitrat i pelletsform och ammoniumnitrat i granulatform.
 - iii) De sannolika priserna för den ryska importen borde inte jämföras med unionsindustrins faktiska försäljningspris, eftersom det var konstgjort överdrivet på grund av avsaknad av konkurrens till följd av marknadshinder.
 - iv) Beräkningen av prisunderskridandemarginalen skulle ha gjorts uteslutande på grundval av Uralchems försäljning av stabiliserat ammoniumnitrat till unionen.
 - v) Det var inte motiverat att undanta import över två miljoner ton i uppskattningen av de sannolika prisnivåerna för import från Ryssland, vilket anges i skäl 294.
 - vi) Kommissionen borde inte använda unionens försäljningsersättningar om unionens försäljning inte befanns vara representativ. När kommissionen använde sådana ersättningar beräknades de felaktigt, särskilt vad gäller transportkostnader till unionens gräns.
- (281) Vad gäller punkten om att den faktiska ryska exportförsäljningen till unionens marknad användes i beräkningen av prisunderskridande påpekade kommissionen att dess beslut att utvidga de gällande åtgärderna inte beror på det prisunderskridande som konstaterats under översynsperioden. För det första konstaterade kommissionen att unionsindustrin inte led skada under översynsperioden. För det andra, och som har bekräftats av flera parter, baserades prisunderskridandet på begränsade importkvantiteter under översynsperioden, vilka inte ansågs vara representativa. Slutsatsen om prisunderskridande under översynsperioden har därför begränsad relevans för unionsindustrins situation under översynsperioden.

- (282) Vad beträffar den beräkning av prisunderskridande som avses i skäl 294 syftade den beräkningen till att uppskatta det potentiella prisunderskridandet i framtiden om åtgärderna skulle upphöra att gälla. Detta potentiella prisunderskridande och de konstruerade cif-priserna (baserat på exportpriserna till tredjelandsmarknader) tjänade endast som ett mått. Syftet med beräkningen var att fastställa ett sannolikt importpris. När det gäller led i, som sammanfattas i skäl 280, skulle de justeringar som de berörda parterna bestrider inte väsentligt påverka slutsatsen att den ryska importen sannolikt skulle komma in på unionens marknad till dumpade priser i avsaknad av antidumpningsåtgärder och fortfarande betydligt skulle underskrida unionstillverkarnas priser ⁽⁹²⁾.
- (283) Leden ii, iii och iv, som sammanfattas i skäl 280, behandlas i skälen 183, 244 respektive 73. Vad gäller led v undantog inte kommissionen export över två miljoner ton. De uppgifter som anges i skäl 294 och fotnoten till detta skäl innebär i själva verket att kommissionen beaktade exporten för de ryska exporterande tillverkare som ingick i urvalet till alla destinationer när den var större än två miljoner ton under översynsperioden. Beträffande led vi använde kommissionen endast vissa transportkostnader som förblev giltiga oavsett om försäljningsvolymerna och priserna till unionen var representativa eller ej. Dessa påståenden avvisades därför. Av sekretessskäl lämnades uppgifterna om påstådda felberäkningar av fraktkostnader i ett separat svar till företaget. Kommissionen instämde delvis i företagets påståenden om beräkningarna. Den ändring av cif-nivån på mindre än 1 % på landsomfattande nivå som blev resultatet hade dock ingen väsentlig inverkan på kommissionens undersökningsresultat avseende prisunderskridande.
- (284) Med anledning av de berörda parternas argument om att kommissionen inte hade lämnat ut metoden för att konstruera cif-värdena för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet på vederbörligt sätt gjorde kommissionen ytterligare utlämnanden av uppgifter den 30 september och den 21 oktober 2020, varvid den behandlade detta påstående.

5. SANNOLIKHET FÖR ÅTERKOMMANDE SKADA

- (285) Kommissionen drog i skäl 214 slutsatsen att unionsindustrin inte led någon väsentlig skada under översynsperioden. Kommissionen granskade således vidare sannolikheten för att den skada som ursprungligen vållats genom dumpad import från Ryssland skulle återkomma om åtgärderna upphävdes.
- (286) Följande faktorer analyserades för att fastställa sannolikheten för återkommande skada om åtgärderna skulle upphävas: a) produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Ryssland, b) sannolika prisnivåer för importen från Ryssland i avsaknad av antidumpningsåtgärder och c) attraktionskraften hos unionens marknad.
- (287) Produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Ryssland
- (288) Produktionskapaciteten i Ryssland uppgick under översynsperioden till över 10,5 miljoner ton, med en uppskattad outnyttjad kapacitet på 440 000 ton. Denna outnyttjade kapacitet i Ryssland skulle uppgå till 6 % av förbrukningen i unionen. Om den helt togs i anspråk för unionens marknad skulle betydande volymer ändå kunna exporteras och ha en särskilt stark inverkan på några av de medlemsstater som är grannländer till Ryssland.
- (289) Mot bakgrund av den färdplan för utvecklingen av produktionen av mineralgödselmedel för perioden fram till 2025 som antagits av den ryska regeringen ⁽⁹³⁾ förväntas produktionen av kvävegödselmedel (varav ammoniumnitrat är ett av de viktigaste) öka ⁽⁹⁴⁾ i och med en ökande exportandel av produktionsvolymen och nå 65 % 2025. Detta tyder på att större delen av den ryska industrin för kvävegödselmedel är exportdriven.
- (290) RFPA hävdade att färdplanen inte syftar till att främja export av ammoniumnitrat till unionen.
- (291) Enligt färdplanen ska produktionen av kvävegödselmedel öka till 11,7 miljoner ton 2020 och 12,3 miljoner ton 2025. Syftet är att öka exportvolymen av kvävegödselmedel till 65 % 2020 vilket tyder på att större delen av den ryska kvävegödselmedelsindustrin är exportdriven. Den noterar också att efterfrågan på mineralgödselmedel (varav ammoniumnitrat är en av de viktigaste) på den ryska marknaden inte kommer att överstiga 4–5 miljoner ton (beräknat som 100 % av det verksamma ämnet) och inte kommer att överstiga 40 % belastning på den befintliga kapaciteten. Utvecklingen av den ryska marknaden för mineralgödselmedel fram till 2025 kommer att begränsas av

⁽⁹²⁾ Prisunderskridandemarginalerna skulle fortfarande uppgå till 8–28 % om inget avdrag för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst gjordes för de exporterande tillverkarnas närstående handelsföretag i unionen eller för kreditkostnader.

⁽⁹³⁾ Regeringens förordning av den 29 mars 2018, nr 532.

⁽⁹⁴⁾ Från 9,5 miljoner ton 2016 till 11,7 miljoner ton 2020 och 12,3 miljoner ton 2025.

jordbruksproducenternas låga faktiska efterfrågan och bristen på en kultur av användning av mineralgödselmedel. Som beskrivs i skäl 296 är unionens marknad attraktiv för ryska exporterande tillverkare. Med beaktande av detta tillsammans med de siffror som diskuteras ovan kan de ökningar som diskuteras i färdplanen eventuellt exporteras till tredjelandsmarknader, även unionens marknad, särskilt om åtgärderna skulle upphävas, även om färdplanen inte uttryckligen är inriktad på unionen.

(292) Detta påstående avvisades därför.

5.1 Sannolika prisnivåer på import från Ryssland i avsaknad av antidumpningsåtgärder

(293) I skäl 169 drogs slutsatsen att det är sannolikt att de ryska exporterande tillverkarna skulle exportera stora mängder ammoniumnitrat till unionen om åtgärderna upphörde att gälla och att denna export sannolikt skulle ske till dumpade priser.

(294) För att ta hänsyn till prisnivån på ryskt ammoniumnitrat utan åtgärder gjordes en beräkning av prisunderskridandet i syfte att uppskatta det potentiella prisunderskridandet i framtiden om åtgärderna skulle upphöra att gälla med hjälp av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas priser till tredjeländer ⁽⁹⁵⁾, varvid ett betydande prisunderskridande på 24,0 % kunde konstateras. Med dessa prisnivåer skulle importen av ammoniumnitrat från Ryssland öka kraftigt under en begränsad tidsperiod.

(295) Mot bakgrund av dessa faktorer sammantaget fann kommissionen att det är sannolikt att den ryska importen skulle komma in på unionens marknad till dumpade priser och underskrida unionstillverkarnas priser och därmed utöva ett betydande pristryck på unionstillverkarna om åtgärderna upphörde att gälla.

5.2 Attraktionskraften hos unionens marknad

(296) Som nämns i skälen 118 och 137 är unionens marknad attraktiv i fråga om storlek och priser. EU är den största marknaden för ammoniumnitrat i hela världen. Unionens marknad är fortsatt attraktiv när det gäller priser ⁽⁹⁶⁾. De ryska exportörerna har väletablerade distributionskanaler för gödselmedel i unionen vilket underlättar exporten logistiskt sett. Dessutom kommer importpriserna från Ryssland sannolikt att underskrida unionsindustrins priser på unionsmarknaden, vilket ytterligare tyder på att unionens marknad är attraktiv för ryska tillverkare.

(297) Som nämns i skäl 120 har länder som Ukraina, Australien och Indien ⁽⁹⁷⁾ infört handelspolitiska skyddsåtgärder mot ammoniumnitrat från Ryssland. Om de gällande åtgärderna skulle upphöra skulle dessa åtgärder göra unionens marknad ännu mer attraktiv för ryska tillverkare som har svårare att exportera till övriga tredjelandsmarknader.

5.3 Påverkan på unionsindustrin

(298) Som konstateras i skäl 169 är det sannolikt att ryska tillverkare av ammoniumnitrat skulle exportera stora mängder ammoniumnitrat till unionen till dumpade priser om åtgärderna upphörde att gälla. Om åtgärderna skulle upphävas kan man dessutom, till följd av unionsmarknadens attraktionskraft som beskrivs i skäl 296, rimligen förvänta sig att åtminstone en del av Rysslands outnyttjade kapacitet skulle läggas om till unionens marknad. Med tanke på den sannolika framtida utvecklingen av de ryska exportpriserna, såsom förklaras i 294, är det sannolikt att priserna på den ryska importen avsevärt skulle underskrida unionsindustrins priser.

⁽⁹⁵⁾ Importvolymen på över 2 miljoner ton.

⁽⁹⁶⁾ Latinamerika är den i särklass största exportmarknaden för de samarbetsvilliga ryska företagen. Importpriserna från de samarbetsvilliga företagen till Latinamerika var lägre än priserna till EU.

⁽⁹⁷⁾ Halvårsrapporter för länderna för 2019 på WTO:s webbplats, https://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm.

- (299) I fråga om volymer skulle det mycket sannolikt bli möjligt för ryska exporterande tillverkare att snabbt vinna marknadsandelar på unionens marknad om dessa åtgärder upphörde att gälla. Unionsindustrin skulle då ställas inför en omedelbar minskning av sina försäljningsvolymer och marknadsandel och en ökning av sina fasta kostnader per enhet. Industrin för tillverkning av ammoniumnitrat är nämligen en kapitalintensiv industri som måste upprätthålla en viss produktionsvolym för att hålla de fasta kostnaderna på en skälig nivå. Ökningen av de fasta kostnaderna till följd av en minskad produktion och försäljning kommer att inverka negativt på lönsamheten.
- (300) Som beskrivs i skäl 174 förväntas dessutom förbrukningen av ammoniumnitrat minska ytterligare. Unionsindustrin konkurrerar därför med den ryska importen på en krympande marknad. Det är mycket sannolikt att detta i sin tur pressar priserna nedåt, vilket skulle ha en negativ inverkan på unionsindustrins lönsamhet och ekonomiska situation. Samtidigt skulle unionsindustrin inte kunna göra de investeringar som krävs för att uppfylla EU:s hälso-, säkerhets- och miljönormer.
- (301) Alla dessa faktorer sammantaget skulle leda till en situation där skada återkommer.
- (302) En simulering baserad på ett scenario där unionsindustrin skulle behöva matcha det ryska importpriset (på de nivåer som för närvarande observeras i tredjeländer inklusive tullar och kostnader efter import) och samtidigt bibehålla sina försäljningsvolymer och bära samma kostnader som under översynsperioden gav vid handen att unionsindustrins lönsamhet skulle vändas till en förlust på [-25--29 %].
- (303) Baserat på det ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det är mycket sannolikt att skadan skulle återkomma om åtgärderna upphävdes.

5.4 De berörda parternas inlagor

- (304) Ryssland hävdade att unionstillverkarna strikt kontrollerade sektorn för ammoniumnitrat eftersom de har en stor marknadsandel och ökande produktion och försäljning. Enligt Ryssland var unionstillverkarna därför redo att avskaffa tullarna på sina ryska konkurrenter, vilket bekräftades av den ökande exporten av ammoniumnitrat från unionen.
- (305) Undersökningen bekräftade att unionsindustrin trots de minskade produktions- och försäljningsvolymerna hade en marknadsandel på över 90 % under hela skadeundersökningsperioden. Detta innebär dock inte ett ifrågasättande av kommissionens slutsats att ökningen av dumpad import från Ryssland skulle vålla unionsindustrin väsentlig skada om åtgärderna skulle upphävas. Undersökningen visade att marknaden för ammoniumnitrat är priskänslig. Ökningen av dumpad import från Ryssland (om åtgärderna skulle upphävas) skulle därför leda till att unionsindustrin skulle förlora sin försäljningsvolym och följaktligen den produktionsvolym som den behöver för att hålla sina fasta kostnader på en konkurrenskraftig nivå (de fasta kostnaderna kommer att öka eftersom de sprids över lägre produktionsvolymer, med negativ inverkan på lönsamheten). Som förklaras i skälen 298–302 skulle unionsindustrin ställas inför en omedelbar minskning av sin försäljningsvolym och marknadsandel och en ökning av sina fasta kostnader per enhet. Lönsamheten skulle sjunka betydligt och bli negativ. Detta observerades faktiskt i den ursprungliga undersökningen där unionstillverkarna var tvungna att sänka sina priser till långt under kostnaderna för att upprätthålla en viss försäljningsnivå för att kunna konkurrera med import från Ryssland som underskred unionsindustrins priser. Detta ledde till den skada för unionsindustrin som bestod i minskad försäljning och marknadsandel och framför allt sänkta priser och vinster för unionsindustrin. Detta påstående avvisades därför.
- (306) RPA hävdade att attraktionskraften hos unionens marknad var överskattad. EU utmärkte sig i detta sammanhang inte genom några ytterligare fördelar. Transportkostnaderna från Ryssland (Östersjön) till Brasilien, Förenta staterna och Centralamerika var till exempel nästan desamma som kostnaderna för transport till EU. På grund av säkerhetsbegränsningarna och ett krav i Förenade kungariket på att ammoniumnitrat endast får transporteras i små fartyg var transportkostnaderna ofta högre till EU än till Brasilien.
- (307) Detta påstående befanns vara felaktigt i sak. Undersökningen visade att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas transportkostnader till övriga tredjeländer var nästan 30 % högre än transportkostnaderna till unionen. Detta påstående avvisades därför.

- (308) RFPA hävdade vidare i en inlägga att en av de största unionstillverkarna sålde ammoniumnitrat som köpts i Ryssland vidare till en destination utanför unionen. Enligt RFPA var detta bevisning för att unionstillverkarna ägnade sig åt dubbel handel till skada för unionens jordbrukare. Antidumpningsåtgärderna var inte avsedda att leda till unionsindustrins tillväxt på de globala exportmarknaderna genom att intäkterna från den ökade försäljningen i unionen användes för inköp av de produkter som påstods vara dumpade för återförsäljning på den globala marknaden.
- (309) Undersökningen visade att återförsäljningen av ammoniumnitrat som köpts från Ryssland enligt RFPA gjordes av enheter utanför unionen och enheter i unionen inom en grupp som tillhör en unionstillverkare. Denna återförsäljning skedde till Latinamerika. Enligt koncernens årsrapporter var intäkterna från denna koncern (omkring 75 % av intäkterna från försäljning av gödselmedel) i Latinamerika mindre än 10 % av koncernens totala intäkter. Det framgår av samma koncernrapporter att koncernens största intäkter fortfarande genereras i Europa (mer än 30 %). Därför kunde denna återförsäljning av ammoniumnitrat som köpts från Ryssland av företagen i koncernen inte ha gynnat denna unionstillverkarens resultat på de globala exportmarknaderna till skada för unionens jordbrukare. Påståendet avvisades därför.
- (310) RFPA hävdade därefter att denna återförsäljning var ett långsiktigt åtagande att agera som återförsäljare av ryskt ammoniumnitrat på exportmarknader utanför Europeiska unionen och därför avsevärt minskade risken för omdirigering av exporten till följd av att antidumpningsåtgärderna upphört att gälla. Detta långsiktiga åtagande för låsta volymer av ryskt ammoniumnitrat utanför EU-marknaden bör betraktas som bevisning för att det inte är sannolikt att skadan skulle återkomma om antidumpningsåtgärderna upphörde att gälla.
- (311) Kommissionen noterade att beteendet hos den koncern som unionstillverkaren tillhör inte återspeglar de ryska exporterande tillverkarnas beteende om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra att gälla eftersom dessa är oberoende ekonomiska aktörer. Annan kapacitet från denna eller andra exporterande tillverkare skulle till exempel (åter) kunna läggas om till unionen om åtgärderna upphörde att gälla. Dessutom skulle avtal som ingåtts mot bakgrund av tillämpliga antidumpningstullar i unionen kunna omförhandlas om åtgärderna upphörde att gälla och en attraktiv marknad blev mer tillgänglig för ryska tillverkare av ammoniumnitrat. Detta påstående avvisades därför.
- (312) RFPA hävdade vidare att den ökade förbrukningen av ammoniumnitrat på den ryska hemmamarknaden och de befintliga distributionsnäten för ryska tillverkare av ammoniumnitrat utanför EU tjänade som bevisning för att det inte var sannolikt att skadan skulle återkomma om antidumpningsåtgärderna upphörde att gälla.
- (313) I analysen av förbrukningen av ammoniumnitrat på den ryska inhemska marknaden i skälen 130–134 drogs slutsatsen att en ökning inte var garanterad. Dessutom hindrar de befintliga distributionsnäten i övriga tredjeländer inte exportörer från att använda befintliga distributionsnät på unionens marknad eller inrätta nya. Detta påstående avvisades därför.
- (314) En samarbetsvillig exporterande tillverkare hävdade att produktionskapaciteten i Ryssland utnyttjades till fullo. Det var därför inte möjligt att avsevärt öka produktionen av ammoniumnitrat och exporten av detta till EU. Efterfrågan på ammoniumnitrat har ökat avsevärt i hela världen och fortsätter att öka. Efterfrågan på gödselmedel i Latinamerika och APAC-regionerna drev upp tillväxten på marknaden för ammoniumnitrat på grund av att jordbruksmarken i dessa länder har ökat. Efterfrågan på ammoniumnitrat ökade även i Ryssland. Samtidigt var marknadstillväxten för efterfrågan i EU långsammare än i andra regioner. Om åtgärderna upphörde att gälla skulle importen av ammoniumnitrat från Ryssland därför inte öka nämnvärt.
- (315) Med tanke på unionsmarknadens storlek, geografiska närhet och priser, det sannolika konstaterade prisunderskridandet samt det faktum att vissa av de ryska exportörerna har väletablerade distributionskanaler i unionen ansågs unionens marknad vara attraktiv för ryska tillverkare. Kommissionen ansåg att den beräknade förbrukningen i de berörda länderna låg på en nivå som endast skulle möjliggöra en partiell absorption av de ryska tillverkarnas outnyttjade kapacitet.
- (316) En samarbetsvillig exporterande tillverkare hävdade att de investeringar i Brasilien och andra tredjeländer som gjorts av olika ryska exporterande tillverkare visade på Brasiliens och övriga tredjeländers attraktionskraft i motsats till unionens.

- (317) Kommissionen konstaterade att dessa investeringar bekräftar att ryska tillverkare var villiga att exportera till tredjeländer. Dessa investeringar gjordes dock samtidigt som åtgärder var i kraft i unionen. De tyder inte på att dessa marknader skulle vara mer attraktiva än unionens marknad om åtgärderna upphörde att gälla.
- (318) Flera berörda parter hävdade att åtgärden för import av ammoniumnitrat till EU har varit i kraft i mer än 25 år och att denna situation var en aldrig tidigare skådad situation som inte var förenlig med antidumpningsåtgärders karaktär.
- (319) I grundförordningen fastställs inte någon maximal tid för tillämpning av antidumpningsåtgärder. I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen fann kommissionen att det var sannolikt att dumpningen och skadan skulle återkomma om åtgärderna upphörde att gälla. Dessa parter argument avvisades därför.
- (320) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade fler berörda parter ⁽⁹⁸⁾ att kommissionen inte hade övervägt unionstillverkarnas faktiska ställning på unionens marknad. Unionstillverkarna är stora koncerner med starka distributionsnät, skyddas av importhinder och kan för närvarande ta ut premier för ammoniumnitrat jämfört med globala marknader, bland annat Svarta havet, Östersjön och Brasilien. De hävdade att den befintliga antidumpningsåtgärden är en överkorrigering, eftersom unionsindustrin, trots att den endast använder hälften av sin produktionskapacitet, ändå nådde en vinst på över 8 % av unionsindustrins vinstmål och hög räntabilitet.
- (321) För det första innebär den omständigheten att några av unionstillverkarna tillhör vissa stora koncerner inte nödvändigtvis att de kan ta ut prispremier. I motsats till vad som hävdas innebär det faktum att det finns fyra stora koncerner och flera mindre tillverkare inte i sig att de är ett oligopol.
- (322) För det andra utgjordes de premier som dessa berörda parter påstått tog ut i själva verket av skillnaden mellan spotpriserna på ammoniumnitrat (dvs. slutförda försäljningstransaktioner, sälj- och köppriser) med olika leveransvillkor i Frankrike och i Svartahavsregionen, Östersjöregionen, Brasilien och andra regioner, vilket innebär att analysen inte baserades på samma leveransnivå, vilket dessa parter fick det att framstå som. Detta är särskilt viktigt, eftersom parterna i sina synpunkter själva bekräftar att transporten av ammoniumnitrat är dyr. Det är inte heller möjligt att dra några slutsatser av dessa priser, såsom anges i skäl 199, eftersom de omfattade sälj- och köppriser som inte nödvändigtvis hade slagits fast och som endast avser en medlemsstat. Priset på ammoniumnitrat varierar i unionen, vilket Acron underförstått bekräftar i sina synpunkter som återges i skäl 262, när företaget hävdar att de unionspriser som kommissionen har rapporterat är för låga och endast måste komma från Polen och Litauen. För det tredje var unionstillverkarnas priser på ammoniumnitrat i unionen, såsom konstateras och beskrivs i skäl 199, mellan 14 och 25 % lägre än spotpriserna på ammoniumnitrat i Frankrike ⁽⁹⁹⁾ enligt uppgifter från dessa berörda parter under skadeundersökningsperioden. För det fjärde, och som exemplifieras i skäl 244, låg de faktiska priserna på ammoniumnitrat i unionen, efter en justering av spotpriserna på ammoniumnitrat i Svartahavsregionen, Östersjöregionen och Brasilien cif vid unionens gräns ⁽¹⁰⁰⁾, på samma nivå som under 2016–2017 och var bara 9 till 15 euro/ton högre under 2018 och översynsperioden. En sådan skillnad i det faktiska priset på ammoniumnitrat i unionen jämfört med andra marknader kunde därför inte anses vara permanent och/eller väsentlig.
- (323) När det gäller argumentet att unionsindustrins lönsamhet på 8 % visar att en premie tas ut konstaterar kommissionen att vinstmålet inte är en vinst över vilken prispremier förekommer och att en hög räntabilitet inte är ett bevis för en prispremie. Lönsamheten för de ryska exporterande tillverkare som ingår i urvalet är dessutom långt högre än unionsindustrins lönsamhet. Enligt logiken i detta argument skulle det i själva verket vara de ryska exporterande tillverkarna som tar ut en betydande prispremie på sina inhemska marknader och exportmarknader, inte unionsindustrin. Vad gäller kapacitetsutnyttjande är, vilket bekräftades i den tidigare undersökningen om

⁽⁹⁸⁾ RFPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot), Uralchem JSC och Acronkoncernen.

⁽⁹⁹⁾ Jämfört efter justering av angivna spotpriser för ammoniumnitrat fritt fabrik.

⁽¹⁰⁰⁾ Med användning av t.ex. leveranskostnaden för en av de ryska tillverkare som ingick i urvalet som lämnades i inlagan från dessa parter, synpunkter på det allmänna utlämnandet av uppgifter från RFPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot) och Uralchem JSC, t20.006223.

ammoniumnitrat, en låg kapacitetsutnyttjandegrad för den berörda produkten en mindre meningsfull indikator på industrins ekonomiska situation. Detta beror på att flytande ammoniumnitrat (ett halvfabrikat) kan användas för att tillverka fast ammoniumnitrat, men även för andra produkter i senare led. Snedvridningar av statistiken kan följaktligen uppkomma eftersom det finns anläggningar för flera ändamål som kan ställa om produktionen till eller från andra gödselmedel. På grundval av detta avvisades parternas argument.

- (324) Flera berörda parter ⁽¹⁰¹⁾ hävdade att kommissionen var inkonsekvent när den påstod att konkurrensmässig samverkan i tredjeländer inte är relevant för att fastställa sannolikheten för återkommande skada, eftersom de ryska exportpriserna till tredjeländer ansågs vara lämpliga för att fastställa sannolikhet för återkommande dumpning och sannolika prisnivåer på import från Ryssland i avsaknad av antidumpningsåtgärder. De berörda parterna hävdade vidare att de exportuppgifter som kommissionen använde inte hade stöd i Eurostats siffror för KN-numren 310230 90 och 310240 90. De hävdade att Kina inte var en exportdestination för unionstillverkarnas ammoniumnitrat och att exportförsäljningspriserna leverans fob var lägre än de genomsnittliga försäljningspriserna fritt fabrik i unionen.
- (325) Vad gäller återkommande skada rör kommissionens undersökning situationen på unionens marknad. Unionsindustrin är främst verksam på sin lokala marknad, som är dess kärnverksamhet. Att ryska exporterande tillverkare och unionsindustrin kan konkurrera på tredjelandsmarknader med olika marknadsförhållanden har ingen direkt koppling till den analysen. Såsom bekräftas i skäl 174 är unionens marknad en krympande marknad när det gäller förbrukningen av ammoniumnitrat, vilket kanske inte är fallet som de exporterande tillverkarna också hävdar, på de andra marknaderna. Analysen av sannolikhet för återkommande dumpning omfattar däremot faktorer som de exporterande tillverkarnas beteende och prissättning i tredjeländer och deras incitament att omdirigera exporten till unionen.
- (326) Även om viss samverkan förekommer mellan unionsindustrin och exporterande tillverkare på tredjelandsmarknader kan detta inte anses vara ett bevis på unionsindustrins förmåga att konkurrera med de ryska exporterande tillverkarna på tredjelandsmarknader, än mindre på unionens marknad. För det första inriktar sig unionsindustrin och de ryska exporterande tillverkarna på olika exportmarknader. Unionsindustrin exporterar till Kina, Ukraina, Brasilien, Serbien och Australien som sina främsta exportdestinationer. Som nämns i skäl 120 är Ukraina och Australien faktiskt stängda för rysk export. Den enda verkliga samverkan med unionsindustrins försäljning sker i Brasilien. Enligt exportstatistik ⁽¹⁰²⁾ utgör unionsindustrins export även där endast omkring 4 % av de ryska exporterande tillverkarnas exportvolym. Än viktigare är att det står klart att unionsindustrin inte skulle kunna stå emot illojal konkurrens från ryska exporterande tillverkare på unionens marknad eftersom det, vilket anges i skäl 169, är sannolikt att de ryska tillverkarna av ammoniumnitrat skulle exportera stora kvantiteter ammoniumnitrat till unionen till dumpade priser i avsaknad av unionsåtgärder.
- (327) Vad gäller de berörda parternas påstående om att uppgifterna från Eurostat inte bekräftar kommissionens slutsatser om destinationer och priser konstaterade kommissionen att de berörda parterna endast hade beaktat två av de KN-nummer som den produkt som översynen gäller omfattar. De övervägde därför endast en ögonblicksbild av unionens relevanta export. Cif-priset leverans till exportdestinationen och inte fob-priset leverans är den rätta grunden för att jämföra exportpriserna till unionen fritt fabrik, eftersom priserna bör jämföras vid samma leveranspunkt.
- (328) De ryska exporterande tillverkarna hade dessutom en mycket hög lönsamhet (lönsamheten varierade från 24 till 50 %) och deras genomsnittliga försäljningspriser låg på 133 euro/ton till tredjelandsmarknader under översynsperioden. Även om transport- och försäkringskostnader till unionen räknas med ⁽¹⁰³⁾ skulle de ryska exporterande tillverkarnas genomsnittliga cif-pris vid unionens gräns ligga under unionsindustrins nollresultat ⁽¹⁰⁴⁾. Detta innebär att de ryska exporterande tillverkarna skulle vara lönsamma på unionens marknad, medan unionsindustrin endast skulle kunna täcka sina kostnader. Dessa påståenden avvisades därför.

⁽¹⁰¹⁾ RFPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot) och Uralchem JSC.

⁽¹⁰²⁾ Analysen baseras på statistik från Eurostat (åtta-siffriga KN-nummer) och Unicom Trade (sex-siffriga KN-nummer), som omfattar andra produkter än den produkt som översynen gäller.

⁽¹⁰³⁾ Kostnader på 40–50 euro/ton enligt uppgifter från de berörda parter som framför detta påstående.

⁽¹⁰⁴⁾ Nollresultatet är det pris som skulle täcka tillverkningskostnaderna, dvs. priset 198 euro/ton som fastställdes under översynsperioden.

- (329) Några berörda parter hävdade att den ryska importen sannolikt inte skulle ha en skadlig verkan på unionstillverkarna, av följande skäl:
- i) Det fanns inga bevis för att den ryska importen "snabbt skulle vinna marknadsandelar på unionens marknad" om antidumpningsåtgärderna skulle upphävas. Unionsindustrin hade tvärtom visat att den hade förmåga att öka sin närvaro på tredjelandsmarknader, trots att rysk import förekom samtidigt på dessa marknader.
 - ii) Den ryska importens marknadsandel skulle kunna öka till 6 % av unionens förbrukning, vilket inte var tillräckligt för "en omedelbar minskning av unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel och en ökning av de fasta kostnaderna per enhet", vilket kommer att "inverka negativt på lönsamheten".
 - iii) Eventuella förlorade marknadsandelar på unionens inhemska marknad skulle uppvägas av ökad exportförsäljning till tredjelandsmarknader, vilket innebär att unionstillverkarnas fasta kostnader per enhet skulle förbli stabila.
 - iv) unionsindustrins eventuella svårigheter till följd av en krympande marknad kunde inte anses vara en skada som vållats av den ryska importen.
 - v) Ytterligare utlämnanden av uppgifter krävdes för att förstå beräkningarna i simuleringen av unionsindustrins rörelseresultat för att motsvara påstådda ryska importpriser i avsaknad av antidumpningsåtgärder. Den nämnda beräkningen baseras på en felaktig metod.
- (330) För det första, och såsom nämns i skälen 325 och 326, kan unionsindustrins exportresultat inte användas som en indikation på unionsindustrins förmåga att konkurrera med de ryska exporterande tillverkarna. Såsom förklaras i skälen 296–297 och 340 och 341 är unionens marknad samtidigt attraktiv för de ryska exporterande tillverkarna, såväl prismässigt som på grund av dess närhet.
- (331) För det andra skulle en volymökning av den ryska importen vid de prisnivåer som uppskattas i undersökningen vara tillräcklig för att orsaka en omedelbar minskning av unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel och en ökning av dess fasta kostnader per enhet med en påföljande negativ verkan på lönsamheten, vilket visas i skäl 302.
- (332) För det tredje, och när det gäller återkommande skada, rör undersökningen situationen på unionens marknad. Kommissionen förstår inte varför den skada som industrin i unionens marknad har vållats skulle lindras av påstådda vinster på annat håll. Det faktum att det finns tredjelandsmarknader som unionen skulle kunna (om)dirigera sin försäljning till har inget direkt samband med analysen av återkommande skada.
- (333) För det fjärde har kommissionen inte konstaterat att unionsindustrin har lidit skada.
- (334) För det femte har uppgifterna om den simulering som beskrivs i skäl 302 lagts in i ärendehandlingarna som finns tillgängliga för alla berörda parter⁽¹⁰⁵⁾. De uppgifter om unionstillverkarna i urvalet som användes i denna simulering angavs i intervall för att inte lämna ut vissa upplysningar som ansågs vara konfidentiella (de kunde ha avslöjat urvalsspecifik information för unionstillverkarna i urvalet och kunde ha gett dem eller andra berörda parter en kommersiell fördel). Att uppgifterna anges i intervall innebär inte att simuleringen i ärendehandlingarna är meningslös och innebär inte heller att de exporterande tillverkarna berövas sin rätt till försvar, eftersom båda värdena nedifrån och upp i de använda intervallen visar att unionsindustrin skulle gå med stor förlust vid den prisnivå som tillämpades. Simuleringen uppskattade dessutom att unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris skulle tvingas ned till den nivå för det ryska importpriset som har observerats i tredjeländerna. Andra parametrar i simuleringen, nämligen försäljningsvolym och kostnad för de unionstillverkare som ingick i urvalet, baserades på kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Det bör påpekas att simuleringen beaktade unionstillverkarnas kostnad för den volym som säljs i unionen i stället för kostnaden för tillverkade volymer. Påståendena avvisades därför.
- (335) Samma berörda parter hävdade att kommissionen felaktigt bedömde den ryska importens potentiella inverkan på unionsindustrins situation. Kommissionen bortsåg i synnerhet från de gynnsamma marknadsförhållanden som unionstillverkarna kommer att verka i under de närmaste fem åren på grund av de sjunkande gaskostnaderna i

⁽¹⁰⁵⁾ Ärendehandling t20.005622.

unionen. De hävdade att dessa lägre kostnader och deras inverkan på unionstillverkarnas förmåga att effektivt konkurrera med de ryska tillverkarna i avsaknad av antidumpningsåtgärder borde beaktas i en framåtblickande analys av sannolikheten för skada.

- (336) Enligt den prognos för gaspriser som utfärdats av Världsbanken ⁽¹⁰⁶⁾ kommer gaspriset i Europa att nå den nivå som observerades 2016, då skadeundersökningsperioden inleddes, år 2023. Unionstillverkarnas produktionskostnader bör följa samma trend, eftersom dessa är kopplade till varandra (skäl 200). Utifrån dessa antaganden skulle unionstillverkarnas kostnad då uppgå till omkring 174 euro/ton, som under 2016. Utifrån antagandet att de ryska exportpriserna till tredjeländer skulle ligga kvar på samma nivå som under översynsperioden (eftersom det ryska reglerade gaspriset förblir stabilt ⁽¹⁰⁷⁾), skulle dessa priser fortfarande vara lägre än unionstillverkarnas produktionskostnad (dvs. under 174 euro/ton). På grundval av detta är det sannolikt att den ryska exporten till unionen fortfarande skulle utöva ett starkt pristryck på unionsindustrin. Parternas påstående avvisades därför.
- (337) Samma berörda parter hävdade att unionsindustrin inte skulle berövas allt skydd om antidumpningsåtgärderna upphävdes, eftersom den skulle fortsätta att gynnas av MGN-tullsatsen ⁽¹⁰⁸⁾.
- (338) Syftet med antidumpningsåtgärden är att återupprätta rättvis konkurrens på unionens marknad. De konventionella tullsatserna tjänar inte det syftet och kan därför inte vara ett skäl till att inte bibehålla/införa antidumpningsåtgärder mot illojalt prissatt import. Parternas påstående avvisas.
- (339) Samma berörda parter hävdade att attraktionskraften hos unionens marknad var överskattad, av följande skäl:
- i) De ryska exporterande tillverkarna skulle exporterat till unionen till samma priser som de exporterade till andra tredjeländer, vilket de påstod att även kommissionen hade bekräftat.
 - ii) Baserat på en av de ryska exporterande tillverkare som ingick i urvalet var transportkostnaderna till tredjelandsmarknader (som Brasilien, Förenta staterna och Centralamerika) nästan samma som transportkostnaden till unionen.
- (340) För att beräkna en sannolik prisnivå för ammoniumnitrat för de ryska exporterande tillverkarna till unionen utan åtgärder uppskattade kommissionen för det första det potentiella prisunderskridandet i avsaknad av åtgärder med användning av de exporterande tillverkarnas faktiska priser till tredjeländer (skäl 294). Slutsatsen att de ryska exporterande tillverkarna sannolikt skulle omdirigera sin export till unionens marknad grundar sig på att de rådande priserna på ammoniumnitrat i unionen var högre än de ryska exportpriserna på tredjelandsmarknaderna, vilket skapar ett ekonomiskt incitament. Denna undersökning har visat att priset fritt fabrik i unionen låg på omkring 219 euro/ton (skäl 200), vilket var betydligt högre än de tre exporterande tillverkarnas genomsnittliga pris fritt fabrik på 133 euro/ton till tredjeländer (skäl 81). På grundval av detta har de ryska exporterande tillverkarna ett ekonomiskt incitament att sälja till unionen i stället för till tredjemarknader. Så är i synnerhet fallet med tanke på det faktum att baserat på svaren på frågeformuläret från de ryska exporterande tillverkare som ingick i urvalet täcker de redan sina kostnader för försäljning till unionen och går med vinst när de säljer enligt de gällande antidumpningsåtgärderna. Detta innebär att de skulle göra ännu större vinster om de säljer till ännu högre priser till unionen.
- (341) För det andra, och såsom konstateras i skäl 307, visade denna undersökning på grundval av transportkostnaderna för alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare att transportkostnaderna till tredjeländer var nästan 30 % högre än till unionen. Detta påstående som framfördes av en rysk exporterande tillverkare avvisades därför.
- (342) En rysk exporterande tillverkare hävdade att kommissionen sade mot sig själv och att analysen av orsakssamband saknade motivering. Å ena sidan konstaterade kommissionen att en analys av orsakssambandet inte var nödvändig, och å andra sidan drog den slutsatsen att skadan vållades av rysk import.

⁽¹⁰⁶⁾ Källa: Världsbankens prognos för råvarupriser. Naturgaspriset i Europa 2016 och 2023 är 4,6 \$/miljoner Btu.

⁽¹⁰⁷⁾ Synpunkter på det allmänna utlämnandet av uppgifter från RFPA, EuroChemkoncernen (Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot, Joint Stock Company Azot) och Uralchem JSC, t20.006223.

⁽¹⁰⁸⁾ Mest gynnad nation.

- (343) Detta påstående baserades på ett missförstånd kring kommissionens bedömning i detta ärende. Såsom anges i skäl 216 drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin inte vållats väsentlig skada. En analys av orsakssambandet var således inte motiverad och utfördes därför inte. I sin analys av sannolikheten för återkommande skada konstaterade kommissionen emellertid att det var sannolikt att väsentlig skada skulle återkomma om de gällande antidumpningsåtgärderna mot import från Ryssland skulle upphöra. Påståendet avvisades därför.
- (344) Samma ryska exporterande tillverkare hävdade att tredjeländer var attraktiva för dem och att efterfrågan på dessa marknader ökar. Den exporterande tillverkaren uppgav att den inhemska marknaden och den ukrainska marknaden (som enligt den exporterande tillverkaren stod för 7 % av den globala förbrukningen av ammoniumnitrat) absorberade hela tillverkarens kapacitet under den relevanta försäljningssäsongen i unionen. Tillverkaren förklarade även hur den byggde upp sin exportkapacitet till andra regioner än unionen. Andra berörda parter hävdade att unionens marknad bara är en av många marknader som de ryska exporterande tillverkarna kan exportera till. De hade inga särskilda incitament för att omdirigera exporten till unionen och bryta befintliga långsiktiga kontrakt om antidumpningsåtgärderna skulle upphävas.
- (345) Kommissionen påpekade att den inte förnekar att tredjelandsmarknader kan vara attraktiva för de ryska exporterande tillverkarna jämfört med unionens marknad med gällande antidumpningsåtgärder mot import från Ryssland. Om åtgärderna upphörde att gälla skulle unionens marknad, såsom förklaras i skälen 296–297 samt 340 och 341, dock vara attraktiv för de ryska exporterande tillverkarna, såväl prismässigt som på grund av dess närhet. Priserna på unionens marknad är mycket högre och därför mer lönsamma än priserna på inhemska marknader och andra tredjelandsmarknader. Ekonomiska aktörers avtalsmässiga åtaganden kan omförhandlas enligt vinsterna. Som förklaras i skäl 143 är den ukrainska marknaden dessutom fortfarande stängd för export av ryskt ammoniumnitrat. Vad gäller uppbyggnad av kapacitet på tredjelandsmarknader medan unionens marknad fortfarande omfattas av antidumpningsåtgärder visar detta bara att exporten är viktig för de ryska exporterande tillverkarna. Det motsäger inte det faktum att priserna i unionen, såsom anges i skäl 340, är mycket mer attraktiva än priserna på dessa marknader och att transportkostnaderna till unionen, vilket anges i skäl 341, är lägre än till dessa andra destinationer. Detta påstående avvisades därför.

6. UNIONENS INTRESSE

- (346) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen om bibehållandet av de gällande antidumpningsåtgärderna mot Ryssland skulle strida mot unionens intresse som helhet. Fastställandet av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla de olika intressen som berörs, bland annat unionsindustrins, importörernas och användarnas.
- (347) Alla berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter i enlighet med artikel 21.2 i grundförordningen.
- (348) På grundval av detta undersökte kommissionen om det trots slutsatserna om sannolikhet för fortsatt dumpning och återkommande skada fanns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att bibehålla de gällande åtgärderna. Det erinras om att i den ursprungliga undersökningen ansågs införandet av åtgärder inte strida mot unionens intresse.

6.1 Unionsindustrins intresse

- (349) Som förklaras i skäl 213 gjorde åtgärderna det möjligt för unionsindustrin att bibehålla sin positiva mikroekonomiska situation. Samtidigt konstaterades i skälen 298–303 att unionsindustrins situation sannolikt skulle försämrats om antidumpningsåtgärderna mot Ryssland upphörde att gälla. Undersökningen visade verkligen att fortsatta åtgärder med största sannolikhet skulle säkerställa unionsindustrins nuvarande ekonomiska situation. Unionsindustrin skulle kunna göra och fortsätta de pågående investeringarna, särskilt sådana som rör EU:s hälso-, säkerhets- och miljöstandarder.

- (350) Åtgärdernas upphörande skulle utan tvekan leda till en snabb försämring av deras ekonomiska situation. Med tanke på att ammoniumnitrat inte är den enda produkten i kvävegödselportföljen utan utgör en del av den allmänna integrerade produktionsprofilen, skulle en återkommande skada på tillverkningen av ammoniumnitrat omedelbart påverka alla produktionslinjer i tidigare led (ammoniak, salpetersyra), produktionslinjer i senare led (karbamidammoniumnitrat) och närstående produktionslinjer (cerium-ammoniumnitrat, A5, karbamid). Ammoniumnitratbranschen skulle alltså ha en direkt negativ inverkan på hela kvävegödselmedelsbranschen.
- (351) Därför skulle fortsatta åtgärder mot Ryssland gynna unionsindustrin.

6.2 Importörernas och handlarnas intresse

- (352) Som nämns i skäl 41 var inga importörer samarbetsvilliga eller gav sig till känna under denna undersökning. Det fanns därför inget som tydde på att slutsatserna från den senaste översynen vid giltighetstidens utgång ⁽¹⁰⁹⁾ inte längre är giltiga och att ett bibehållande av åtgärderna skulle ha en negativ inverkan på importörerna som skulle uppväga den positiva effekten av åtgärderna.

6.3 Användarnas intresse

6.3.1 Allmänna anmärkningar

- (353) Som nämns i skäl 49 besvarade två användare (jordbrukare) frågeformuläret. Flera intresseorganisationer för användare (jordbrukare) gav sig till känna och motsatte sig fortsatta åtgärder på grund av att dessa skapar en "marknadspremie" för ammoniumnitrat (och karbamidammoniumnitrat) som säljs i unionen jämfört med andra marknader och att det finns ett akut behov av att minska jordbrukarnas kostnadsbörda. Deras påstående utgick från att den "marknadspremie" som skapades genom antidumpningstullarna och tullavgifterna överfördes till priset på gödselmedel till 100 %.
- (354) Analysen av användarnas intresse baserades på uppgifter från Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling och två frågeformulär från de franska jordbrukarna (vars uppgifter är känsliga och därför, när de används i analysen nedan, anges i intervall).
- (355) Analysen av unionens intresse omfattar i huvudsak två aspekter: i) kostnad för ammoniumnitrat som en del av kostnaden för jordbruksföretaget, och ii) åtgärdernas inverkan på kostnaderna för jordbruket under skadeundersökningsperioden.

6.3.2 Hur representativa kostnaderna för ammoniumnitrat är som en del av jordbrukarnas kostnader

- (356) Användarnas intresseorganisationer hävdade följande: i) Handelshindrens inverkan på jordbruksekonomin bör bedömas på jordbruksföretag med jordbruksgrödor, närmare bestämt gårdar som är specialiserade på spannmål, oljeväxter och proteingrödor, och inte på jordbrukssektorn som helhet. ii) Gårdar som är specialiserade på spannmål, oljeväxter och proteingrödor är de mest gödningsintensiva och de är därför faktiska användare av ammoniumnitrat. iii) De är också de största användarna av kvävegödselmedel i unionen ⁽¹¹⁰⁾. Dessa gårdar utgör omkring 35 % av alla jordbruksföretag i unionen ⁽¹¹¹⁾.

6.3.2.1 Kostnaden för ammoniumnitrat som en del av kostnaderna för gårdar som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor

- (357) Effekterna av gödselmedel som helhet, och särskilt ammoniumnitrat, på jordbrukarnas kostnader har bedömts på grundval av uppgifter från de två franska jordbrukare som besvarade frågeformuläret. Denna analys visade att de gödselmedel (som helhet) som användes på dessa franska gårdar stod för omkring [36–45 %] av den specifika kostnaden för grödan ⁽¹¹²⁾ och omkring [16–21 %] av de totala jordbrukskostnaderna ⁽¹¹³⁾ under det senaste tillgängliga räkenskapsåret ⁽¹¹⁴⁾. Med tanke på att kostnaden för ammoniumnitrat utgjorde omkring [39–44 %] av

⁽¹⁰⁹⁾ Genomförandeförordning (EU) nr 999/2014.

⁽¹¹⁰⁾ Källa: hörande av användarorganisationer, t19.005682, 8.11.2019.

⁽¹¹¹⁾ Källa: informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter (ISJR), Farm Economy Focus by sector, GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, <https://agridata.ec.europa.eu/>, t20.004226/t20.004250.

⁽¹¹²⁾ Särskilda kostnader för grödor består av kostnader för gödselmedel (inklusive ammoniumnitrat), utsäde, bekämpningsmedel och foder (även kostnader för råvaror).

⁽¹¹³⁾ Jordbrukets totala kostnad/totala insatsvaror består av specifika kostnader för grödor (råvarukostnader), arbetskraftskostnader, omkostnader (inkl. avskrivningar).

⁽¹¹⁴⁾ Senaste räkenskapsår – 2018. Källa: de båda jordbrukarnas svar på frågeformuläret.

alla kostnader för gödsel som användes på dessa franska gårdar ⁽¹¹⁵⁾ utgjorde kostnaden för ammoniumnitrat cirka [15–20 %] av den specifika kostnaden för grödan och upp till [3–5 %] av den totala kostnaden för jordbruket under samma period.

- (358) Denna information dubbelkontrollerades mot uppgifterna om jordbruksekonomi för gårdar i Frankrike som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor från GD Jordbruk och landsbygdsutveckling. Kommissionen bekräftade att de gödselmedel (som helhet) som användes på dessa specialiserade gårdar som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor i Frankrike stod för omkring 42 % av den specifika kostnaden för grödor och omkring 14 % av de totala jordbrukskostnaderna under det senaste tillgängliga räkenskapsåret ⁽¹¹⁶⁾. Om man antar att kostnaden för ammoniumnitrat utgjorde omkring [39–44 %] av kostnaden för alla använda gödselmedel skulle kostnaden för ammoniumnitrat därför ha kunnat utgöra högst 17 % av den specifika kostnaden för grödan och högst 5,8 % av den totala kostnaden för jordbruket under samma period i Frankrike.
- (359) För hela EU stod gödselmedel som användes på dessa specialiserade gårdar som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor i EU för omkring 43 % av den specifika kostnaden för grödor och omkring 13 % av de totala jordbrukskostnaderna under det senaste tillgängliga räkenskapsåret ⁽¹¹⁷⁾ enligt uppgifter från GD Jordbruk och landsbygdsutveckling. Även om man antar att kostnaden för ammoniumnitrat utgjorde omkring [39–44 %] av kostnaden för alla använda gödselmedel skulle kostnaden för ammoniumnitrat därför ha kunnat utgöra högst 18 % av den specifika kostnaden för grödan och högst 5,6 % av den totala produktionskostnaden för jordbruk som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor i EU under samma period. Detta skulle ha varit den andel av den totala kostnaden för jordbruket som utgjordes av ammoniumnitrat om gårdar som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor inom hela EU använde lika mycket ammoniumnitrat som gårdar som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor i Frankrike, men så var det inte och detta bekräftades av användarnas intresseorganisationer ⁽¹¹⁸⁾.
- (360) Sammantaget är det viktigt att notera att gödselkostnaderna som en andel av kostnaderna för de jordbruk inom EU som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor minskade konstant över tid, t.ex. när man analyserade den senaste perioden från 2014 till 2018 stod gödselmedlen 2014 för 15 % av jordbrukens totala odlingskostnader för grödor medan de minskade till 13 % under 2018. Detta visar att de övriga kostnadsdelarna (som utsäde eller löner, hyra och betald ränta ⁽¹¹⁹⁾) var mer betungande för EU:s producenter av spannmål, oljeväxter och proteingrödor som var de mest intensiva användarna av ammoniumnitrat.

6.3.2.2 Kostnaden för ammoniumnitrat som en andel av kostnaden för alla jordbruk som ägnar sig åt odling av grödor.

- (361) Den mängd ammoniumnitrat som används som gödselmedel beror på vilken sorts grödor som gårdarna odlar, till exempel spannmål (vete, korn, havre, råg, rågvete), raps, potatis, sockerbeta eller vall. Många jordbruksföretag i unionen är beroende av flera grödor och jordbruksföretagens kostnader för ammoniumnitrat varierar från land till land. Det är därför svårt att bedöma en exakt kostnad för ammoniumnitrat för alla jordbruksföretag. Icke desto mindre observerades en trend med sjunkande andel av kostnaderna för gödselmedel i förhållande till värdet på jordbrukets produktion inom hela jordbrukssektorn i unionen ⁽¹²⁰⁾.
- (362) Baserat på uppgifter från GD Jordbruk och landsbygdsutveckling uppskattade kommissionen dessutom att de gödselmedel som användes för alla jordbruksföretag som ägnar sig åt odling av grödor i EU stod för omkring 30 % av den specifika kostnaden för grödorna och omkring 9 % av den totala kostnaden för odling av grödor under det senaste tillgängliga räkenskapsåret ⁽¹²¹⁾.
- (363) Om man såsom förklaras i skäl 357 antar att kostnaden för ammoniumnitrat utgjorde omkring [39–44 %] av kostnaden för alla använda gödselmedel skulle kostnaden för ammoniumnitrat ha utgjort högst 3,7 % av den totala jordbrukskostnaden för alla jordbruksföretag som ägnar sig åt odling av grödor i EU. Detta skulle återigen ha varit andelen för kostnaden för ammoniumnitrat i den totala jordbrukskostnaden om alla jordbruksföretag i EU hade använt lika mycket ammoniumnitrat som gårdar i Frankrike som är specialiserade på odling av spannmål, oljeväxter och proteingrödor men så var det inte vilket bekräftades av användarnas intresseorganisationer ⁽¹²²⁾.
- (364) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att kostnaden för ammoniumnitrat som en del av kostnaderna för gårdar som är specialiserade på odling av spannmål, oljeväxter och proteingrödor och alla jordbruksföretag som ägnar sig åt odling av grödor i unionen som helhet var lägre än 5,6 % respektive 3,7 %. Kostnadsandelen för ammoniumnitrat i den totala kostnaden kan därför endast vara betydande om det finns en tydlig koppling mellan priset på ammoniumnitrat och jordbruksföretagets nettomarginal, vilket analyseras ytterligare.

⁽¹¹⁵⁾ Enligt de uppgifter som de samarbetsvilliga odlarna av spannmål, oljeväxter och proteingrödor lämnat i sina svar på antidumpningsfrågeformulären.

⁽¹¹⁶⁾ Senaste räkenskapsår – 2018.

⁽¹¹⁷⁾ Senaste räkenskapsår – 2018.

⁽¹¹⁸⁾ Källa: inläga från användarorganisationer, t19.005682.

⁽¹¹⁹⁾ Utsädes andel av kostnaderna ökade från 7,1 % till 7,5 % från 2014 till 2018. Löner, hyror och räntebetalda andelar ökade från 17,7 % till 19,2 % under samma period för EU:s jordbruk som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor.

⁽¹²⁰⁾ Räkenskaper för jordbruket, t20.004550.

⁽¹²¹⁾ Senaste räkenskapsår – 2018.

⁽¹²²⁾ Källa: inläga från användarorganisationer, t19.005682.

6.3.3 Antidumpningstullens inverkan på jordbrukarnas kostnader

- (365) I den aktuella undersökningen hävdade intresseorganisationer för användare⁽¹²³⁾ att verkningarna av antidumpningstullar på inhemska priser på ammoniumnitrat visas tydligt av erfarenheterna. I vilken utsträckning tullarna fördes över till jordbrukarna var dock inte enhetligt och berodde på ett antal variabler, särskilt den faktiska konkurrensen mellan de olika källorna⁽¹²⁴⁾. Som exempel kan nämnas att de uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga användarnas intresseorganisationer inte kunde visa att den sänkta antidumpningstullen (vilket också fastställdes i den senaste interimsoversynen⁽¹²⁵⁾) hade en inverkan på priset på ammoniumnitrat. Detta beror på att jordbrukare normalt sett köper från distributörer som kanske inte skulle låta dem dra nytta av någon av fördelarna. Om åtgärderna skulle upphöra att gälla finns det därför ingen bevisning för att användarna skulle gynnas av lägre priser på ammoniumnitrat.
- (366) Baserat på GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings forskning beror jordbrukens inkomster på många olika faktorer och kan variera avsevärt över tid. Cykliska förhållanden och osäkerhet är en naturlig del av jordbruket och dess marginaler. Till exempel var inkomstvariationerna år efter år störst för gårdar som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor under perioden 2007–2015. Denna sektor drabbades hårdast av finanskrisen 2009 då nästan två av tre jordbrukare som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor (63 %) hade en inkomstförlust på över 30 %⁽¹²⁶⁾. Samma källa uppgav att en stor andel jordbrukare med kraftiga inkomstbortfall inte nödvändigtvis innebär att inkomstnivån var särskilt låg. Uppgifterna om jordbruksekonomin⁽¹²⁷⁾ visar på en ökning av nettointkomsten för jordbruk som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor i Frankrike från 2016 till 2018 medan de två franska jordbrukare som svarade på frågeformuläret rapporterade förluster under det senaste räkenskapsåret⁽¹²⁸⁾. Samma uppgifter om jordbruksekonomin visar på en ökning av nettointkomsten för jordbruksföretag som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor i unionen och en ökning av alla gårdars nettointkomst från 2016 till 2018 med 67 % respektive 34 %, vilket motsäger uppgifterna från användarnas intresseorganisationer åtminstone för 2018.
- (367) Denna undersökning visade att det inte fanns något samband mellan priset på ammoniumnitrat och nettomarginalen för jordbruksföretag som odlar grödor⁽¹²⁹⁾ (dvs. en ökning av jordbrukarnas inkomster kunde inte kopplas till minskade priser på ammoniumnitrat eller vice versa).
- (368) Antidumpningsåtgärderna på import av den produkt som översynen gäller har varit i kraft i många år utan oproportionerliga kostnader för jordbrukarna, vilket skulle ha kunnat äventyra deras inkomster och följaktligen deras existens. Som förklaras i skäl 365 fanns det en uppenbar brist på överföring av förmåner till jordbrukarna efter sänkningen av antidumpningsåtgärderna efter den senaste interimsoversynen. I vilket fall som helst skulle det ligga i deras intresse att det finns flera olika försörjningskällor som ligger nära varandra och därför är livskraftiga för unionens gödselmedelsindustri.
- (369) På grundval av detta fann kommissionen att fortsatta åtgärder inte skulle ha någon betydande negativ inverkan på användarna och att det därför inte fanns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det på det hela taget inte låg i unionens intresse att förlänga de gällande åtgärderna.

6.4 De berörda parternas inlagor

- (370) Intresseorganisationer för användare⁽¹³⁰⁾ hävdade att EU:s handelspolitik inte var konsekvent: Unionens jordbrukare måste köpa sina viktigaste insatsvaror, gödselmedel, på en skyddad inhemsk marknad med en betydande "marknadspremie", medan de säljer spannmål på en öppen marknad där priserna har legat parallellt med det globala priset under de senaste 20 åren.
- (371) Kommissionen noterade att syftet med antidumpningsåtgärden är att återupprätta rättvis konkurrens på unionens marknad. Under alla omständigheter beaktar kommissionen åtgärdernas inverkan på jordbrukarna inom ramen för prövningen av unionens intresse. Det finns således ingen motsägelse i den politik som kommissionen tillämpar. Detta påstående avvisades därför.

⁽¹²³⁾ AGPB, IFA.

⁽¹²⁴⁾ Källa: hörande av användarorganisationer, t19.005799, 15.11.2019.

⁽¹²⁵⁾ Källa: hörande av användarorganisationer, t19.005682, 15.11.2019. Det kan noteras att prognoserna avser 2018 och 2019, dvs. det förflutna. Organisationerna lämnade inga faktiska siffror för dessa två år.

⁽¹²⁶⁾ Källa: Inkomster för jordbruk och gårdar, GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, enheten för jordbruksekonomi, t20.003213.

⁽¹²⁷⁾ Källa: Farm Economy Focus per sektor, GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, <https://agridata.ec.europa.eu/t20.004226>.

⁽¹²⁸⁾ Senaste räkenskapsår – 2018. Källa: de båda jordbrukarnas svar på frågeformuläret.

⁽¹²⁹⁾ Baserat på en jämförelse av unionsindustrins pris på ammoniumnitrat på unionsmarknaden (källa: kontrollerade frågeformulärssvar från de tillverkare som ingick i urvalet) och inkomstnivån för alla odlare av grödor i EU, även gårdar som är specialiserade på spannmål, oljeväxter och proteingrödor i EU och Frankrike (källa: GD Jordbruk och landsbygdsutveckling).

⁽¹³⁰⁾ AGPB, IFA.

- (372) En samarbetsvillig exporterande tillverkare hävdade att de höga kostnaderna för gödselmedel kan leda till att jordbrukarnas inkomster urholkas.
- (373) Kommissionen noterade att analysen av jordbruksföretagens kostnader som beskrivs i skälen 357–364 visade att andelen av kostnaden för ammoniumnitrat inte kunde anses vara skadlig för jordbrukens inkomster och deras konkurrenskraft på en global marknad. Som anges i skäl 367 visade denna undersökning dessutom att det inte fanns något samband mellan priset på ammoniumnitrat och nettomarginalen för jordbruksföretag som odlar grödor (dvs. en ökning av jordbrukarnas inkomster kunde inte kopplas till en sänkning av priserna på ammoniumnitrat eller vice versa). Detta påstående avvisades därför.
- (374) Samma samarbetsvilliga exporterande tillverkare hävdade att unionens jordbrukare möter ökad konkurrens på de globala marknaderna. EU:s producenter av jordbruksråvaror drabbades av ökad konkurrens på grund av export från andra länder. Parallellt med den kraftiga ökningen av importen har EU:s jordbruksprodukter förlorat marknadsandelar på exportmarknaderna.
- (375) Enligt GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings beräkningar förväntades EU:s spannmålsmarknad växa ⁽¹³¹⁾ med ytterligare förändringar mellan produkter och ökad efterfrågan på foder och industriell användning. EU:s totala spannmålsproduktion skulle kunna uppgå till 319 miljoner ton 2030. Ökad konkurrens från andra viktiga produktionsregioner, t.ex. Svarta havet, kommer sannolikt att leda till en måttlig ökning av EU:s export. Världshandeln med vete förväntas fortsätta att öka i takt med att den globala efterfrågan ökar. Tack vare den höga markproduktiviteten och läget nära de stora importmarknaderna förväntas EU förbli den tredje största exportregionen (motsvarande 14 % av marknadsandelarna i den globala vetehandeln fram till 2030).
- (376) Intresseorganisationer för användare ⁽¹³²⁾ hävdade att det fanns ett akut behov av att minska jordbrukarnas kostnadsbörda. Ett antal faktorer påverkade jordbrukarnas lönsamhet. Höga kostnader för ammoniumnitrat skulle med nödvändighet påverka jordbrukarnas kostnadsstruktur och var en av de viktigaste faktorerna att överväga när man avgör hur jordbrukarnas lönsamhet kan förbättras. Ju högre kostnader jordbrukarna har desto mindre skulle de vara konkurrenskraftiga gentemot import och på exportmarknader. De irländska jordbrukarnas intresseorganisation (IFA) hävdade vidare att inkomstsituationen för den irländska jordbruksfamiljen ⁽¹³³⁾ förvärrades av stigande kostnader.
- (377) Undersökningen visade att ammoniumnitrat utgör cirka 17 % av unionens totala förbrukning av alla kvävegödselmedel (ammoniumnitrat, kalciumammoniumnitrat, karbamid, karbamidammoniumnitratlösning, NPK/NP/NK etc.) ⁽¹³⁴⁾. Ännu viktigare är att ammoniumnitrat används i kombination med andra kvävegödselmedel (t.ex. karbamid). Ammoniumnitrat anses vara en premiumprodukt på grund av högre avkastning jämfört med andra kvävegödselmedel och är därför dyrare.
- (378) Den mängd ammoniumnitrat som används som gödselmedel beror vidare på om det är spannmål (vete, korn, havre, råg, rågvete), raps, potatis, sockerbeta eller vall som odlas. Många jordbruksföretag i unionen är beroende av flera grödor. Jordbrukarnas kostnader för ammoniumnitrat varierar dessutom från land till land. Enligt analysen i skälen 357–367 kan andelen av kostnaden för ammoniumnitrat inte anses vara skadlig för jordbruksföretagens inkomster och konkurrenskraft på en global marknad. Ännu viktigare är att det, såsom beskrivs i skäl 365, fanns en uppenbar brist på överföring av förmåner till jordbrukarna efter sänkningen av antidumpningsåtgärderna efter den senaste interimsoversynen. Detta påstående avvisades därför.
- (379) Intresseorganisationer för användare ⁽¹³⁵⁾ hävdade också att "marknadspremien" för ammoniumnitrat är en snedvridning till följd av det marknadsskydd som är resultatet av en kombinerad tillämpning av en MGN-tullsats på 6,5 % och antidumpningsåtgärder på ryskt ammoniumnitrat och direkt leder till merkostnader för jordbrukarna. Under fem år (den föreslagna perioden för en eventuell förlängning av antidumpningsåtgärderna) skulle detta innebära en sammanlagd kostnad på 2,5–3,5 miljarder euro för jordbrukare i unionen (jämnt fördelat mellan inköp av ammoniumnitrat och kalciumammoniumnitrat).

⁽¹³¹⁾ Källa: EU:s jordbruksutsikter för marknader och inkomster 2019–2030, GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, Europeiska kommissionen.

⁽¹³²⁾ AGPB, IFA.

⁽¹³³⁾ Jordbrukarfamiljens inkomst (FFI) är inkomsten efter avdrag för kostnader för hyra av arbetskraft, betalda räntor och arrenden och är avkastningen till jordbrukaren för användning av egen arbetskraft, egen mark och eget kapital.

⁽¹³⁴⁾ Källa: Hörande av FE, t19.005516, 24.10.2019.

⁽¹³⁵⁾ AGPB, IFA.

- (380) För det första befanns beräkningarna av "marknadspremien" vara felaktiga, såsom beskrivs i skäl 235. För det andra hindrar de gällande åtgärderna inte ryska företag från att exportera ammoniumnitrat till unionen till ett skäligt pris. För det tredje hindrar inte heller de gällande åtgärderna ryska företag (eller övriga tredjeländer) från att tillverka och exportera kalciumammoniumnitrat till unionens marknad. För det fjärde fanns det, såsom nämns i skäl 365, ingen väsentlig bevisning för att antidumpningstullen på ammoniumnitrat till 100 % överfördes till priset på ammoniumnitratgödselmedel och att jordbrukarna kunde dra nytta av den. På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att den påstådda kostnaden för antidumpningstullar för jordbrukare var ogrundad.
- (381) Intresseorganisationer för användare ⁽¹³⁶⁾ hävdade också att en kort period på fyra år inte var relevant för någon ekonomisk bedömning inom jordbruket eftersom de viktigaste inkomstdrivkrafterna, dvs. priser och rörliga kostnader varierade mycket år för år.
- (382) Denna undersökning visade att en kortare eller längre period tydde på en liknande, minskande andel för kostnaden för gödselmedel som en andel av den specifika odlingskostnaden och gårdens totala kostnader för jordbruksföretag som är specialiserade på odling av spannmål, oljeväxter och proteingrödor i både Frankrike och EU. Därför var periodens längd inte särskilt relevant för bedömningen av ammoniumnitratets andel av jordbrukskostnaden.
- (383) Intresseorganisationerna för användare hävdade vidare att en långsiktig analys visar att familj jordbrukens inkomster minskade oberoende av eventuella fluktuationer.
- (384) Som beskrivs i skäl 366, baserat på GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings forskning, beror jordbruksföretagens inkomster på många olika faktorer och kan variera avsevärt över tid, t.ex. stod jordbruksföretag som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor inför den största inkomstvariationen år efter år under perioden 2007–2015. Denna sektor drabbades hårdast av finanskrisen 2009 då nästan två av tre jordbrukare som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor (63 %) hade en inkomstförlust på över 30 % ⁽¹³⁷⁾. Samma källa fann att en stor andel jordbrukare med kraftiga inkomstbortfall inte nödvändigtvis innebar att inkomstnivån var särskilt låg. Som förklaras i skäl 367 kunde emellertid en minskning av jordbrukarnas inkomster i denna undersökning inte kopplas till en ökning av priserna på ammoniumnitrat. Partens påstående avvisades därför.
- (385) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade intresseorganisationer för användare ⁽¹³⁸⁾ att kommissionen för det första bortsåg från den bevisning som jordbrukare hade inkommit med om antidumpningsåtgärdernas verkningar på jordbrukarnas lönsamhet och konkurrenskraft, särskilt i jämförelse med andra ekonomiska sektorer. För det andra påminde de om att de två jordbrukare som besvarade frågeformuläret gick med förlust, vilket kommissionen hade bortsett från, och att den även hade bortsett från vittnesmål från jordbrukare under höranden med kommissionen. För det tredje var det inte relevant att det fanns en tydlig koppling mellan priset på ammoniumnitrat och jordbrukets nettomarginal, eftersom priserna på ammoniumnitrat inte var den enda faktor som påverkade jordbrukarnas lönsamhet. De överdrivet höga priserna på ammoniumnitrat minskade dock jordbrukarnas lönsamhet. Med tanke på jordbrukens dåliga lönsamhet var det därför nödvändigt att lindra deras kostnadsbörda genom att upphäva antidumpningsåtgärderna mot ammoniumnitrat från Ryssland. För det fjärde var "marknadspremien" tillräcklig för att visa att tullarna i slutändan överfördes till jordbrukarna.
- (386) Syftet med antidumpningsåtgärden är att återupprätta rättvis konkurrens på unionens marknad. Åtgärdernas verkningar på jordbrukarna och deras intressen övervägdes inom ramen för analysen av unionens intresse, som inte handlar om att jämföra jordbrukarnas lönsamhet och konkurrenskraft med andra sektorer, utan om att bedöma huruvida andra berörda parter i unionen skulle påverkas på ett oproportionerligt sätt av åtgärderna.
- (387) I detta sammanhang användes de uppgifter som lämnades av de två jordbrukare som besvarade frågeformuläret i stor utsträckning i denna analys, vilket beskrivs i skälen 357–364. Kommissionen har därför inte bortsett från deras vinstmarginaler. Jordbrukarnas vittnesmål beaktades också på samma sätt som all bevisning i ärendet beaktades. Analysen av åtgärdernas verkningar begränsas dessutom inte geografiskt till områden där ammoniumnitrat används i större utsträckning än andra kvävegödselmedel. Såsom denna undersökning har visat utgjorde kostnaden för ammoniumnitrat för alla jordbruksföretag med jordbruksgrödor, som helhet, mindre än 3,7 % av deras totala kostnad.

⁽¹³⁶⁾ AGPB, IFA.

⁽¹³⁷⁾ Källa: Inkomster för jordbruk och gårdar, GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, enheten för jordbruksekonomi, t20.003213.

⁽¹³⁸⁾ AGPB, IFA.

- (388) Vid en analys av vilka kostnader som påverkar jordbrukens lönsamhet minskade gödselkostnaderna som en andel av kostnaderna för jordbruk som odlar spannmål, oljeväxter och proteingrödor konstant över tid enligt beskrivningen i skäl 360, vilket visar att de övriga kostnadsdelarna, som utsäde eller löner, hyra och betald ränta, var mer betungande för EU:s producenter av spannmål, oljeväxter och proteingrödor (som var de mest intensiva användarna av ammoniumnitrat) Detta tyder på att kvävegödselmedel utgör den verkliga kostnadsbördan för jordbrukarna.
- (389) När det gäller "marknadspremien" (skillnaden mellan priset på ammoniumnitrat i unionen jämfört med priset på ammoniumnitrat i Svartahavsregionen, levererat till unionen) som påstått var tillräcklig för att visa att tullarna överfördes till jordbrukarna var den jämförbara ökningen, vilket analyseras i skäl 244, av priset på ammoniumnitrat i unionen (endast) under översynsperioden varken permanent eller väsentlig under hela skadeundersökningsperioden. I alla händelser framkom det ingen bevisning om hur en sådan jämförelsevis ökning skulle kunna visa att tullarna överfördes till jordbrukarna. Parternas påståenden avvisades därför.
- (390) Samma intresseorganisationer för användare hävdade att de hade visat att ett upphävande eller en höjning av antidumpningstullarna för ammoniumnitrat påverkade priserna ⁽¹³⁹⁾. De hävdade att denna bevisning hade förbisetts utan giltigt skäl.
- (391) I den bevisning som lämnades beskrevs förhållandet mellan sänkningen av antidumpningstullen (efter den senaste interimundersökningen) och den påstådda prispremie som dessa parter hade räknat fram. Beräkningen av premien behandlas i skälen 240–245 och avfärdades som felaktig. Inlagan innehöll ingen bevisning för verkningarna på priset på ammoniumnitrat såsom hävdades, utan endast ett omnämnande av att prisöverföringen inte var perfekt.
- (392) Samma intresseorganisation för användare hävdade att kommissionen borde ha övervägt antidumpningsåtgärdernas kumulativa effekter för att bedöma unionens intresse.
- (393) Enligt den rättspraxis som intresseorganisationen hänvisade till ska kommissionen när den bedömer åtgärdernas kumulativa effekt överväga hur fortsatta eller överlappande åtgärder kan påverka användarna under de ekonomiska förhållanden som råder vid tidpunkten för undersökningen. Kommissionen gjorde detta och drog slutsatsen att fortsatta åtgärder inte skulle strida mot unionens intresse. Detta påstående avvisades därför.
- (394) En rysk exporterande tillverkare hävdade att slutsatsen i skäl 350 rörande det faktum att en återkommande skada på tillverkningen av ammoniumnitrat omedelbart skulle påverka alla produktionslinjer i tidigare led (ammoniak, salpetersyra), produktionslinjer i senare led (karbamidammoniumnitrat) och närliggande produktionslinjer (ceriumammoniumnitrat, A5, karbamid) är missriktad, eftersom undersökningen endast rör ammoniumnitrat och det därför endast är motiverat att analysera ammoniumnitrat. Kommissionens slutsatser, som går längre än konsekvenserna för marknaden för ammoniumnitrat, var rena spekulationer, styrktes inte av fakta och har inte ingått i analysen.
- (395) Kommissionen konstaterade att parterna inte bestred slutsatsen i skäl 350 om att en återkommande skada på tillverkningen av ammoniumnitrat omedelbart skulle påverka alla produktionslinjer i tidigare led (ammoniak, salpetersyra), produktionslinjer i senare led (karbamidammoniumnitrat) och närliggande produktionslinjer (ceriumammoniumnitrat, A5, karbamid). Eftersom detta ingår i en framtidsblickande analys är slutsatsen spekulativ per definition, men grundar sig på det faktum att dessa produktionslinjer är integrerade och att produktionen i sig har höga fasta kostnader. Ingen av dessa slutsatser bestreds av den exporterande tillverkaren. Påståendet avvisades därför.
- (396) Samma ryska exporterande tillverkare hävdade att inga fördelar överfördes till jordbrukarna efter en sänkning av antidumpningstullen 2018 på grund av att antidumpningstullen på rysk import fortfarande var oöverkomlig och att sänkningen 2018 inte gjorde det möjligt för ryska tillverkare att importera ytterligare volymer till unionen. Sänkningen hade därför ingen positiv inverkan på konkurrensen på unionens marknad.
- (397) Parten inkom dock inte med någon ytterligare bevisning till stöd för sitt påstående om att jordbrukarna skulle få en fördel om antidumpningstullarna upphävdes. Som förklaras i skäl 367 kvarstår faktum att ingen minskning av jordbrukarnas inkomster kunde kopplas till en ökning av priserna på ammoniumnitrat, varken i denna undersökning eller under tidigare undersökningar. Påståendet avvisades därför.

⁽¹³⁹⁾ Inläga från AGPB, IFA, t19.005828.

- (398) Samma ryska exporterande tillverkare hävdade att jordbrukarna i unionen skulle fortsätta att köpa från unionstillverkare även om antidumpningsåtgärderna skulle upphöra. Detta berodde på att de behöver en stabil försörjning, särskilt under högsäsongen, vilket ryska tillverkare inte kunde erbjuda på grund av överlappande säsonger och åtaganden gentemot hemmamarknaden och tredjelandsmarknader.
- (399) I motsats till detta påstående köper jordbrukare vanligen från distributörer, där materialet kan vara lokalt eller importerat. På grund av attraktionskraften hos unionens marknad, som behandlas i skälen 296–297 och 340–341, kan de ryska tillverkarnas befintliga åtaganden förändras till följd av situationen på unionens marknad.

6.5 Slutsats om unionens intresse

- (400) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som rör unionens intresse som talar emot att förlänga de gällande antidumpningsåtgärderna i fråga om import från Ryssland. Tvärtom skedde ingen betydande förändring av jordbrukarnas och unionsindustrins situation jämfört med tidigare undersökningar.

7. ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

- (401) Den 25 september 2020 underrättades alla berörda parter om de viktigaste omständigheterna och övervägandena som låg till grund för kommissionens avsikt att bibehålla de gällande antidumpningsåtgärderna. De beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter detta utlämnande av uppgifter. Alla inlagor och synpunkter beaktades noggrant.
- (402) Intresseorganisationen för unionens tillverkare, de ryska exporterande tillverkarna, den ryska intresseorganisationen för tillverkare, en intresseorganisation för användare och de ryska myndigheterna inkom med synpunkter på utlämnandet av uppgifter.
- (403) På begäran hölls höranden med FE, RFPA och de exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Förhørsombudets ingripande begärdes av RFPA och alla exporterande tillverkare som ingick i urvalet och höranden med förhørsombudet ägde rum den 9 oktober respektive den 15 oktober 2020.
- (404) Den 30 september, den 1 oktober, den 21 oktober och den 28 oktober 2020 lämnade kommissionen ytterligare allmänna och/eller företagsspecifika utlämnanden av uppgifter för att beakta vissa påståenden som inkommit efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. De berörda parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter dessa ytterligare utlämnanden av uppgifter. RFPA och samtliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet inkom med synpunkter på dessa ytterligare utlämnanden av uppgifter.
- (405) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade de berörda parterna att olämpliga utlämnanden av uppgifter förhindrade dem från att utöva sina rättigheter till förvar på ett meningsfullt sätt eftersom de inte hade möjlighet att faktiskt lämna sina synpunkter på huruvida de anförda omständigheterna och övervägandena var korrekta och relevanta.
- (406) Det påpekas att alla väsentliga omständigheter och överväganden som ligger till grund för kommissionens avgöranden i denna förordning har lämnats ut till de berörda parterna, som en del av antingen de allmänna eller de företagsspecifika utlämnandena av uppgifter. Alla begäranden om kompletterande information från de berörda parterna har dessutom behandlats på vederbörligt sätt, antingen genom ytterligare klargöranden, ytterligare tillgång till handlingar, tillgång till omarbetade icke-konfidentiella versioner av handlingar eller genom detaljerade förklaringar som motiverar avslag på begäran om utlämnande av uppgifter (se i detta sammanhang även skälen 87 och 88, 115–117 och 284 för specifika argument och kommissionens motargument). Dessa påståenden avvisas därför.
- (407) Av ovanstående följer att de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland och som tillämpas enligt genomförandeförordning (EU) 2018/1722 bör bibehållas i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.
- (408) Efter utlämnandet av uppgifter föreslog en intresseorganisation för användare ⁽¹⁴⁰⁾ att om kommissionen beslutade att förlänga åtgärderna borde de endast förlängas med ett år. Detta förslag grundade sig på de rådande låga naturgaspriserna vid den tidpunkten och dålig lönsamhet för jordbrukarna.

⁽¹⁴⁰⁾ Copa (Organisationen för jordbrukets näringslivsorganisationer i Europeiska unionen), Cogeca (organisationen för lantbrukskooperativ i EU).

- (409) Kommissionen påpekade att en sådan kort varaktighet för åtgärderna skulle vara exceptionell, eftersom åtgärderna vanligen omfattar en femårsperiod. Det förefaller inte finnas någon särskild situation i det aktuella ärendet som motiverar en kortare period. När det gäller naturgaspriserna, förutom att de historiskt sett är volatila, förutsåg Världsbankens prognoser såsom anges i skäl 336 att naturgaspriset i unionen kommer att nå 2016 års nivå (då skadeundersökningsperioden inleddes) år 2023. Vad gäller jordbrukarnas inkomst beror de, såsom anges i skäl 366, på en rad olika faktorer och. Undersökningen visade inte på något tydligt samband mellan priserna på ammoniumnitrat och jordbrukarnas inkomster, vilket förklaras i skäl 367. Detta påstående avvisades därför.
- (410) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning gäller endast importen av den produkt som översynen gäller och som tillverkats av dessa företag, det vill säga de specifika rättsliga enheter som nämns. Import av den produkt som översynen gäller och som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns med namn och adress i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, kan inte omfattas av dessa tullsatser utan ska i stället omfattas av den tullsats som gäller för "alla övriga företag". Alla ansökningar om tillämpning av dessa individuella antidumpningstullsatser (t.ex. till följd av att enheten bytt namn eller inrättat nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål inges till kommissionen ⁽¹⁴¹⁾ och innehålla alla relevanta uppgifter, särskilt om eventuella ändringar av företagets verksamhet som är kopplad till tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning och som rör till exempel namnbytet eller förändringen av tillverknings- och försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter, vid behov, att ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.
- (411) I enlighet med artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁴²⁾ ska återbetalningar som sker till följd av en dom av Europeiska unionens domstol omfattas av en räntesats som motsvarar den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.
- (412) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1317 ⁽¹⁴³⁾ ("den nya klassificeringsförordningen") trädde i kraft den 13 oktober 2020. I den nya klassificeringsförordningen klargörs att vissa produkter som främst är baserade på ammoniumnitrat omfattas av KN-nummer 3602 00 00. Kommissionen har därför uppdaterat numren i denna förordning, med verkan från den 13 oktober 2020, för att anpassa den till den korrekta klassificering som klargörs genom den förutnämnda förordningen. Kommissionen erinrar om att förteckningen över nummer i alla händelser endast tillhandahålls i informationssyfte. Åtgärdernas omfattning fastställs av definitionen av den berörda produkten. Dess tullklassificering kan ändras.
- (413) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 och ex 3105 90 20, ex 3602 00 00 (Taric-nummer 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10) och som har sitt ursprung i Ryssland.

⁽¹⁴¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, B-1049 Bryssel, Belgien.

⁽¹⁴²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁴³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1317 av den 9 september 2020 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 309, 23.9.2020, s. 1).

2. Den slutgiltiga antidumpningstullen ska fastställas till de fasta belopp som anges i artiklarna 2 och 3.

Artikel 2

För följande varor tillverkade av alla företag (Taric-tilläggsnummer A522 ⁽¹⁴⁴⁾, A959 ⁽¹⁴⁵⁾ och A999 ⁽¹⁴⁶⁾):

Produktbeskrivning	KN-nummer	Taric-nummer	Fast tullbelopp (euro/ton)
Ammoniumnitrat, annat än löst i vatten	3102 30 90	–	32,71
Ammoniumnitrat, annat än löst i vatten	36 02 00 00	10	32,71
Blandningar av ammoniumnitrat med kalciumkarbonat eller andra oorganiska ämnen utan gödselverkan, innehållande mer än 28 viktprocent kväve	3102 40 90	–	32,71

Artikel 3

1. För följande varor tillverkade av alla företag utom "KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem i Kirovo-Chepetsk" (Taric-tilläggsnummer A522 ⁽¹⁴⁷⁾ och A999 ⁽¹⁴⁸⁾):

Produktbeskrivning	KN-nummer	Taric-nummer	Fast tullbelopp (euro/ton)
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat	3102 29 00	10	32,71
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat	3102 60 00	10	32,71
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat	3102 90 00	10	32,71
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, varken innehållande fosfor eller kalium	3105 10 00	10	32,71
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt mindre än 3 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅ och/eller kalium räknat som K ₂ O	3105 10 00	20	31,73

⁽¹⁴⁴⁾ För varor tillverkade av Open Joint Stock Company (OJSC) Azot, Novomoskovsk, Ryssland eller av Open Joint Stock Company (OJSC) Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Ryssland.

⁽¹⁴⁵⁾ För varor tillverkade av "KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem i Kirovo-Chepetsk".

⁽¹⁴⁶⁾ För alla övriga företag.

⁽¹⁴⁷⁾ För varor tillverkade av Open Joint Stock Company (OJSC) Azot, Novomoskovsk, Ryssland eller av Open Joint Stock Company (OJSC) Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Ryssland.

⁽¹⁴⁸⁾ För alla övriga företag.

Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅ och/eller kalium räknat som K ₂ O	3105 10 00	30	30,75
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅ och/eller kalium räknat som K ₂ O	3105 10 00	40	29,76
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 9 viktprocent eller mer men mindre än 12 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅ och/eller kalium räknat som K ₂ O	3105 10 00	50	28,78
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt mindre än 3 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅ och kalium räknat som K ₂ O	3105 20 10	30	31,73
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅ och/eller kalium räknat som K ₂ O	3105 20 10	40	30,75
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅ och kalium räknat som K ₂ O	3105 20 10	50	29,76
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 9 viktprocent eller mer men mindre än 12 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅ och kalium räknat som K ₂ O	3105 20 10	60	28,78
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt mindre än 3 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅	3105 51 00	10	31,73
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅	3105 51 00	20	30,75
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅	3105 51 00	30	29,76
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 9 viktprocent eller mer men mindre än 10,40 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅	3105 51 00	40	29,31
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt mindre än 3 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅	3105 59 00	10	31,73

Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅	3105 59 00	20	30,75
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅	3105 59 00	30	29,76
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 9 viktprocent eller mer men mindre än 10,40 viktprocent fosfor räknat som P ₂ O ₅	3105 59 00	40	29,31
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt mindre än 3 viktprocent kalium räknat som K ₂ O	3105 90 20	30	31,73
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent kalium räknat som K ₂ O	3105 90 20	40	30,75
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent kalium räknat som K ₂ O	3105 90 20	50	29,76
Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat samt 9 viktprocent eller mer men mindre än 12 viktprocent kalium räknat som K ₂ O	3105 90 20	60	28,78

2. Ingen antidumpningstull ska tillämpas på varor enligt punkt 1 tillverkade av KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem in Kirovo-Chepetsk på villkor att Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem för tullmyndigheterna i medlemsstaterna uppvisar en giltig faktura, som innefattar en försäkran med nedanstående lydelse vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken framgår dennes namn och befattning: "Jag intygar härmed att den (volym) ammoniumnitrat som sålts på export till Europeiska unionen och som avses i denna faktura har tillverkats av (KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem in Kirovo-Chepetsk, adress) (Taric-tilläggsnummer A959) i Ryssland. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats för "alla övriga företag" som anges i punkt 1 tillämpas på alla produkttyper av ammoniumnitrat tillverkade av KCKK Branch of Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem in Kirovo-Chepetsk.

Artikel 4

1. I fall då varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 131.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ⁽¹⁴⁹⁾, ska det belopp för antidumpningstullen som fastställs i artiklarna 2 och 3 sänkas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

2. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

⁽¹⁴⁹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande
